

פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין

מרכז עזריאלי 1, בניין עגול, תל אביב 6701101 ☎ +972-3-6070800 📠 +972-3-6097797 🌐 fwmk-law.co.il @ office@fwmk-law.co.il

אודי כנעני
אריז מזרחי
בועז וילנסקי
עפר פירט
אנור נוי
ליאור דגן
שלומי הלר
ערן מאיר
אורלי סמואלוב
דורון חדס
דוד סולמא
ענבל סוסתניאל
אלי שמעון
דני בלנקין
תומר טור
איילת אוסקר
איתי פרקש
יעל בן נעים
עידן אדלר-רייס
סינן כב
ניר שדח
אוראל לוי
יאנה פלוטקין-קורן
מורן וורטמן
אריאל זיו
אלעד אסטרו
עמית הירש
הדר גליקסמן
עדי רוזן
אלעד אשכנזי
נדב שפר
יערה לבאי
עדי גרופר
דבורי ביטון זיני
שמוליק צבי
רומן פלצמן
דינה מץ
נטאלי גריידי
רוחי רמאל
תמר כנפי
דור גלינברג
אנה שור
שאויל זיפריני

8 דצמבר, 2020

הודעה באמצעות פקס

אל פקס : 03-7474122

תאריך : 8.12.20

מספר דפים : 1+15

אל : מזכירות בית משפט מחוזי בתל אביבמאת : לירון ליברמן, עו"דהנדון: פר"ק 16-09-1165 בנק הפועלים בע"מ נ' נכסי משפחת פי'שמן בע"מ ואח'

שלוש רב.

1. מצ"ב "בקשה דחופה להצטרפות כצד דרוש לבקשה לאישור הסכם מכר מניות ידיעות האחרונות שבכינוס".
2. מפאת הדחיפות, הבקשה מוגשת למזכירות בית המשפט הנכבד, בפקס ללא נספחיה. עותק מהבקשה, תצהירה ונספחיה, יוגש לבית המשפט הנכבד מחר בבוקר.

בכבוד רב ובברכה,

לירון ליברמן, עו"ד
פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין

רן יגנס, יועץ
חיים אפרימה, יועץ

בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו	
בעניין:	פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג 1983
ובעניין:	עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי, בתפקידם ככונסי נכסים על מניות המשועבדות לטובת בנק הפועלים בע"מ ממשרד גורניצקי ושות', עורכי דין מרח' שד' רוטשילד 45 תל אביב 6578403 טל: 03-7109191; פקס: 03-5606555
ובעניין:	בנק הפועלים בע"מ, ח.צ. 8-000011-52 באמצעות ב"כ עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ואח' ממשרד גורניצקי ושות', עורכי דין מרח' שד' רוטשילד 45 תל אביב 6578403 טל: 03-7109191; פקס: 03-5606555
ובעניין:	בראון-פישמן תקשורת בע"מ ח.פ. 7-075951-51 באמצעות ב"כ עוה"ד שלום גולדבלט ו/או אהוד גינדס ואח' ממשרד גולדבלט גינדס, יריב - עורכי דין מרח' מנחם בגין 7 רמת גן 52521 טל: 03-7549933; פקס: 03-7549934
ובעניין:	עוה"ד יוסף בנקל בתפקידו כנאמן לנכסי מר אליעזר פישמן (בפשיטת רגל) ממשרד שבלת עם ראב"ד מגריזו בנקל ושות' מרח' שאול המלך 37, תל אביב 6492806 טל: 03-6060260; פקס: 03-6060266
ובעניין:	1. דויד ליבר ת.ז. 1644321 2. אתי יודקובסקי ליבר, ת.ז. 055878433 3. לאה יודקובסקי, ת.ז. 002777142 ע"י ב"כ עוה"ד עפר פירט ו/או ליאור דגן ו/או לירון ליברמן ואח' ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין, מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101 טל: 03-6070800; פקס: 03-6097797
ובעניין:	כונס הנכסים הרשמי מרחוב השלושה 2 תל אביב 67060544 טל: 03-6899695; פקס: 02-6462502

בקשה דחופה להצטרפות כצד דרוש לבקשה לאישור הסכם

מכר מניות ידיעות האחרונות שבכינוס

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על צירופם של המבקשים - בעלי מניות בחברת ידיעות אחרונות בע"מ - כצד דרוש וכמשיבים לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור הסכם מכר מניות ידיעות אחרונות שבכינוס, כהגדרתן להלן (להלן: "**הבקשה לאישור הסכם מכר**"). זאת, מכוח סמכותו הנובעת מתקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984, החלה גם על ההליך שבכותרת.

בקשה זו מוגשת כעת (ובטרם ידוע למבקשים האם כונסי הנכסים הגישו את הבקשה לאישור הסכם מכר, אם לאו), וזאת לאור העובדה שהתגלתה למבקשים רק ביום 3.12.20, כי במסגרת טיטות הסכם המכר למכירת מניות הכינוס, נכתב כי תוקפו של ההסכם מותנה בקבלת אישור בית המשפט של חדלות פירעון להתקשרות כונסי הנכסים בו, וזאת עד ליום **17.12.20**.

ואלו הם טעמי הבקשה:

א. רקע עובדתי בתמצית

1. המבקשים הם בעלי מניות בחברת ידיעות בע"מ.
2. ביום 1.9.16 הגיש בנק הפועלים במסגרת ההליך שבכותרת בקשה לאכיפתם ומימושם של שעבודים שונים שגרשמו לטובתו על נכסים של מספר חברות שהוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן, וכן להורות על מינויים של עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ככונסי נכסים על הנכסים ששועבדו כאמור.
3. בין השעבודים שאכיפתם התבקשה, נכללו שעבודים שיצרה חברת בראון-פישמן תקשורת בע"מ, לטובת בנק הפועלים על המניות הבאים:
  - 3.1 מניות של ידיעות אחרונות, המקנות כ- 28.2% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות, כ- 14% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות וכ- 21.5% מהזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות.
  - 3.2 מניות של חברת פולן בע"מ, ח.פ. 3-069457-51 (להלן: "פולן"), המקנות 23% מהזכויות לקבלת דיבידנד בפולן, כאשר פולן מחזיקה בכ- 28% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות. בהתאמה, המניות המשויכות לכינוס בפולן, מקנות בעקיפין סך של כ- 6.6% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות.

[מניות ידיעות אחרונות המשועבדות ומניות פולן המשועבדות, יכוננו להלן: "המניות שבכינוס"]
4. בימים אלו נרקמות עסקה בין חלק מבעלי המניות בידיעות אחרונות לבין ידיעות אחרונות עצמה, שבמסגרתה מבוקש כי ידיעות אחרונות תרכוש בעצמה [במסגרת רכישה עצמית] את מניות הכינוס שמוחזקות בידי כונסי הנכסים [כאשר הכוונה היא שאת מניות פולן תרכוש חברה קשורה לידיעות]; את מניות נוספות שמוחזקות בידי כונס נכסים שמונה בהסכמה במסגרת תיק פר"ק 19-07-47320 לטובת בנק דיסקונט [בעקבות הלוואת נון ריקורס שהועמדה למבקשים]; וכן את מניות ידיעות אחרונות המשויכות לגבי גוודי ניר מוזס שלום [דרך עזבונו של מר נח מוזס ז"ל].
5. במשך תקופה ארוכה פרטיה של העסקה האמורה הוסתרו מפני המבקשים ומפני הדירקטור מטעמם בידיעות אחרונות, מר דויד ליבר [המבקש 1].
6. רק בעקבות החלטה שניתנה ביום 4.11.20 על ידי כבי' השוי' רות רוט, במסגרת תיק המתנהל בין הדירקטורים של ידיעות אחרונות במסגרת ת.א. 20-06-22795, נקבע כי על ידיעות אחרונות למסור לדירקטור מטעם המבקשים את כל המסמכים הרלוונטיים לעסקה, כך שהוא יוכל לבחון אותם, לפחות 10 ימים טרם המועד שבו העסקה תידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות.
7. עיון זה נערך במשרדי ידיעות אחרונות החל מיום 3.12.20, כאשר העסקה צפויה להידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות בשיבת דירקטוריון שנקבעה ליום 13.12.20.
8. במסגרת עיון זה שנערך ביום 3.12.20 קיבל המבקש 1 לעיונו לראשונה את טיוטות הסכמי המכר, שמבוקש לאשר בקשר למניות ידיעות אחרונות השונות, לרבות טיוטת הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים, בקשר למניות הכינוס.

9. אז, גילה המבקש 1, כי במסגרת טיוטת ההסכם האמורה נקבע, כי תוקפו של ההסכם מותנה בכך שעד ליום 17.12.20 יתקיימו כלל "התנאים המוקדמים", ובכלל זה - עד ליום 17.12.20 יתקבל אישור בית המשפט הנכבד בתיק שבכותרת, להתקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור, ללא תנאים ו/או סייגים מהותיים מעבר לקבוע בטיטת ההסכם.
10. בו ביום, פנו הח"מ לכונסי הנכסים בבקשה לצרפם בהסכמה להליך כאן, כדי שיוכלו לפרוס את עמדתם בפני בית המשפט הנכבד [נספח 2 להלן]. כונסי הנכסים כלל לא טרחו לענות. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, ולאחר המרקשים, זו לא הייתה הראשונית שהיחן שאלה עזרו מהוזהה מעל הפולוח רווחי הורחם במליך באן (לרבות הצבעות חריגות ומזיקות באסיפות בעלי מניות בידיעות אחרונות, הצבעות שספק אם קיבלו אישור של בית המשפט הנכבד ואם הוצגת לגביהן התמונה בכללותה לבית משפט נכבד זה).
11. יוער, כי ב"סיבוב" קודם של העסקה האמורה שנערך בשנת 2019, הגישו כונסי הבקשה חסויה לאישור עקרוני של התקשרותם בהסכם למכר המניות שבכינוס, וסירבו להמציאה למבקשים.
12. כנספח לאותה הבקשה, צירפו כונסי הנכסים הסכם מכר חתום על ידי ידיעות אחרונות וכן מסמכי התחייבות שונים החתומים על ידי ידיעות אחרונות. זאת, על אף שאותו הסכם ואותם מסמכי התחייבות מעולם לא נידונו בדירקטוריון ידיעות אחרונות, ואף מעולם לא הוצגו לדירקטור מטעם המבקשים [כך שהם נחתמו בשם ידיעות אחרונות, בחוסר סמכות].
13. למיטב ידיעת המבקשים, עובדות אלו לא פורטו על ידי כונסי הנכסים בפני בית המשפט הנכבד במסגרת פנייתם הקודמת ב"סיבוב הקודם".
14. ביום 17.6.19 ניתן פסק דין [ע"י כב' השוי בדימוס איתן אורנשטיין] המאשר את התקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור. לאחר מכן, הוגשה על ידי כונסי הנכסים "הודעת עדכון" לבית המשפט הנכבד, בה הודיעו כי העסקה לא תצא אל הפועל.
15. במצב דברים זה, ומאחר שכונסי הנכסים כבר ניסו בעבר לאשר הסכם מכר בקשר למניות הכינוס במסגרת "בקשה חסויה"; לאור סד הזמנים הדוחק כאמור לעיל [ורצונם של כונסי הנכסים לקבל את אישורו של בית המשפט הנכבד להסכם הנוכחי, עד ליום 17.12.20]; ועל אף שהמבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים הגישו כבר את הבקשה לאישור מכר במסגרת ההליך שבכותרת, אם לאו; הרי שבקשה זו מוגשת כבר עתה, תוך שמבקש כי בית המשפט הנכבד יורה על צירופם של המבקשים כצד דרוש וכמשיבים, לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור ו/או בקשר להסכם האמור.

ב. המבקשים הם צד דרוש לבקשה לאישור מכר

א. בעניינה של העסקה הנדונה מתנהל הליך תלוי ועומד, שעלול להשפיע על הסכם ואישור המכר

16. כאמור, כונסי הנכסים מונו לתפקידם עוד בשנת 2016.
17. למיטב ידיעת המבקשים, מאז מועד מינויים כונסי הנכסים לא פרסמו ולא נקטו בכל הליך פומבי, בניסיון לגבש עסקה עם צד ג' כלשהו, למכירת מניות הכינוס.
18. למיטב ידיעת המבקשים, כבר מתחילת הדרך, בעקבות אינטרסים שונים שמחזיקים בנק הפועלים [הנושה] ומר ארנון מוזס [בעל השליטה בידיעות אחרונות, אשר על פי פרסומים חייב לבנק הפועלים סכומים אדירים], כונסי הנכסים ריכזו מאמצם אך ורק במכירת מניות הכינוס לחברת ידיעות אחרונות, באופן שיוביל להרדמת מניות הכינוס, כך ששליטתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, רק תגדל באופן אפקטיבי.

19. כאמור, המבקשים הם בעלי מניות בידיעות אחרונות.
20. למבקשים [בדומה לכל יתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] מוקנית בתקנון ידיעות אחרונות זכות סירוב ראשונה בכל העברה של מניות ידיעות אחרונות¹. על פי המנגנון הקבוע בתקנון האמור, זכות הסירוב האמורה מוקנית לבעלי המניות, ביחס למניות היסוד והמניות הרגילות של ידיעות אחרונות, והיא ניתנת למימוש גם ביחס לסוג אחד מהמניות.
21. במסגרת העסקה הנרקמת בימים אלו, חברו בעל השליטה בידיעות אחרונות, מר ארנון מוזס ושותפתו, גבי מויס נופך מוזס, על מנת לעשות שימוש בשליטתם בידיעות אחרונות [ארנון מוזס מחזיק לבדו את רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות] על מנת לכפות על ידיעות האחרונות לעשות שימוש בנכסיה על מנת לרכוש את מניות הכינוס [ואת מניות כונס דיסקונט], במסגרת רכישה עצמית.
22. כחלק מהעסקה, וכדי לאפשר הוצאתה אל הפועל, וכן על מנת למנוע מצב שבו המבקשים יממשו את זכות הסירוב הראשונה המוקנית כאמור להם בתקנון ידיעות אחרונות [כך שהמבקשים ירכשו את מניות הכינוס או את חלקן], ביום 27.8.20 העבירו כונסי הנכסים בתמיכתם של מר מוזס, גבי נופך מוזס החלטה באסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, בה תוקן תקנון ידיעות האחרונות, באופן הבא:
- 22.1 התקנון תוקן כך שנקבע בו שידיעות אחרונות יכולה לעשות שימוש בכספיה על מנת לרכוש את מניותיה [טרם התיקון, רכישה כאמור הייתה אסורה על פי התקנון];
- 22.2 התקנון תוקן כך שזכות הסירוב הראשונה הקבועה בו, בוטלה לתקופה של שנה בלבד, ורק ביחס לעסקה הספציפית שבה ידיעות אחרונות רוכשת ממניותיה ו/או בעסקה שבו בעל מניות פרטי מעביר מניות לחברה בשליטתו.
23. כונסי הנכסים הצביעו בעד התיקון האמור באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות מיום 27.8.20 [המבקשים כמובן התנגדו]. **בלא תמיכת כונסי הנכסים התיקון לא היה עובר.**
24. המבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים קיבלו את אישורו של בית המשפט הנכבד ביחס להצבעה האמורה, ובכל מקרה הם משוכנעים שלא הוסבר לבית משפט של פירוק, שהצבעת כונסי הנכסים **פוגעת בקניינם של המבקשים, ומעבירה עושר מכיסם לכיסי אחרים, לרבות לקופת כונסי הנכסים.**
25. לדעת המבקשים, ההחלטה האמורה במסגרתה תוקן תקנון ידיעות אחרונות באופן המבטל 'אד הוקי' ולשנה אחת בלבד את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון ידיעות אחרונות, רק בעבור העסקה הספציפית, הינה החלטה פסולה, חסרת תום לב, המקפחת את זכויות המבקשים, כבעלי מניות בידיעות האחרונות.
26. בנוסף, לדעת המבקשים, בהצבעתם בעד ההחלטה המקפחת האמורה, מר מוזס, גבי נופך מוזס וכונסי הנכסים הפרו חובות שונות כלפי ידיעות אחרונות וכלפי המבקשים, כבעלי מניות בידיעות אחרונות.
27. אי לכך, ביום 11.11.20 הגישו המבקשים למחלקה הכלכלית של בית המשפט המחוזי בתל אביב המרצת פתיחה במסגרת תיק ה.פ. 28531-11-20 (להלן: "**המריצת הפתיחה**").
28. במסגרת המרצת הפתיחה, התבקש בית המשפט הנכבד [בפני כבי' השו' מגן אלטוביה] לבטל את ההחלטה המקפחת בדבר תיקון תקנון ידיעות אחרונות, באופן אשר מבטל את זכות הסירוב הראשונה לשנה אחת בלבד. **יודגש, כי גם כונסי הנכסים הם משיבים להמרצת הפתיחה.**

¹ וזאת למעט העברה או הסבה של מניות מבעל מניות יחיד לאשתו או ילדיו, או יורשיו.

- העתק המרצת הפתיחה שהוגשה על ידי המבקשים במסגרת תיק ה.פ. 20-11-28531, מצ"ב כנספת 1 לבקשה זו.
29. לצידה של המרצת הפתיחה הוגשה גם בקשה למתן צו מניעה זמני, שימנע כל העברה של מניות מכוח העסקה המתגבשת, עד להכרעה בהמרצת הפתיחה.
30. במקרה שבו תתקבל המרצת הפתיחה, כך שתיוותר למבקשים [וליתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] הזכות לממש את זכות הסירוב הראשונה, ולמעשה להיכנס בנעלי ידיעות אחרונות [כרוכשת] בכל הקשור ברכישת מניות הכינוס [או חלקן], הרי שיחיה בכך כדי להשפיע באופן מהותי ביותר, על ההסכם שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, שהובא ו/או שיובא בפני בית המשפט הנכבד, כך שהוא יחול אך ורק על המניות שזכות הסירוב לא תמומש ביחס אליהם. במצב זה, גם תושפע התמורה שתקבע בהסכם שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים.
31. אי לכך, ברור, כי לא ניתן לאשר את הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, עד להכרעה במסגרת המרצת הפתיחה. זאת מכוח הדוקטרינה הידועה והמוכרת של "חלק תלוי ועומדי".
32. על בית המשפט הנכבד להיות מודע לעובדות, אלו בטרם כל דיון בבקשה לאישור מכר.
33. מעבר לאמור, כלפי כונסי הנכסים עומדת סדרת טענות ייחודיות, מכוח מעמדם הייחודי. כך לדוגמא על כונסי היחסים חלה תובת תום לב מוגברת, באופן שאוסר עליהם לדרוס זכויות צדדי ג' בדרך למימוש הנכס המשוועבד (הכונסים מודים בחליף אחר, שביטול זכות הסירוב שעמדה למבקשים, מאפשרת להם למכור את המניות שבכינוס במחיר גבוה יותר ממה שיכלו למכור אלמלא ביטלו את זכות הסירוב שעמדה למבקשים).
- ג.2. למבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה**
34. כפי שיפורט בהרחבה על ידי המבקשים ככל שהבקשה לצירוף כצד דרוש תתקבל, הרי שלמבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה - התנהלות שעלולה להסב למבקשים נזקים קשים.
35. נזכיר, על כונסי הנכסים [בדומה לכל בעל תפקיד שמונה על ידי בית המשפט ומשמש כ"זרוע הארוכה שליו"] מוטלת חובת אמון, נאמנות וחובת זהירות, הן כלפי נושי החברה החייבת והן כלפי צדדים שלישיים קשורים [ר' למשל: רע"א 9227/12 ע"י שי גרנות, כונס הנכסים נ' שפיזר רות (פורסם בנבו, 27.08.2013) בפסקה 19 לפסק דינו של כבי השופט עמית].
36. בענייננו, כפי שיפורט בתמצית, פעולות כונסי הנכסים ביחס לעסקה, עלולות לעלות כדי חפרה של החובות האמורות, כלפי המבקשים, וזאת לאור טענות שונות העומדות למבקשים כלפי התנהלותם של כונסי הנכסים.
37. כך למשל, למיטב ידיעת המבקשים, כונסי הנכסים מעולם לא פעלו למכור את מניות הכינוס במכירה פומבית, כפי שנהוג לעשות, ומתחילת הדרך קשרו את גורל מכירת מניות הכינוס, בגחמותיו של מר מוזס, וברצונו לכפות על ידיעות אחרונות את רכישת מניות הכינוס, תוך שימוש במירב נכסיה. החל מביטול העסקה ב"סיבוב" הקודם, ולמרות ירידת המחיר של המניות הנמכרות, כונסי הנכסים נמנעו מכל ניסיון למכירת המניות לצדדים שלישיים, לבטח לא נקטו הליך תחרותי גלוי, והכל לאור חבירתם לבעל השליטה, מר ארנו מוזס, החושש מאוד לשליטתו במקרה של מכירת לצדדים שלישיים.
38. וכך למשל, כפיית ביצוע הרכישה העצמית האמורה, עלולה לגרום למבקשים נזקים כלכליים חמורים נוספים, כתוצאה מחיובי המס הגבוהים שיוטלו עליהם במקרה שמש הכנסה יראה ברכישה העצמית מעין חלוקת הדיבידנד.

39. וכך למשל, על אף שבמנגנון זכות הסירוב הראשונה הקבוע בתקנון ידיעות אחרונות נקבע, כי ניתן לממש את זכות הסירוב ביחס לסוג מסוים של מניות, וכי בהתאם על בעל המניות המוכר [בענייננו - כונסי הנכסים] מוטלת החובה להציע את המניות ראשית לבעלי המניות הקיימים, תוך פירוט מחיר המניה ביחס לכל סוג, בענייננו, כונסי הנכסים מסרבים לנקוב במחירי המניות על פי סוגם. כך נעשה על ידי כונסי הנכסים, בשיתוף פעולה על מר מוזס ועל מנת לסכל מראש כל יכולת מצד המבקשים לממש את זכות הסירוב, גם אילו המרצת הפתיחה תתקבל.
40. וכך למשל, במסגרת הסכם המכר מתכוונים כונסי הנכסים להעניק לנושאי המשרה בידיעות [לרבות מר מוזס ולגב' נופך מוזס] פטור וויתור מטענות, ביחס לכל הזכויות הנובעות ממניות הכינוס [כ- 34% ממניות ידיעות אחרונות], כאשר מפטור זה מוחרגים באופן מפורש. אך ורק המבקשים והדירקטור מטעמם.
41. ויודגש. הפטור והוויתור האמורים ניתנים על ידי כונסי הנכסים למר מוזס, וזאת על אף שהם יודעים היטב, כי יתכן שלידיעות אחרונות עומדות טענות ועילות תביעה כבדות משקל נגד מר מוזס, עקב שורה של פעולות ומחדלים ביותר, בסכומים של מאות מיליוני שקלים (כאשר למניות הכינוס יש לכאורה זכות לכ-35% מפירות אותן תביעות, וכאשר למיטב ידיעת המבקשים איש לא העריד או ביצע שומה לשווי התביעות והטענות עליהן מותרים כונסי הנכסים בעסקה).
42. חלק מטענות אלו מתבררות במסגרת תיק 20-06-22795 [בפני כב' הש' רות רונן] במסגרתו התבקש צו המורה למר מוזס וידיעות אחרונות לחשוף בפני המבקש I [הדירקטור מטעם המבקשים] מידע ומסמכים בנוגע לפעולות, למחדלים ולנזקים שגרם מר מוזס לידיעות אחרונות.
43. מידע ומסמכים אלו עשויים לשרת את ידיעות אחרונות בתביעות עתידיות בסכומים אדירים נגד מר מוזס [בין אם במסגרת תביעה "ישירה" ובין אם במסגרת תביעה נגזרת].
44. הווה אומר, מר מוזס וכונסי הנכסים עושים שימוש בשליטתם בכוח ההצבעה בדירקטוריון ואסיפה הכללית של ידיעות אחרונות, על מנת לכפות על ידיעות אחרונות לרכוש את מניות הכינוס, ויעל הדרך' תקנה בעבור מר מוזס פטור וויתור מטענות שעשויות להיות בשווי של מאות מיליוני שקלים. גם זאת, על גבם של המבקשים, ותוך שימוש בחלקם היחסי בדיבידנד, המחולק לטובת ביצוע הרכישה העצמית.
45. וזאת ועוד. מנוסח הסכמי המכר עלול להשתמע, שמא במסגרת המכירה האמורה, מבוקש כי גם ידיעות אחרונות [ולא רק כונסי הנכסים ו/או הזכויות מכוח מניות הכינוס] תעניק למר מוזס פטור מאותן טענות ועילות תביעה כבדות משקל כלפיו, כניסיון חסר תום לב 'לגנוב סוסים' תחת חסותו של בית משפט של חדלות פירעון, ומבלי להביא את מכלול העובדות הרלוונטיות לידיעתו.
46. המבקשים אינם יודעים, האם כונסי הנכסים ערכו הערכת שווי למניות הכינוס במסגרת העסקה הנוכחית [ידוע למבקשים כי הוכנה הערכת שווי על ידי כונסי הנכסים, בסיבוב הקודם, אולם מאז לטענת הנהלת ידיעות אחרונות, חלו תמורות גדולות ביותר ביחס למצבה של ידיעות אחרונות]. ממילא, הם אינם יודעים האם במסגרת הערכת השווי כאמור, נלקחו בחשבון הזכויות ו/או הטענות העומדות לידיעות אחרונות נגד מר מוזס.
47. יודגש, כי הטענות לעיל תוארו בתמצית, ואין בהן כדי למצות את ייתר טענות המבקשים בקשר להתנהלות כונסי הנכסים וליד האחת' שהם עשו עם מר מוזס, החל ממועד מינויים, בשורה ארוכה של החלטות שונות ביחס לניהולה של ידיעות אחרונות.
48. מכל האמור לעיל עולה, כי המבקשים הינם בעלי עניין מהותיים בכל בקשה לאישור הסדר למכר מניות הכינוס, שהוגשה ו/או שתוגש על ידי כונסי הנכסים, והם צד דרוש בבקשה כאמור.

3.ב. אין לידיעות אחרונות יתרון כלשהו מהעסקה, המסכנת את עצם קיומה

49. אלמלא היו כונסי הנכסים מנצלים את כוח ההצבעה שלהם באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות, אין מחלוקת שהעסקה פשוט לא יכלה לקרות. לידיעות אחרונות אסור היה קטיגורית לרכוש את מניותיה.
50. לידיעות אחרונות אין ולא צומחת טובה כלשהי מעסקת. המדובר ברכישה עצמית של מניות (כולל מניות שליטה שהפרמיה עליהן מועמסת על החברה בעבור בעל השליטה במסגרת "המחיר הכולל של חבילת המניות בעסקה"). לחברה תזרים שלילי, והיא נאלצת לקחת אשראי לצורך ביצוע עובדה שתעמיד בסיכון את עצם קיומה. זאת, במקום ניצול עודפי המזומן לצורך תוכנית הבראה כוללת, וביצוע השקעות סינגרטיביות שיעבירו אותה למסלול צמיחה סולבנטית.
51. המבקשים סבורים, כי כונס נכסים, החב חובות אמון כלפי צדדים שלישיים, אינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו, תוך שינוי ופגיעה (שלא לומר דריסה) בזכויות צדדים שלישיים, רק כדי להשיג לנכס שבכינוס זכויות שלא היו לו.

4.ב. מערכת היחסים בין נוני מוזס, לבנק הפועלים ולכונס – רב הנסתר על הגלוי

52. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, אם וכאשר תינתן למבקשים הזכות להצטרף, מערכת היחסים בין בעל השליטה בידיעות אחרונות (מר ארנון מוזס), לבין בנק הפועלים (בעל החוב) לכונס הנכסים (עו"ד רובין), רב הנסתר על הגלוי.
53. חרף כל ניסיונות ההסתרה, מצד כל הגורמים המעורבים, כבר ברור שלמר ארנון מוזס היה חוב עצום אישי כלפי בנק הפועלים, ואף היום קיים חוב (כך לפחות עד מרץ השנה). במרץ השנה, דנה וועדת הביקורת של בנק הפועלים בניזיפה שקיבל בנק הפועלים מבנק ישראל בשל ההלוואה למר מוזס לצד הלוואות שהעמיד לידיעות אחרונות (למותר לציין שדירקטוריון ידיעות אחרונות לא היה מודע לחוב אישי זה. גם כיום מר מוזס מסרב לגלות האם יש חוב אישי כאמור, וכונסי הנכסים ונציגיהם מונעים כל בדיקה על עצם קיומה של מערכת יחסים כזו, חרף הקשרים העסקיים בין בנק הפועלים לידיעות אחרונות ולעיתון שלה).
54. לאורך כל התקופה, פעילות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, לרבות הצבעות כונסי הנכסים, הגנו על מר מוזס ואף העבירו כספים מידיעות אחרונות לכיסו (לכאורה בניגוד לאינטרס של כונסי הנכסים להגן על הנכס שבכינוס, באופן שעורר שאלות לרוב). חלק מצעדים אלו הצליחו המבקשים למנוע. המבקשים לא יודעים האם התקבל אישור בית משפט של פירוק להצבעות וליתר פעולות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך ברור שככל הנראה לא הוצגה התמונה הכללית לבית המשפט שאישר הפעולות (אם אישר).
55. כך לדוגמא, מכוח הצבעת כונסי הנכסים באסיפת בעלי המניות אושר למר מוזס תשלום מידיעות אחרונות של מיליוני שקלים לכיסוי הוצאותיו .... בהליכים הפליליים בתיק 2000. הצבעת כונסי הנכסים באסיפה, שינתה את התקנון, ואישרה בדיעבד תשלום מיליוני שקלים מידיעות אחרונות לעורכי דינו הפליליים של מר מוזס בתיק 2000.
56. כך לדוגמא מכוח הצבעת כונסי הנכסים הוארכה כהונתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, לאחר ההחלטה להעמידו לדין, לשנים נוספות (למרות שהמבקשים הציגו סקר שמוכיח את הנזק לעיתון ולידיעות אחרונות מהמשך כהונתו תחת כתב אישום).
57. כך לדוגמא נמנעה באמצעות הצבעת נציג כונסי הנכסים בדירקטוריון, מינוי בודק שיבדוק האם מר מוזס סחר במקביל מכספו הפרטי בעסקאות מטיח ונגזרים, עת סחר בכספי ידיעות אחרונות באותו סוג של עסקאות, תוך שהסב לידיעות אחרונות נזק בסך של כמעט כמיליארד שקל.

58. וכך לדוגמא, באמצעות נציג כונסי הנכסים בדירקטוריון, הדירקטוריון מנע הצבת שאלה למר מוזס, האם נכון שיש לו הלוואות אישיות ממר פטריק דרהי (לו מכרה חברה קשורה לידיעות אחרונות אופציה במחיר נמוך ביותר) או ממר יצחק תשובה (אחת הדמויות הכי מסוקרות בעיתון), כאשר הוא שמקבל את ההחלטות בשם ידיעות אחרונות גם מול אותם גורמים להם חב מר מוזס כספים בהתאם לפרסומים.
59. המבקשים שאלו את כונסי הנכסים במכתב מיום 3.12.20 (נספח 2 להלן), האם התקבל אישור בית המשפט למהלכי כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך טרם זכו לתשובה.
60. גם העסקה כאן, היא תולדה של אותה מערכת יחסים קלוקלת, שמן הראוי להביאה בפני בית המשפט הנכבד, בטרם כל דיון בעסקה שעל הפרק.

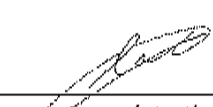

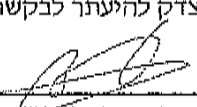
ג. טרם הגשת הבקשה המבקשים פנו לכונסי הנכסים בבקשה לקבל את הסכמתם

לצירוף המבקשים כצד להליך, אך פנייה זו לא נענתה

61. מיד עם היוודע היידיד ליי"י שהקצו כונסי הנכסים לאישור הסכם המכר, על ידי בית המשפט הנכבד [עד ליום 17.12.20] פנו המבקשים במכתב לכונסי הנכסים, בו ביקשו בין היתר, את הסכמתם לצירוף המבקשים כצד להליך.

העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים בו התבקשה ההסכמה לצירופם של המבקשים כצד להליך, מצ"ב כנספח 2 לבקשה זו.

62. לצערם של המבקשים, כונסי הנכסים בחרו שלא להשיב למכתב האמור, עד ליום זה.
63. אי לכך, ואור סד הזמנים הדוחק, ועל מנת למנוע מצב שבו חלילה בפני בית המשפט הנכבד לא תיפרס התמונה העובדתית המלאה הרלוונטית לבקשה לאישור מכר, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על צירופם של המבקשים - כצד דרוש וכמשיבים לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור הסכם מכר מניות הכינוס.
64. זאת, מכוח סמכותו הנובעת מתקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984, החלה גם בהליך שבכותרת [ר' למשל: פרי"ק (תי"א) 32333-06-19 אה דבליו גרופ (ישראל) בע"מ אינטל ישראל (74) בע"מ נ' ש. אנפה בע"מ (פורסם בנבו, 21.9.20)].
65. בקשה זו נתמכת בתצהיר מטעמו של המבקש 1.
66. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

לירון ליברמן, עו"ד   ליאור דגן, עו"ד   עפר פירט, עו"ד
 פירט, וילגסקי, מזרחי, כנעני - עורכי-דין   ב"כ המבקשים

תצהיר

אני הח"מ מר דיויד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אלה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

הנני עושה תצהירי זה בתמיכת בבקשה לדחופה להצטרפות כצד דרוש לבקשה לאישור הסכם מכר מניות ידיעות האחרונות שבכינוס, המוגשת מטעמי, וכן מטעם גב' אתי יודקובסקי ליבר וגב' לאה יודקובסקי (להלן: "המבקשים") בתיק פרי"ק 1165-09-16, המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

העובדות המפורטות בתצהירי זה ידועות לי באופן אישי, אלא אם נאמר אחרת.

כל הטענות המשפטיות המופיעות בתצהירי ניתנו בעצת יועצי המשפטיים, בהם אני נותן אמוני.

א. רקע עובדתי בתמצית

1. המבקשים הם בעלי מניות בחברת ידיעות בע"מ.
2. ביום 1.9.16 הגיש בנק הפועלים במסגרת ההליך שבכותרת בקשה לאכיפתם ומימושם של שעבודים שונים שנרשמו לטובתו על נכסים של מספר חברות שהוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן, וכן להורות על מינויים של עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ככונסי נכסים על הנכסים ששועבדו כאמור.
3. בין השעבודים שאכיפתם התבקשה, נכללו שעבודים שיצרה חברת בראון-פישמן תקשורת בע"מ, לטובת בנק הפועלים על המניות הבאים:

3.1 מניות של ידיעות אחרונות, המקנות כ- 28.2% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות, כ- 14% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות וכ- 21.5% מהזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות.

3.2 מניות של חברת פולן בע"מ, ח.פ. 3-069457-51 (להלן: "פולן"), המקנות 23% מהזכויות לקבלת דיבידנד בפולן, כאשר פולן מחזיקה בכ- 28% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות. בהתאמה, המניות המשויכות לכינוס בפולן, מקנות בעקיפין סך של כ- 6.6% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות.

[מניות ידיעות אחרונות המשועבדות ומניות פולן המשועבדות, יכנו להלן: "המניות שבכינוס"]

4. בימים אלו נרקמת עסקה בין חלק מבעלי המניות בידיעות אחרונות לבין ידיעות אחרונות עצמה, שבמסגרתה מבוקש כי ידיעות אחרונות תרכוש בעצמה [במסגרת רכישה עצמית] את מניות הכינוס שמוחזקות בידי כונסי הנכסים [כאשר הכוונה היא שאת מניות פולן תרכוש חברה קשורה לידיעות]; את מניות נוספות שמוחזקות בידי כונס נכסים שמונה בהסכמה במסגרת תיק פרי"ק 47320-07-19 לטובת בנק דיסקונט [בעקבות הלוואת נון ריקורס שהועמדה למבקשים]; וכן את מניות ידיעות אחרונות המשויכות לגב' גיודי ניר מוזס שלום [דרך עזבונו של מר נח מוזס ז"ל].

5. במשך תקופה ארוכה פרטיה של העסקה האמורה הוסתרו מפני המבקשים ומפני הדירקטור מטעמם בידיעות אחרונות, מר דיויד ליבר [המבקש 1].

6. רק בעקבות החלטת שניתנה ביום 4.11.20 על ידי כב' השוי רות רונן, במסגרת תיק המתנהל בין הדירקטורים של ידיעות אחרונות במסגרת ת.א. 20-06-22795, נקבע כי על ידיעות אחרונות למסור לי - הדירקטור מטעם המבקשים את כל המסמכים הרלוונטיים לעסקה, כך שאני אוכל לבחון אותם, לפחות 10 ימים טרם המועד שבו העסקה תידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות.

7. עיון זה נערך במשרדי ידיעות אחרונות החל מיום 3.12.20, כאשר העסקה צפויה להידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות בישיבת דירקטוריון שנקבעה ליום 13.12.20.
8. במסגרת עיון זה שנערך ביום 3.12.20 קיבלתי לעיוני לראשונה את טיוטות הסכמי המכר, שמבוקש לאשר בקשר למניות ידיעות אחרונות השונות, לרבות טיוטת הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים, בקשר למניות הכינוס.
9. אז, גיליתי כי במסגרת טיוטת ההסכם האמורה נקבע, כי תוקפו של ההסכם מותנה בכך שעד ליום 17.12.20 יתקיימו כלל "התנאים המוקדמים", ובכלל זה - עד ליום 17.12.20 יתקבל אישור בית המשפט הנכבד בתיק שבכותרת, להתקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור, ללא תנאים ו/או סייגים מהותיים מעבר לקבוע בטיטות ההסכם.
10. בו ביום, פנו באי כוח המבקשים לכונסי הנכסים בבקשה לצרפם בהסכמה להליך כאן, כדי שיוכלו לפרוס את עמדתם בפני בית המשפט הנכבד [נספח 2 להלן]. כונסי הנכסים כלל לא טרחו לענות. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, ולצער המבקשים, זו לא הפעם הראשונה שסימן שאלה עצום מתנוסס מעל פעילות כונסי הנכסים בהליך כאן (לרבות הצבעות חריגות ומזיקות באסיפות בעלי מניות בידיעות אחרונות, הצבעות שספק אם קיבלו אישורו של בית המשפט הנכבד ואם הוצגה לגביהן התמונה בכללותה לבית משפט נכבד זה).
11. אעיר, כי ב"סיבוב" קודם של העסקה האמורה שנערך בשנת 2019, הגישו כונסי הבקשה חסויה לאישור עקרוני של התקשורתם בהסכם למכר המניות שבכינוס, וסירבנו להמציאה למבקשים.
12. כנספח לאותה הבקשה, צירפו כונסי הנכסים הסכם מכר חתום על ידי ידיעות אחרונות וכן מסמכי התחייבות שונים החתומים על ידי ידיעות אחרונות. זאת, על אף שאותו הסכם ואותם מסמכי התחייבות מעולם לא נידונו בדירקטוריון ידיעות אחרונות, ואף מעולם לא הוצגו לדירקטור מטעם המבקשים [כך שהם נחתמו בשם ידיעות אחרונות, בחוסר סמכות].
13. למיטב ידיעתי, עובדות אלו לא פורטו על ידי כונסי הנכסים בפני בית המשפט הנכבד במסגרת פנייתם הקודמת ב"סיבוב הקודם".
14. ביום 17.6.19 ניתן פסק דין [ע"י כב' השוי' בדימוס איתן אורנשטיין] המאשר את התקשורתם של כונסי הנכסים בהסכם האמור. לאחר מכן, הוגשה על ידי כונסי הנכסים "הודעת עדכון" לבית המשפט הנכבד, בה הודיעו כי העסקה לא תצא אל הפועל.
15. במצב דברים זה, ומאחר שכונסי הנכסים כבר ניסו בעבר לאשר הסכם מכר בקשר למניות הכינוס במסגרת "בקשה חסויה"; לאור סד הזמנים הדוחק כאמור לעיל [ורצונם של כונסי הנכסים לקבל את אישורו של בית המשפט הנכבד להסכם הנוכחי, עד ליום 17.12.20]; ועל אף שהמבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים הגישו כבר את הבקשה לאישור מכר במסגרת ההליך שבכותרת, אם לאו; הרי שבקשה זו מוגשת כבר עתה, תוך שמבוקש כי בית המשפט הנכבד יורה על צירופם של המבקשים כצד דרוש וכמשיבים, לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור ו/או בקשר להסכם האמור.

ב. המבקשים הם צד דרוש לבקשה לאישור מכר

1. **בעניינה של העסקה הנדונה מתנהל הליך תלוי ועומד, שעלול להשפיע על הסכם ואישור המכר**
16. כאמור, כונסי הנכסים מונו לתפקידם עוד בשנת 2016.
17. למיטב ידיעתי, מאז מועד מינויים כונסי הנכסים לא פרסמו ולא נקטו בכל הליך פומבי, בניסיון לגבש עסקה עם צד ג' כלשהו, למכירת מניות הכינוס.

18. למיטב ידיעתי, כבר מתחילת הדרך, בעקבות אינטרסים שונים שמחזיקים בנק הפועלים [הנושה] ומר ארנון מוזס [בעל השליטה בידיעות אחרונות], אשר על פי פרסומים חייב לבנק הפועלים סכומים אדירים], כונסי הנכסים ריכזו מאמצם אך ורק במכירת מניות הכינוס לחברת ידיעות אחרונות, באופן שיוכל להרדמת מניות הכינוס, כך ששליטתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, רק תגדל באופן אפקטיבי.
19. כאמור, המבקשים הם בעלי מניות בידיעות אחרונות.
20. למבקשים [בדומה לכל יתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] מוקנית בתקנון ידיעות אחרונות זכות סירוב ראשונה בכל העברה של מניות ידיעות אחרונות¹. על פי המנגנון הקבוע בתקנון האמור, זכות הסירוב האמורה מוקנית לבעלי המניות, ביחס למניות היסוד והמניות הרגילות של ידיעות אחרונות, והיא ניתנת למימוש גם ביחס לסוג אחד מהמניות.
21. במסגרת העסקה הנרקמת בימים אלו, חברו בעל השליטה בידיעות אחרונות, מר ארנון מוזס ושותפתו, גבי מרים נופך מוזס, על מנת לעשות שימוש בשליטתם בידיעות אחרונות [ארנון מוזס מחזיק לבדו את רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות] על מנת לכפות על ידיעות האחרונות לעשות שימוש בנכסיה על מנת לרכוש את מניות הכינוס [ואת מניות כונס דיסקונט], במסגרת רכישה עצמית.
22. כחלק מהעסקה, וכדי לאפשר הוצאתה אל הפועל, וכן על מנת למנוע מצב שבו המבקשים יממשו את זכות הסירוב הראשונה המוקנית כאמור להם בתקנון ידיעות אחרונות [כך שהמבקשים ירכשו את מניות הכינוס או את חלקן], ביום 27.8.20 העבירו כונסי הנכסים בתמיכתם של מר מוזס, גבי נופך מוזס החלטה באסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, בה תוקן תקנון ידיעות האחרונות, באופן הבא:
- 22.1 התקנון תוקן כך שנקבע בו שידיעות אחרונות יכולה לעשות שימוש בכספיה על מנת לרכוש את מניותיה [טרם התיקון, רכישה כאמור הייתה אסורה על פי התקנון];
- 22.2 התקנון תוקן כך שזכות הסירוב הראשונה הקבועה בו, בוטלה לתקופה של שנה בלבד, ורק ביחס לעסקה הספציפית שבה ידיעות אחרונות רוכשת ממניותיה ו/או בעסקה שבו בעל מניות פרטי מעביר מניות לחברה בשליטתו.
23. כונסי הנכסים הצביעו בעד התיקון האמור באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות מיום 27.8.20 [המבקשים כמובן התנגדו]. **בלא תמיכת כונסי הנכסים התיקון לא היה עובר.**
24. המבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים קיבלו את אישורו של בית המשפט הנכבד ביחס להצבעה האמורה, ובכל מקרה הם משוכנעים שלא הוסבר לבית משפט של פירוק, שהצבעת כונסי הנכסים **פוגעת בקניינם של המבקשים, ומעבירה עושר מכיסם לכיסי אחרים, לרבות לקופת כונסי הנכסים.**
25. לדעת המבקשים, ההחלטה האמורה במסגרתה תוקן תקנון ידיעות אחרונות באופן המבטל יאד הוקי ולשנה אחת בלבד את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון ידיעות אחרונות, רק בעבור העסקה הספציפית, הינה החלטה פסולה, חסרת תום לב, המקפחת את זכויות המבקשים, כבעלי מניות בידיעות אחרונות.
26. בנוסף, לדעת המבקשים, בהצבעתם בעד ההחלטה המקפחת האמורה, מר מוזס, גבי נופך מוזס וכונסי הנכסים הפרו חובות שונות כלפי ידיעות אחרונות וכלפי המבקשים, כבעלי מניות בידיעות אחרונות.
27. אי לכך, ביום 11.11.20 הגישו המבקשים למחלקה הכלכלית של בית המשפט המחוזי בתל אביב המרצת פתיחה במסגרת תיק ה.פ. 28531-11-20 (להלן: "המרצת הפתיחה").
28. במסגרת המרצת הפתיחה, התבקש בית המשפט הנכבד [בפני כב' השופט מנן אלטוביח] לבטל את ההחלטה

¹ וזאת למעט העברה או הסבה של מניות מבעל מניות יחיד לאשתו או ילדיו, או יורשיו.

המקפחת בדבר תיקון תקנון ידיעות אחרונות, באופן אשר מבטל את זכות הסירוב הראשונה לשנה אחת בלבד.
נדגש. כי גם כונסי הנכסים הם משיבים להמרצת הפתיחה.

העתק המרצת הפתיחה שהוגשה על ידי המבקשים במסגרת תיק ה.ג. 20-11-28531, מצ"ב כנספח 1 לתצהירי זה.

29. לצידה של המרצת הפתיחה הוגשה גם בקשה למתן צו מניעה זמני, שימנע כל העברה של מניות מכוח העסקה המתגבשת, עד להכרעה בהמרצת הפתיחה.

30. במקרה שבו תתקבל המרצת הפתיחה, כך שתינתן למבקשים [וליתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] הזכות לממש את זכות הסירוב הראשונה, ולמעשה להיכנס בנעלי ידיעות אחרונות [כרוכשת] בכל הקשור ברכישת מניות הכינוס [או חלקן], הרי שיהיה בכך כדי להשפיע באופן מהותי ביותר, על ההסכם שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, שהוא לאו שיובא בפני בית המשפט הנכבד, כך שהוא יחול אך ורק על המניות שזכות הסירוב לא תמומש ביחס אליהם. במצב זה, גם תושפע התמורה שתקבע בהסכם שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים.

31. אי לכך, ברור, כי לא ניתן לאשר את הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, עד להכרעה במסגרת המרצת הפתיחה. זאת מכוח הדוקטרינה הידועה והמוכרת של "חליך תלוי ועומד".

32. על בית המשפט הנכבד להיות מודע לעובדות, אלו בטרם כל דיון בבקשה לאישור מכר.

33. מעבר לאמור, כלפי כונסי הנכסים עומדת סדרת טענות ייחודית, מכוח מעמדם הייחודי. כך לדוגמא על כונסי היחסים חלה חובת תום לב מוגברת, באופן שאוסר עליהם לדרוס זכויות צדדי ג' בדרך למימוש הנכס המשועבד (הכונסים מודים בחליך אחר, שביטול זכות הסירוב שעמדה למבקשים, מאפשרת להם למכור את המניות שבכינוס במחיר גבוה יותר ממה שיכלו למכור אלמלא ביטלו את זכות הסירוב שעמדה למבקשים).

2.2. למבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה

34. כפי שיפורט בהרחבה על ידי המבקשים ככל שהבקשה לצירוף כצד דרוש תתקבל, הרי שלמבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה - התנהלות שעלולה להסב למבקשים נזקים קשים.

35. על פי עצת יועצי המשפטיים, על כונסי הנכסים [בדומה לכל בעל תפקיד שמונה על ידי בית המשפט ומשמש כ"זרוע הארוכה שליו"] מוטלת חובת אמון, נאמנות וחובת זהירות, הן כלפי נושי החברה החייבת והן כלפי צדדים שלישיים קשורים.

36. בענייננו, כפי שיפורט בתמצית, על פי עצת יועצי המשפטיים, פעולות כונסי הנכסים ביחס לעסקה, עלולות לעלות כדי הפרה של החובות האמורות, כלפי המבקשים, וזאת לאור טענות שונות העומדות למבקשים כלפי התנהלותם של כונסי הנכסים.

37. כך למשל, למיטב ידיעתי, כונסי הנכסים מעולם לא פעלו למכור את מניות הכינוס במכירה פומבית, כפי שנהוג לעשות, ומתחילת הדרך קשרו את גורל מכירת מניות הכינוס, בגחמותיו של מר מוזס, וברצונו לכפות על ידיעות אחרונות את רכישת מניות הכינוס, תוך שימוש במירב נכסיה. החל מביטול העסקה ב"סיבוב" הקודם, ולמרות ירידת המחיר של המניות הנמכרות, כונסי הנכסים נמנעו מכל ניסיון למכירת המניות לצדדים שלישיים. לבטח לא נקטו חלק תחרותי גלוי, והכל לאור חבירתם לבעל השליטה, מר ארנון מוזס, החושש מאוד לשליטתו במקרה של מכירה לצדדים שלישיים.

38. וכך למשל, כפיית ביצוע הרכישה העצמית האמורה, עלולה לגרום למבקשים נזקים כלכליים חמורים נוספים, כתוצאה מחיובי המס הגבוהים שיוטלו עליהם במקרה שמס הכנסה יראה ברכישה העצמית מעין חלוקת דיבידנד.

39. וכך למשל, על אף שבמנגנון זכות הסירוב הראשונה הקבוע בתקנון ידיעות אחרונות נקבע, כי ניתן לממש את זכות הסירוב ביחס לסוג מסוים של מניות, וכי בהתאם על בעל המניות המוכר [בענייננו - כונסי הנכסים] מוטלת החובה להציע את המניות ראשית לבעלי המניות הקיימים, תוך פירוט מחיר המניה ביחס לכל סוג, בענייננו, כונסי הנכסים מסרבים לנקוב במחירי המניות על פי סוגם. כך נעשה על ידי כונסי הנכסים, בשיתוף פעולה על מר מוזס ועל מנת לסכל מראש כל יכולת מצד המבקשים לממש את זכות הסירוב, גם אילו המרצת הפתיחה תתקבל.
40. וכך למשל, במסגרת הסכם המכר מתכוונים כונסי הנכסים להעניק לנושאי המשרה בידיעות [לרבות מר מוזס ולגבי נופך מוזס] פטור וויתור מטענות, ביחס לכל הזכויות הנובעות ממניות הכינוס [כ- 34% ממניות ידיעות אחרונות], כאשר מפתור זה מוחרגים באופן מפורש, אך ורק המבקשים והדירקטור מטעמם.
41. ואדגיש. הפטור והוויתור האמורים ניתנים על ידי כונסי הנכסים למר מוזס, וזאת על אף שהם יודעים היטב, כי יתכן שלידיעות אחרונות עומדות טענות ועילות תביעה כבדות משקל נגד מר מוזס, עקב שורה של פעולות ומחדלים ביותר, בסכומים של מאות מיליוני שקלים (כאשר למנות הכינוס יש לכאורה זכות לכ-35% מפירות אותן תביעות, וכאשר למיטב ידיעת המבקשים איש לא העריך או ביצע שומה לשווי התביעות והטענות עליהן מנותרים כונסי הנכסים בעסקה).
42. חלק מטענות אלו מתבררות במסגרת תיק 22795-06-20 [בפני כבי השו"ר רות רונן] במסגרתו התבקש צו המורה למר מוזס וידיעות אחרונות לחשוף בפני [הדירקטור מטעם המבקשים] מידע ומסמכים בנוגע לפעולות, למחדלים ולנזקים שגרם מר מוזס לידיעות אחרונות.
43. מידע ומסמכים אלו עשויים לשרת את ידיעות אחרונות בתביעות עתידיות בסכומים אדירים נגד מר מוזס [בין אם במסגרת תביעה "ישירה" ובין אם במסגרת תביעה נזרת].
44. הוזה אומר, מר מוזס וכונסי הנכסים עושים שימוש בשליטתם בכוח ההצבעה בדירקטוריון ואסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, על מנת לכפות על ידיעות אחרונות לרכוש את מניות הכינוס, ויעל הדרך' תקנה בעבור מר מוזס פטור וויתור מטענות שעשויות להיות בשווי של מאות מיליוני שקלים. גם זאת, על גבם של המבקשים, ותוך שימוש בחלקם היחסי כדיבידנד, המחולק לטובת ביצוע הרכישה העצמית.
45. וזאת ועוד. מנוסח הסכמי המכר עלול להשתמע, שמא במסגרת המכירה האמורה, מבוקש כי גם ידיעות אחרונות [ולא רק כונסי הנכסים ו/או הזכויות מכוח מניות הכינוס] תעניק למר מוזס פטור מאותן טענות ועילות תביעה כבדות משקל כלפיו, כניסיון חסר תום לב 'לגנוב סוסים' תחת חסותו של בית משפט של חדלות פירעון, ומבלי להביא את מכלול העובדות הרלוונטיות לידיעתו.
46. המבקשים אינם יודעים, האם כונסי הנכסים ערכו הערכת שווי למניות הכינוס במסגרת העסקה הנוכחית [ידוע למבקשים כי הוכנה הערכת שווי על ידי כונסי הנכסים, בסיבוב הקודם, אולם מאז לטענת הנהלת ידיעות אחרונות, חלו תמורות גדולות ביותר ביחס למצבה של ידיעות אחרונות]. ממילא, הם אינם יודעים האם במסגרת הערכת השווי כאמור, נלקחו בחשבון הזכויות ו/או הטענות העומדות לידיעות אחרונות נגד מר מוזס.
47. אדגיש, כי הטענות לעיל תוארו בתמצית, ואין בהן כדי למצות את ייתר טענות המבקשים בקשר להתנהלות כונסי הנכסים ולידי האחת' שהם עשו עם מר מוזס, החל ממועד מינויים, בשורה ארוכה של החלטות שונות ביחס לניהולה של ידיעות אחרונות.
48. מכל האמור לעיל עולה, כי המבקשים הינם בעלי עניין מהותיים בכל בקשה לאישור הסדר למכר מניות הכינוס, שהוגשה ו/או שתוגש על ידי כונסי הנכסים, והם צד דרוש בבקשה כאמור.

3.ב. אין לידיעות אחרונות יתרון כלשהו מהעסקה. המסכנת את עצם קיומה

49. אלמלא היו כונסי הנכסים מנצלים את כוח ההצבעה שלהם באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות, אין מחלוקת שהעסקה פשוט לא יכלה לקרות. לידיעות אחרונות אסור היה קטיגורית לרכוש את מניותיה.
50. לידיעות אחרונות אין ולא צומחת טובה כלשהי מעסקה. המדובר ברכישה עצמית של מניות (כולל מניות שליטה שהפרמיה עליהן מועמסת על החברה בעבור בעל השליטה במסגרת "המחיר הכולל של חבילת המניות בעסקה"). לחברה תזרים שלילי, והיא נאלצת לקחת אשראי לצורך ביצועה עובדה שתעמיד בסיכון את עצם קיומה. זאת, במקום ניצול עודפי המזומן לצורך תוכנית הבראה כוללת, וביצוע השקעות סטריטיות שיעבירו אותה למסלול צמיחה סולבנטית.
51. המבקשים סבורים, כי כונס נכסים, החב חובות אמון כלפי צדדים שלישיים, אינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו, תוך שינוי ופגיעה (שלא לומר דריסה) בזכויות צדדים שלישיים, רק כדי להשיג לנכס שבכינוס זכויות שלא היו לו.

ג. מערכת היחסים בין נוני מוזס, לבנק הפועלים ולכונס – רב הנסתר על הגלוי

52. כפי שיובחר לבית המשפט הנכבד, אם וכאשר תינתן למבקשים הזכות להצטרף, מערכת היחסים בין בעל השליטה בידיעות אחרונות (מנ"א ארגון מוזס), לבין בנק הפועלים (בעל החוב) לכונס הנכסים (עו"ד רובין), רב הנסתר על הגלוי.
53. חרף כל ניסיונות ההסתרה, מצד כל הגורמים המעורבים, כבר ברור שלמר ארגון מוזס היה חוב עצום אישי כלפי בנק הפועלים, ואף היום קיים חוב (כך לפחות עד מרץ השנה). במרץ השנה, דנה וועדת הביקורת של בנק הפועלים בנוזפה שקיבל בנק הפועלים מבנק ישראל בשל ההלוואה למר מוזס לצד הלוואות שהעמיד לידיעות אחרונות (למותר לציין שדירקטוריון ידיעות אחרונות לא היה מודע לחוב אישי זה. גם כיום מר מוזס מסרב לגלות האם יש חוב אישי כאמור, וכונסי הנכסים ונציגיהם מונעים כל בדיקה על עצם קיומה של מערכת יחסים כזו, חרף חקשרים העסקיים בין בנק הפועלים לידיעות אחרונות ולעיתון שלה).
54. לאורך כל התקופה, פעילות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, לרבות הצבעות כונסי הנכסים, הגנו על מר מוזס ואף העבירו כספים מידיעות אחרונות לכיסו (לכאורה בניגוד לאינטרס של כונסי הנכסים להגן על הנכס שבניגוס, באופן שעורר שאלות לרוב). חלק מצעדים אלו הצליחו המבקשים לפגוע. המבקשים לא יודעים האם התקבל אישור בית משפט של פירוק להצבעות וליתר פעולות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך ברור שככל הנראה לא הוצגה התמונה הכללית לבית המשפט שאישר הפעולות (אם אישר).
55. כך לדוגמא, מכוח הצבעת כונסי הנכסים באסיפת בעלי המניות אושר למר מוזס תשלום מידיעות אחרונות של מיליוני שקלים לכיסוי הוצאותיו .... בהליכים הפליליים בתיק 2000. הצבעת כונסי הנכסים באסיפה, שינתה את התקנון, ואישרה בדיעבד תשלום מיליוני שקלים מידיעות אחרונות לעורכי דינו הפליליים של מר מוזס בתיק 2000.
56. כך לדוגמא מכוח הצבעת כונסי הנכסים הוארכה כהונתו של מר מוזס בידיעות אחרונות לאחר ההחלטה להעמידו לדין, לשנים נוספות (למרות שהמבקשים הציגו סקר שמוכיח את הנזק לעיתון ולידיעות אחרונות מהמשך כהונתו תחת כתב אישום).
57. כך לדוגמא נמנעה באמצעות הצבעת נציגי כונסי הנכסים בדירקטוריון, מינוי בודק שיבדוק האם מר מוזס סחר במקביל מכספו הפרטי בעסקאות מט"ח ונגזרים, עת סחר בכספי ידיעות אחרונות באותו סוג של עסקאות, תוך שהסב לידיעות אחרונות נזק בסך של כמעט כמיליארד שקל.
58. וכך לדוגמא, באמצעות נציגי כונסי הנכסים בדירקטוריון, הדירקטוריון מנע הצבת שאלה למר מוזס, האם נכון שיש לו הלוואות אישיות ממר פטריק דרהי (לו מכרה חברה קשורה לידיעות אחרונות אופציה במחיר נמוך

- ביותר) או ממר יצחק תשובה (אחת הדמויות הכי מסוקרות בעיתון), כאשר הוא שמקבל את ההחלטות בשם ידיעות אחרונות גם מול אותם גורמים להם חב מר מוזס כספים בהתאם לפרסומים.
- 59. המבקשים שאלו את כונסי הנכסים במכתב מיום 3.12.20 (נספח 2 להלן), האם התקבל אישור בית המשפט למהלכי כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך טרם זכו לתשובה.
- 60. גם העסקה כאן, היא תולדה של אותה מערכת יחסים קלוקלת, שמן הראוי להביאה בפני בית המשפט הנכבד, בטרם כל זיון בעסקה שעל הפרק.

ג. טרם הגשת הבקשה המבקשים פנו לכונסי הנכסים בבקשה לקבל את הסכמתם לצירוף המבקשים כצד להליך, אך פנייה זו לא נענתה

- 61. מיד עם היוודע הייחוד ליק"י שהקצו כונסי הנכסים לאישור הסכם המכר, על ידי בית המשפט הנכבד [עד ליום 17.12.20] פנו המבקשים במכתב לכונסי הנכסים, בו ביקשו בין היתר, את הסכמתם לצירוף המבקשים כצד להליך.
- העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים בו התבקשה ההסכמה לצירופם של המבקשים כצד להליך, מצ"ב נספח 2 לתצהירי זה.
- 62. לצעורם של המבקשים, כונסי הנכסים בחרו שלא להשיב למכתב האמור, עד ליום זה.
- 63. אי לכך, ואור סד הזמנים הדוחק, ועל מנת למנוע מצב שבו חלילה בפני בית המשפט הנכבד לא תיפרס התמונה העובדתית המלאה הרלוונטית לבקשה לאישור מכר, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על צירופם של המבקשים - כצד דרוש וכמשיבים לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור הסכם מכר מניות הכינוס.

דיויד ליברמן

זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

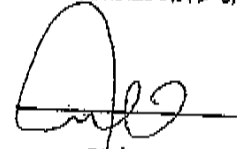
אישור

הריני מאשר, כי ביום 8.12.20 בשעה 14:45, הופיע לפני, דיויד ליברמן, נושא ת.ז. מס' 1644321, שזוהה על ידי והמוכר-לי אישית ו/או כלקוח קבוע בהתאם לתהליך כלל 14(a) לכללי לשכת עורכי הדין (אנליזה מקצועית), התשס"ו-1986.

ההופעה לפני בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי חצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניו והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בזמן החתימה והאימות וכי הוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו.

לאחר שהזהרתי את המצהיר, כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישיר הנ"ל את נכונות תצהרתו אשר הוצגה לי במלואה במסגרת היוועדות החזותית וחתם עליה מול.

לירון ליברמן, עו"ד
מ.ר. 38522
פירט, וילנסקי, מאי, חג, כהנא
משרד עורכי דין

דיויד ליברמן

- בעניין:** פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג - 1983
ובעניין: עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי, בתפקידם ככונסי נכסים על מניות המשועבדות לטובת בנק הפועלים בע"מ ממשד גורניצקי ושות', עורכי דין מרח' שד' רוטשילד 45 תל אביב 6578403 טל: 03-7109191; פקס: 03-5606555
- ובעניין:** בנק הפועלים בע"מ, ח.צ. 8-52-000011 באמצעות ב"כ עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ואח' ממשד גורניצקי ושות', עורכי דין מרח' שד' רוטשילד 45 תל אביב 6578403 טל: 03-7109191; פקס: 03-5606555
- ובעניין:** בראון-פישמן תקשורת בע"מ ח.פ. 7-51-075951 באמצעות ב"כ עוה"ד שלום גולדבלט ואו אהוד גינדס ואח' ממשד גולדבלט גינדס, יריב - עורכי דין מרח' מנחם בגין 7 רמת גן 52521 טל: 03-7549933; פקס: 03-7549934
- ובעניין:** עוה"ד יוסף בנקל בתפקידו כנאמן לנכסי מר אליעזר פישמן (בפשיטת רגל) ממשד שבלת עם ראב"ד מגריזו בנקל ושות' מרח' שאול המלך 37, תל אביב 6492806 טל: 03-6060260; פקס: 03-6060266
- ובעניין:** 1. דויד ליבר ת.ז. 1644321
2. אתי יודקובסקי ליבר, ת.ז. 055878433
3. לאה יודקובסקי, ת.ז. 002777142
ע"י ב"כ עוה"ד עפר פירט ואו ליאור דגן ואו לירון ליברמן ואח' ממשד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין, מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101 טל: 03-6070800; פקס: 03-6097797
- ובעניין:** כונס הנכסים הרשמי מרחוב השלושה 2 תל אביב 67060544 טל: 03-6899695; פקס: 02-6462502

הודעה מטעם המבקשים

1. אתמול, ה-8.12.20, הוגשה באמצעות פקס "בקשה דחופה להצטרפות כצד דרוש לבקשה לאישור הסכם מכר מניות ידיעות האחרונות שבכינוס" (להלן: "הבקשה"), ללא נספחיה.
2. המבקשים מתכבדים בזאת, להגיש לבית המשפט הנכבד עותק מלא מהבקשה, על תצהירה ונספחיה.

לירון ליברמן, עו"ד
פירט, וילנסקי, מזרחי כנעני - עורכי-דין
ב"כ המבקשים

<u>"הפקודה"</u>	פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג - 1983	<u>בעניין:</u>
<u>"כונסי הנכסים"</u>	עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי, בתפקידם ככונסי נכסים על מניות המשועבדות לטובת בנק הפועלים בע"מ ממשרד גורניצקי ושות', עורכי דין מרח' שדי רוטשילד 45 תל אביב 6578403 טל: 03-7109191; פקס: 03-5606555	<u>ובעניין:</u>
<u>"בנק הפועלים"</u>	בנק הפועלים בע"מ, ח.צ. 8-52-000011 באמצעות ב"כ עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ואח' ממשרד גורניצקי ושות', עורכי דין מרח' שדי רוטשילד 45 תל אביב 6578403 טל: 03-7109191; פקס: 03-5606555	<u>ובעניין:</u>
	בראון-פישמן תקשורת בע"מ ח.פ. 7-51-075951 באמצעות ב"כ עוה"ד שלום גולדבלט ואו אהוד גינדס ואח' ממשרד גולדבלט גינדס, יריב - עורכי דין מרח' מנחם בגין 7 רמת גן 52521 טל: 03-7549933; פקס: 03-7549934	<u>ובעניין:</u>
	עוה"ד יוסף בנקל בתפקידו כנאמן לנכסי מר אליעזר פישמן (בפשיטת רגל) ממשרד שבלת עם ראב"ד מגריזו בנקל ושות' מרח' שאול המלך 37, תל אביב 6492806 טל: 03-6060260; פקס: 03-6060266	<u>ובעניין:</u>
	1. דויד ליבר ת.ז. 1644321 2. אתי יודקובסקי ליבר, ת.ז. 055878433 3. לאה יודקובסקי, ת.ז. 002777142 ע"י ב"כ עוה"ד עפר פירט ואו לירון ליברמן ואח' ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין, מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101 טל: 03-6070800; פקס: 03-6097797	<u>ובעניין:</u>
<u>"המבקשים"</u>	כונס הנכסים הרשמי מרחוב השלושה 2 תל אביב 67060544 טל: 03-6899695; פקס: 02-6462502	<u>ובעניין:</u>
<u>"הכנ"ר"</u>		

בקשה דחופה להצטרפות כצד דרוש לבקשה לאישור הסכם

מכר מניות ידיעות האחרונות שבכינוס

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות על צירופם של המבקשים - בעלי מניות בחברת ידיעות אחרונות בע"מ - כצד דרוש וכמשיבים לכל בקשה שהוגשה ואו תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור הסכם מכר מניות ידיעות אחרונות שבכינוס, כהגדרתן להלן (להלן: "הבקשה לאישור הסכם מכר"). זאת, מכוח סמכותו הנובעת מתקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984, החלה גם על החליך שבכותרת.

בקשה זו מוגשת כעת [ובטרם ידוע למבקשים האם כונסי הנכסים הגישו את הבקשה לאישור הסכם מכר, אם לאו], וזאת לאור העובדה שהתגלתה למבקשים רק ביום 3.12.20, כי במסגרת טיוטת הסכם המכר למכירת מניות הכינוס, נכתב כי תוקפו של ההסכם מותנה בקבלת אישור בית המשפט של חדלות פירעון להתקשרות כונסי הנכסים בו, וזאת עד ליום 17.12.20.

ואלו הם טעמי הבקשה:

א. רקע עובדתי בתמצית

1. המבקשים הם בעלי מניות בחברת ידיעות בע"מ.
  2. ביום 1.9.16 הגיש בנק הפועלים במסגרת ההליך שבכותרת בקשה לאכיפתם ומימושם של שעבודים שונים שנרשמו לטובתו על נכסים של מספר חברות שהוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן, וכן להורות על מינויים של עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ככונסי נכסים על הנכסים ששועבדו כאמור.
  3. בין השעבודים שאכיפתם התבקשה, נכללו שעבודים שיצרה חברת בראון-פישמן תקשורת בע"מ, לטובת בנק הפועלים על המניות הבאים:
    - 3.1 מניות של ידיעות אחרונות, המקנות כ- 28.2% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות, כ- 14% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות וכ- 21.5% מהזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות.
    - 3.2 מניות של חברת פולן בע"מ, ח.פ. 3-069457-51 (להלן: "פולן"), המקנות 23% מהזכויות לקבלת דיבידנד בפולן, כאשר פולן מחזיקה בכ- 28% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות. בהתאמה, המניות המשויכות לכינוס בפולן, מקנות בעקיפין סך של כ- 6.6% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות.
- [מניות ידיעות אחרונות המשועבדות ומניות פולן המשועבדות, יכוננו להלן: "המניות שבכינוס"]
4. בימים אלו נרקמת עסקה בין חלק מבעלי המניות בידיעות אחרונות לבין ידיעות אחרונות עצמה, שבמסגרתה מבוקש כי ידיעות אחרונות תרכוש בעצמה [במסגרת רכישה עצמית] את מניות הכינוס שמוחזקות בידי כונסי הנכסים [כאשר הכוונה היא שאת מניות פולן תרכוש חברה קשורה לידיעות]; את מניות נוספות שמוחזקות בידי כונס נכסים שמונה בהסכמה במסגרת תיק פר"ק 19-07-47320 לטובת בנק דיסקונט [בעקבות הלוואת נון ריקורס שהועמדה למבקשים]; וכן את מניות ידיעות אחרונות המשויכות לגבי ג'ודי ניר מוזס שלום [דרך עזבונו של מר נח מוזס ז"ל].
  5. במשך תקופה ארוכה פרטיה של העסקה האמורה הוסתרו מפני המבקשים ומפני הדירקטור מטעמם בידיעות אחרונות, מר דויד ליבר [המבקש 1].
  6. רק בעקבות החלטה שניתנה ביום 4.11.20 על ידי כב' השו' רות רוני, במסגרת תיק המתנהל בין הדירקטורים של ידיעות אחרונות במסגרת ת.א. 20-06-22795, נקבע כי על ידיעות אחרונות למסור לדירקטור מטעם המבקשים את כל המסמכים הרלוונטיים לעסקה, כך שהוא יוכל לבחון אותם, לפחות 10 ימים טרם המועד שבו העסקה תידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות.
  7. עיון זה נערך במשרדי ידיעות אחרונות החל מיום 3.12.20, כאשר העסקה צפויה להידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות בישיבת דירקטוריון שנקבעה ליום 13.12.20.
  8. במסגרת עיון זה שנערך ביום 3.12.20 קיבל המבקש 1 לעיונו לראשונה את טיוטות הסכמי המכר, שמבוקש לאשר בקשר למניות ידיעות אחרונות השונות, לרבות טיוטת הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים, בקשר למניות הכינוס.

9. אז, גילה המבקש 1, כי במסגרת טיוטת ההסכם האמורה נקבע, כי תוקפו של ההסכם מותנה בכך שעד ליום 17.12.20 יתקיימו כלל "התנאים המוקדמים", ובכלל זה - עד ליום 17.12.20 יתקבל אישור בית המשפט הנכבד בתיק שבכותרת, להתקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור, ללא תנאים ו/או סייגים מהותיים מעבר לקבוע בטיטת ההסכם.
10. בו ביום, פנו הח"מ לכונסי הנכסים בבקשה לצרפם בהסכמה להליך כאן, כדי שיוכלו לפרוס את עמדתם בפני בית המשפט הנכבד [נספח 2 להלן]. כונסי הנכסים כלל לא טרחו לענות. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, ולצער המבקשים, זו לא הפעם הראשונה שסימן שאלה עצום מתנוסס מעל פעילות כונסי הנכסים בהליך כאן (לרבות הצבעות חריגות ומזיקות באסיפות בעלי מניות בידיעות אחרונות, הצבעות שספק אם קיבלו אישורו של בית המשפט הנכבד ואם הוצגה לגביהן התמונה בכללותה לבית משפט נכבד זה).
11. יוער, כי ב"סיבוב" קודם של העסקה האמורה שנערך בשנת 2019, הגישו כונסי הבקשה חסויה לאישור עקרוני של התקשרותם בהסכם למכר המניות שבכינוס, וסירבו להמציאה למבקשים.
12. כנספח לאותה הבקשה, צירפו כונסי הנכסים הסכם מכר חתום על ידי ידיעות אחרונות וכן מסמכי התחייבות שונים החתומים על ידי ידיעות אחרונות. זאת, על אף שאותו הסכם ואותם מסמכי התחייבות מעולם לא נידונו בדירקטוריון ידיעות אחרונות, ואף מעולם לא הוצגו לדירקטור מטעם המבקשים [כך שהם נחתמו בשם ידיעות אחרונות, בחוסר סמכות].
13. למיטב ידיעת המבקשים, עובדות אלו לא פורטו על ידי כונסי הנכסים בפני בית המשפט הנכבד במסגרת פנייתם הקודמת ב"סיבוב הקודם".
14. ביום 17.6.19 ניתן פסק דין [ע"י כ"ב' השו" בדיומוס איתן אורנשטיין] המאשר את התקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור. לאחר מכן, הוגשה על ידי כונסי הנכסים "הודעת עדכון" לבית המשפט הנכבד, בה הודיעו כי העסקה לא תצא אל הפועל.
15. במצב דברים זה, ומאחר שכונסי הנכסים כבר ניסו בעבר לאשר הסכם מכר בקשר למניות הכינוס במסגרת "בקשה חסויה"; לאור סד הזמנים הדוחק כאמור לעיל [ורצונם של כונסי הנכסים לקבל את אישורו של בית המשפט הנכבד להסכם הנוכחי, עד ליום 17.12.20]; ועל אף שהמבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים הגישו כבר את הבקשה לאישור מכר במסגרת ההליך שבכותרת, אם לאו; הרי שבקשה זו מוגשת כבר עתה, תוך שמבוקש כי בית המשפט הנכבד יורה על צירופם של המבקשים כצד דרוש וכמשיבים, לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור ו/או בקשר להסכם האמור.

ב. המבקשים הם צד דרוש לבקשה לאישור מכר

1. בעניינה של העסקה הנדונה מתנהל הליך תלוי ועומד, שעלול להשפיע על הסכם ואישור המכר

16. כאמור, כונסי הנכסים מונו לתפקידם עוד בשנת 2016.
17. למיטב ידיעת המבקשים, מאז מועד מינויים כונסי הנכסים לא פרסמו ולא נקטו בכל הליך פומבי, בניסיון לגבש עסקה עם צד ג' כלשהו, למכירת מניות הכינוס.
18. למיטב ידיעת המבקשים, כבר מתחילת הדרך, בעקבות אינטרסים שונים שמחזיקים בנק הפועלים [הנושה] ומר ארנון מוזס [בעל השליטה בידיעות אחרונות, אשר על פי פרסומים חייב לבנק הפועלים סכומים אדירים], כונסי הנכסים ריכזו מאמצם אך ורק במכירת מניות הכינוס לחברת ידיעות אחרונות, באופן שיוביל להרדמת מניות הכינוס, כך ששליטתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, רק תגדל באופן אפקטיבי.

19. כאמור, המבקשים הם בעלי מניות בידיעות אחרונות.
20. למבקשים [בדומה לכל יתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] מוקנית בתקנון ידיעות אחרונות זכות סירוב ראשונה בכל העברה של מניות ידיעות אחרונות¹. על פי המנגנון הקבוע בתקנון האמור, זכות הסירוב האמורה מוקנית לבעלי המניות, ביחס למניות היסוד והמניות הרגילות של ידיעות אחרונות, והיא ניתנת למימוש גם ביחס לסוג אחד מהמניות.
21. במסגרת העסקה הנרקמת בימים אלו, חברו בעל השליטה בידיעות אחרונות, מר ארנון מוזס ושותפתו, גבי מרים נופך מוזס, על מנת לעשות שימוש בשליטתם בידיעות אחרונות [ארנון מוזס מחזיק לבדו את רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות] על מנת לכפות על ידיעות האחרונות לעשות שימוש בנכסיה על מנת לרכוש את מניות הכינוס [ואת מניות כונס דיסקונט], במסגרת רכישה עצמית.
22. כחלק מהעסקה, וכדי לאפשר הוצאתה אל הפועל, וכן על מנת למנוע מצב שבו המבקשים יממשו את זכות הסירוב הראשונה המוקנית כאמור להם בתקנון ידיעות אחרונות [כך שהמבקשים ירכשו את מניות הכינוס או את חלקן], ביום 27.8.20 העבירו כונסי הנכסים בתמיכתם של מר מוזס, גבי נופך מוזס החלטה באסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, בה תוקן תקנון ידיעות האחרונות, באופן הבא:
- 22.1 התקנון תוקן כך שנקבע בו שידיעות אחרונות יכולה לעשות שימוש בכספיה על מנת לרכוש את מניותיה [טרם התיקון, רכישה כאמור הייתה אסורה על פי התקנון];
- 22.2 התקנון תוקן כך שזכות הסירוב הראשונה הקבועה בו, בוטלה לתקופה של שנה בלבד, ורק ביחס לעסקה הספציפית שבה ידיעות אחרונות רוכשת ממניותיה ו/או בעסקה שבו בעל מניות פרטי מעביר מניות לחברה בשליטתו.
23. כונסי הנכסים הצביעו בעד התיקון האמור באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות מיום 27.8.20 [המבקשים כמובן התנגדו]. **בלא תמיכת כונסי הנכסים התיקון לא היה עובר.**
24. המבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים קיבלו את אישורו של בית המשפט הנכבד ביחס להצבעה האמורה, ובכל מקרה הם משוכנעים שלא הוסבר לבית משפט של פירוק, שהצבעת כונסי הנכסים פוגעת בקניינם של המבקשים, ומעבירה עושר מכיסם לכיסי אחרים, לרבות לקופת כונסי הנכסים.
25. לדעת המבקשים, ההחלטה האמורה במסגרתה תוקן תקנון ידיעות אחרונות באופן המבטל 'אד הוקי' ולשנה אחת בלבד את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון ידיעות אחרונות, רק בעבור העסקה הספציפית, הינה החלטה פסולה, חסרת תום לב, המקפחת את זכויות המבקשים, כבעלי מניות בידיעות האחרונות.
26. בנוסף, לדעת המבקשים, בהצבעתם בעד ההחלטה המקפחת האמורה, מר מוזס, גבי נופך מוזס וכונסי הנכסים הפרו חובות שונות כלפי ידיעות אחרונות וכלפי המבקשים, כבעלי מניות בידיעות אחרונות.
27. אי לכך, ביום 11.11.20 הגישו המבקשים למחלקה הכלכלית של בית המשפט המחוזי בתל אביב המרצת פתיחה במסגרת תיק ה.פ. 28531-11-20 (להלן: "**המרצת הפתיחה**").
28. במסגרת המרצת הפתיחה, התבקש בית המשפט הנכבד [בפני כב' השוי' מגן אלטוביה] לבטל את ההחלטה המקפחת בדבר תיקון תקנון ידיעות אחרונות, באופן אשר מבטל את זכות הסירוב הראשונה לשנה אחת בלבד. **יודגש, כי גם כונסי הנכסים הם משיבים להמרצת הפתיחה.**

¹ וזאת למעט העברה או הסבה של מניות מבעל מניות יחיד לאשתו או ילדיו, או יורשיו.

העתק המרצת הפתיחה שהוגשה על ידי המבקשים במסגרת תיק ה.פ. 20-11-28531, מצ"ב כנספח 1 לבקשה זו.

29. לצידה של המרצת הפתיחה הוגשה גם בקשה למתן צו מניעה זמני, שימנע כל העברה של מניות מכוח העסקה המתגבשת, עד להכרעה בהמרצת הפתיחה.

30. במקרה שבו תתקבל המרצת הפתיחה, כך שתינתן למבקשים [וליתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] הזכות לממש את זכות הסירוב הראשונה, ולמעשה להיכנס בנעלי ידיעות אחרונות [כרוכשת] בכל הקשור ברכישת מניות הכינוס [או חלקן], הרי שיהיה בכך כדי להשפיע באופן מהותי ביותר, על ההסכם שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, שהובא ואו שיובא בפני בית המשפט הנכבד, כך שהוא יחול אך ורק על המניות שזכות הסירוב לא תמומש ביחס אליהם. במצב זה, גם תושפע התמורה שתקבע בהסכם שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים.

31. אי לכך, ברור, כי לא ניתן לאשר את הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, עד להכרעה במסגרת המרצת הפתיחה. זאת מכוח הדוקטרינה הידועה והמוכרת של "הליך תלוי ועומד".

32. על בית המשפט הנכבד להיות מודע לעובדות, אלו בטרם כל דיון בבקשה לאישור מכר.

33. מעבר לאמור, כלפי כונסי הנכסים עומדת סדרת טענות ייחודיות, מכוח מעמדם הייחודי. כך לדוגמא על כונסי היחסים חלה חובת תום לב מוגברת, באופן שאוסר עליהם לדרוס זכויות צדדי ג' בדרך למימוש הנכס המשועבד (הכונסים מודים בהליך אחר, שביטול זכות הסירוב שעמדה למבקשים, מאפשרת להם למכור את המניות שבכינוס במחיר גבוה יותר ממה שיכלו למכור אלמלא ביטלו את זכות הסירוב שעמדה למבקשים).

2.ב. למבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה

34. כפי שיפורט בהרחבה על ידי המבקשים ככל שהבקשה לצירוף כצד דרוש תתקבל, הרי שלמבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה - התנהלות שעלולה להסב למבקשים נזקים קשים.

35. נזכיר, על כונסי הנכסים [בדומה לכל בעל תפקיד שמונה על ידי בית המשפט ומשמש כ"זרוע הארוכה שליו"] מוטלת חובת אמון, נאמנות וחובת זהירות, הן כלפי נושי החברה החייבת והן כלפי צדדים שלישיים קשורים [ר' למשל: רע"א 9227/12 עו"ד שי גרנות, כונס הנכסים נ' שפייר רות (פורסם בנבו, 27.08.2013) בפסקה 19 לפסק דינו של כב' השופט עמית].

36. בענייננו, כפי שיפורט בתמצית, פעולות כונסי הנכסים ביחס לעסקה, עלולות לעלות כדי הפרה של החובות האמורות, כלפי המבקשים, וזאת לאור טענות שונות העומדות למבקשים כלפי התנהלותם של כונסי הנכסים.

37. כך למשל, למיטב ידיעת המבקשים, כונסי הנכסים מעולם לא פעלו למכור את מניות הכינוס במכירה פומבית, כפי שנהוג לעשות, ומתחילת הדרך קשרו את גורל מכירת מניות הכינוס, בגחמותיו של מר מוזס, וברצונו לכפות על ידיעות אחרונות את רכישת מניות הכינוס, תוך שימוש במירב נכסיה. החל מביטול העסקה "סיבוב" הקודם, ולמרות ירידת המחיר של המניות הנמכרות, כונסי הנכסים נמנעו מכל ניסיון למכירת המניות לצדדים שלישיים, לבטח לא נקטו הליך תחרותי גלוי, והכל לאור חבירתם לבעל השליטה, מר ארנון מוזס, החושש מאוד לשליטתו במקרה של מכירה לצדדים שלישיים.

38. וכך למשל, כפיית ביצוע הרכישה העצמית האמורה, עלולה לגרום למבקשים נזקים כלכליים חמורים נוספים, כתוצאה מחיובי המס הגבוהים שיוטלו עליהם במקרה שמש הכנסה יראה ברכישה העצמית מעין חלוקת הדיבידנד.

39. וכך למשל, על אף שבמנגנון זכות הסירוב הראשונה הקבוע בתקנון ידיעות אחרונות נקבע, כי ניתן לממש את זכות הסירוב ביחס לסוג מסוים של מניות, וכי בהתאם על בעל המניות המוכר [בענייננו - כונסי הנכסים] מוטלת החובה להציע את המניות ראשית לבעלי המניות הקיימים, תוך פירוט מחיר המניה ביחס לכל סוג, בענייננו, כונסי הנכסים מסרבים לנקוב במחירי המניות על פי סוגם. כך נעשה על ידי כונסי הנכסים, בשיתוף פעולה על מר מוזס ועל מנת לסכל מראש כל יכולת מצד המבקשים לממש את זכות הסירוב, גם אילו המרצת הפתיחה תתקבל.
40. וכך למשל, במסגרת הסכם המכר מתכוונים כונסי הנכסים להעניק לנושאי המשרה בידיעות [לרבות מר מוזס ולגבי נופך מוזס] פטור וויתור מטענות, ביחס לכל הזכויות הנובעות ממניות הכינוס [כ- 34% ממניות ידיעות אחרונות], כאשר מפטור זה מוחרגים באופן מפורש. אך ורק המבקשים והדירקטור מטעמם.
41. ויודגש. הפטור והוויתור האמורים ניתנים על ידי כונסי הנכסים למר מוזס, וזאת על אף שהם יודעים היטב, כי יתכן שלידיעות אחרונות עומדות טענות ועילות תביעה כבדות משקל נגד מר מוזס, עקב שורה של פעולות ומחדלים ביותר, בסכומים של מאות מיליוני שקלים (כאשר למניות הכינוס יש לכאורה זכות לכ- 35% מפירות אותו תביעות, וכאשר למיטב ידיעת המבקשים איש לא העריך או ביצע שומה לשווי התביעות והטענות עליהן מוותרים כונסי הנכסים בעסקה).
42. חלק מטענות אלו מתבררות במסגרת תיק 22795-06-20 [בפני כב' השו' רות רונן] במסגרתו התבקש צו המורה למר מוזס וידיעות אחרונות לחשוף בפני המבקש 1 [הדירקטור מטעם המבקשים] מידע ומסמכים בנוגע לפעולות, למחדלים ולנזקים שגרם מר מוזס לידיעות אחרונות.
43. מידע ומסמכים אלו עשויים לשרת את ידיעות אחרונות בתביעות עתידיות בסכומים אדירים נגד מר מוזס [בין אם במסגרת תביעה "ישירה" ובין אם במסגרת תביעה נגזרת].
44. הווה אומר, מר מוזס וכונסי הנכסים עושים שימוש בשליטתם בכוח ההצבעה בדירקטוריון ואסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, על מנת לכפות על ידיעות אחרונות לרכוש את מניות הכינוס, ויעל הדרך' תקנה בעבור מר מוזס פטור וויתור מטענות שעשויות להיות בשווי של מאות מיליוני שקלים. גם זאת, על גבם של המבקשים, ותוך שימוש בחלקם היחסי כדיבידנד, המחולק לטובת ביצוע הרכישה העצמית.
45. וזאת ועוד. מנוסח הסכמי המכר עלול להשתמע, שמא במסגרת המכירה האמורה, מבוקש כי גם ידיעות אחרונות [ולא רק כונסי הנכסים ו/או הזכויות מכוח מניות הכינוס] תעניק למר מוזס פטור מאותן טענות ועילות תביעה כבדות משקל כלפיו, כניסיון חסר תום לב 'לגנוב סוסים' תחת חסותו של בית משפט של חדלות פירעון, ומבלי להביא את מכלול העובדות הרלוונטיות לידיעתו.
46. המבקשים אינם יודעים, האם כונסי הנכסים ערכו הערכת שווי למניות הכינוס במסגרת העסקה הנוכחית [ידוע למבקשים כי הוכנה הערכת שווי על ידי כונסי הנכסים, בסיבוב הקודם, אולם מאז לטענת הנהלת ידיעות אחרונות, חלו תמורות גדולות ביותר ביחס למצבה של ידיעות אחרונות]. ממילא, הם אינם יודעים האם במסגרת הערכת השווי כאמור, נלקחו בחשבון הזכויות ו/או הטענות העומדות לידיעות אחרונות נגד מר מוזס.
47. יודגש, כי הטענות לעיל תוארו בתמצית, ואין בהן כדי למצות את ייתר טענות המבקשים בקשר להתנהלות כונסי הנכסים ויליד האחת' שהם עשו עם מר מוזס, החל ממועד מינויים, בשורה ארוכה של החלטות שונות ביחס לניהולה של ידיעות אחרונות.
48. מכל האמור לעיל עולה, כי המבקשים הינם בעלי עניין מהותיים בכל בקשה לאישור הסדר למכר מניות הכינוס, שהוגשה ו/או שתוגש על ידי כונסי הנכסים, והם צד דרוש בבקשה כאמור.

ג.3. אין לידיעות אחרונות יתרון כלשהו מהעסקה, המסכנת את עצם קיומה

49. אלמלא היו כונסי הנכסים מנצלים את כוח ההצבעה שלהם באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות, אין מחלוקת שהעסקה פשוט לא יכלה לקרות. לידיעות אחרונות אסור היה קטיגורית לרכוש את מניותיה.
50. לידיעות אחרונות אין ולא צומחת טובה כלשהי מעסקה. המדובר ברכישה עצמית של מניות (כולל מניות שליטה שהפרמיה עליהן מועמסת על החברה בעבור בעל השליטה במסגרת "המחיר הכולל של חבילת המניות בעסקה"). לחברה תזרים שלילי, והיא נאלצת לקחת אשראי לצורך ביצועה עובדה שתעמיד בסיכון את עצם קיומה. זאת, במקום ניצול עודפי המזומן לצורך תוכנית הבראה כוללת, וביצוע השקעות סינרגיות שיעבירו אותה למסלול צמיחה סולבנטית.
51. המבקשים סבורים, כי כונס נכסים, החב חובות אמון כלפי צדדים שלישיים, אינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו, תוך שינוי ופגיעה (שלא לומר דריסה) בזכויות צדדים שלישיים, רק כדי להשיג לנכס שבכינוס זכויות שלא היו לו.

ג.4. מערכת היחסים בין נוני מוזס, לבנק הפועלים ולכונס – רב הנסתר על הגלוי

52. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, אם וכאשר תינתן למבקשים הזכות להצטרף, מערכת היחסים בין בעל השליטה בידיעות אחרונות (מר ארנון מוזס), לבין בנק הפועלים (בעל החוב) לכונס הנכסים (עו"ד רובין), רב הנסתר על הגלוי.
53. חרף כל ניסיונות ההסתרה, מצד כל הגורמים המעורבים, כבר ברור שלמר ארנון מוזס היה חוב עצום אישי כלפי בנק הפועלים, ואף היום קיים חוב (כך לפחות עד מרץ השנה). במרץ השנה, דנה וועדת הביקורת של בנק הפועלים בנוזיפה שקיבל בנק הפועלים מבנק ישראל בשל הלוואה למר מוזס לצד הלוואות שהעמיד לידיעות אחרונות (למותר לציין שדירקטוריון ידיעות אחרונות לא היה מודע לחוב אישי זה. גם כיום מר מוזס מסרב לגלות האם יש חוב אישי כאמור, וכונסי הנכסים ונציגיהם מונעים כל בדיקה על עצם קיומה של מערכת יחסים כזו, חרף הקשרים העסקיים בין בנק הפועלים לידיעות אחרונות ולעיתון שלה).
54. לאורך כל התקופה, פעילות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, לרבות הצבעות כונסי הנכסים, הגנו על מר מוזס ואף העבירו כספים מידיעות אחרונות לכיסו (לכאורה בניגוד לאינטרס של כונסי הנכסים להגן על הנכס שבכינוס, באופן שעורר שאלות לרוב). חלק מצעדים אלו הצליחו המבקשים למנוע. המבקשים לא יודעים האם התקבל אישור בית משפט של פירוק להצבעות וליתר פעולות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך ברור שככל הנראה לא הוצגה התמונה הכללית לבית המשפט שאישר הפעולות (אם אישר).
55. כך לדוגמא, מכוח הצבעת כונסי הנכסים באסיפת בעלי המניות אושר למר מוזס תשלום מידיעות אחרונות של מיליוני שקלים לכיסוי הוצאותיו .... בהליכים הפליליים בתיק 2000. הצבעת כונסי הנכסים באסיפה, שינתה את התקנון, ואישרה בדיעבד תשלום מיליוני שקלים מידיעות אחרונות לעורכי דינו הפליליים של מר מוזס בתיק 2000.
56. כך לדוגמא מכוח הצבעת כונסי הנכסים הוארכה כהונתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, לאחר ההחלטה להעמידו לדין, לשנים נוספות (למרות שהמבקשים הציגו סקר שמוכיח את הנזק לעיתון ולידיעות אחרונות מהמשך כהונתו תחת כתב אישום).
57. כך לדוגמא נמנעה באמצעות הצבעת נציג כונסי הנכסים בדירקטוריון, מינוי בודק שיבדוק האם מר מוזס סחר במקביל מכספו הפרטי בעסקאות מט"ח וגזרים, עת סחר בכספי ידיעות אחרונות באותו סוג של עסקאות, תוך שהסב לידיעות אחרונות נזק בסך של כמעט כמיליארד שקל.

58. וכך לדוגמא, באמצעות נציג כונסי הנכסים בדירקטוריון, הדירקטוריון מנע הצבת שאלה למר מוזס, האם נכון שיש לו הלוואות אישיות ממר פטריק דרהי (לו מכרה חברה קשורה לידיעות אחרונות אופציה במחיר נמוך ביותר) או ממר יצחק תשובה (אחת הדמויות הכי מסוקרות בעיתון), כאשר הוא שמקבל את ההחלטות בשם ידיעות אחרונות גם מול אותם גורמים להם חב מר מוזס כספים בהתאם לפרסומים.
59. המבקשים שאלו את כונסי הנכסים במכתב מיום 3.12.20 (נספח 2 להלן), האם התקבל אישור בית המשפט למהלכי כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך טרם זכו לתשובה.
60. גם העסקה כאן, היא תולדה של אותה מערכת יחסים קלוקלת, שמן הראוי להביאה בפני בית המשפט הנכבד, בטרם כל דיון בעסקה שעל הפרק.

ג. טרם הגשת הבקשה המבקשים פנו לכונסי הנכסים בבקשה לקבל את הסכמתם

לצירוף המבקשים כצד להליך, אך פנייה זו לא נענתה

61. מיד עם היוודע הי"ד ליין" שהקצו כונסי הנכסים לאישור הסכם המכר, על ידי בית המשפט הנכבד [עד ליום 17.12.20] פנו המבקשים במכתב לכונסי הנכסים, בו ביקשו בין היתר, את הסכמתם לצירוף המבקשים כצד להליך.
- העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים בו התבקשה ההסכמה לצירופם של המבקשים כצד להליך, מצ"ב כנספח 2 לבקשה זו.
62. לצערם של המבקשים, כונסי הנכסים בחרו שלא להשיב למכתב האמור, עד ליום זה.
63. אי לכך, ואור סד הזמנים הדוחק, ועל מנת למנוע מצב שבו חלילה בפני בית המשפט הנכבד לא תיפרס התמונה העובדתית המלאה הרלוונטית לבקשה לאישור מכר, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על צירופם של המבקשים - כצד דרוש וכמשיבים לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור הסכם מכר מניות הכינוס.
64. זאת, מכוח סמכותו הנובעת מתקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד - 1984, החלה גם בהליך שבכותרת [ר' למשל: פר"ק (ת"א) 32333-06-19 אם דבליו גרופ (ישראל) בע"מ אינטל ישראל (74) בע"מ נ' ש. אנפה בע"מ (פורסם בנבו, 21.9.20)].
65. בקשה זו נתמכת בתצהיר מטעמו של המבקש 1.
66. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

עפר פירט, עו"ד   ליאור דגן, עו"ד   לירון ליברמן, עו"ד
 פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי-דין
 ב"כ המבקשים

תצהיר

אני הח"מ מר דיויד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

הנני עושה תצהירי זה בתמיכה בבקשה לדחופה להצטרפות כצד דרוש לבקשה לאישור הסכם מכר מניות ידיעות האחרונות שבכינוס, המוגשת מטעמי, וכן מטעם גב' אתי יודקובסקי ליבר וגב' לאה יודקובסקי (להלן: "המבקשים") בתיק פר"ק 1165-09-16, המתנהל בבית המשפט המחוזי בתל אביב.

העובדות המפורטות בתצהירי זה ידועות לי באופן אישי, אלא אם נאמר אחרת.

כל הטענות המשפטיות המופיעות בתצהירי ניתנו בעצת יועצי המשפטיים, בהם אני נותן אמוני.

א. רקע עובדתי בתמצית

1. המבקשים הם בעלי מניות בחברת ידיעות בע"מ.
  2. ביום 1.9.16 הגיש בנק הפועלים במסגרת ההליך שבכותרת בקשה לאכיפתם ומימושם של שעבודים שונים שנרשמו לטובתו על נכסים של מספר חברות שהוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן, וכן להורות על מינויים של עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ככונסי נכסים על הנכסים ששועבדו כאמור.
  3. בין השעבודים שאכיפתם התבקשה, נכללו שעבודים שיצרה חברת בראון-פישמן תקשורת בע"מ, לטובת בנק הפועלים על המניות הבאים:
    - 3.1 מניות של ידיעות אחרונות, המקנות כ- 28.2% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות, כ- 14% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות וכ- 21.5% מהזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות.
    - 3.2 מניות של חברת פולן בע"מ, ח.פ. 3-069457-51 (להלן: "פולן"), המקנות 23% מהזכויות לקבלת דיבידנד בפולן, כאשר פולן מחזיקה בכ- 28% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות. בהתאמה, המניות המשויכות לכינוס בפולן, מקנות בעקיפין סך של כ- 6.6% מהזכויות לקבלת דיבידנד בידיעות אחרונות.
- [מניות ידיעות אחרונות המשועבדות ומניות פולן המשועבדות, יכוננו להלן: "המניות שבכינוס"]
4. בימים אלו נרקמת עסקה בין חלק מבעלי המניות בידיעות אחרונות לבין ידיעות אחרונות עצמה, שבמסגרתה מבוקש כי ידיעות אחרונות תרכוש בעצמה [במסגרת רכישה עצמית] את מניות הכינוס שמוחזקות בידי כונסי הנכסים [כאשר הכוונה היא שאת מניות פולן תרכוש חברה קשורה לידיעות]; את מניות נוספות שמוחזקות בידי כונס נכסים שמונה בהסכמה במסגרת תיק פר"ק 19-07-47320 לטובת בנק דיסקונט [בעקבות הלוואת נון ריקורס שהועמדה למבקשים]; וכן את מניות ידיעות אחרונות המשויכות לגב' גיזדי ניר מוזס שלום [דרך עזבונו של מר נח מוזס ז"ל].
  5. במשך תקופה ארוכה פרטיה של העסקה האמורה הוסתרו מפני המבקשים ומפני הדירקטור מטעמם בידיעות אחרונות, מר דיויד ליבר [המבקש 1].
  6. רק בעקבות החלטה שניתנה ביום 4.11.20 על ידי כב' הש'י רות רוני, במסגרת תיק המתנהל בין הדירקטורים של ידיעות אחרונות במסגרת ת.א. 20-06-22795, נקבע כי על ידיעות אחרונות למסור לי - הדירקטור מטעם המבקשים את כל המסמכים הרלוונטיים לעסקה, כך שאני אוכל לבחון אותם, לפחות 10 ימים טרם המועד שבו העסקה תידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות.

7. עיון זה נערך במשרדי ידיעות אחרונות החל מיום 3.12.20, כאשר העסקה צפויה להידון בדירקטוריון ידיעות אחרונות בישיבת דירקטוריון שנקבעה ליום 13.12.20.
8. במסגרת עיון זה שנערך ביום 3.12.20 קיבלתי לעיוני לראשונה את טיוטות הסכמי המכר, שמבוקש לאשר בקשר למניות ידיעות אחרונות השונות, לרבות טיוטות הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים, בקשר למניות הכינוס.
9. אז, גיליתי כי במסגרת טיוטת ההסכם האמורה נקבע, כי תוקפו של ההסכם מותנה בכך שעד ליום 17.12.20 יתקיימו כלל "התנאים המוקדמים", ובכלל זה - עד ליום 17.12.20 יתקבל אישור בית המשפט הנכבד בתיק שבנותרת, להתקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור, ללא תנאים ו/או סייגים מהותיים מעבר לקבוע בטיטות ההסכם.
10. בו ביום, פנו באי כוח המבקשים לכונסי הנכסים בבקשה לצרפם בהסכמה להליך כאן, כדי שיוכלו לפרוס את עמדתם בפני בית המשפט הנכבד [נספח 2 להלן]. כונסי הנכסים כלל לא טרחו לענות. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, ולצער המבקשים, זו לא הפעם הראשונה שסימן שאלה עצום מתנוסס מעל פעילות כונסי הנכסים בהליך כאן (לרבות הצבעות חריגות ומזיקות באסיפות בעלי מניות בידיעות אחרונות, הצבעות שספק אם קיבלו אישורו של בית המשפט הנכבד ואם הוצגה לגביהן התמונה בכללותה לבית משפט נכבד זה).
11. אעיר, כי ב"סיבוב" קודם של העסקה האמורה שנערך בשנת 2019, הגישו כונסי הבקשה חסויה לאישור עקרוני של התקשרותם בהסכם למכר המניות שבכינוס, וסירבו להמציאה למבקשים.
12. כנספח לאותה הבקשה, צירפו כונסי הנכסים הסכם מכר חתום על ידי ידיעות אחרונות וכן מסמכי התחייבות שונים החתומים על ידי ידיעות אחרונות. זאת, על אף שאותו הסכם ואותם מסמכי התחייבות מעולם לא נידונו בדירקטוריון ידיעות אחרונות, ואף מעולם לא הוצגו לדירקטור מטעם המבקשים [כך שהם נחתמו בשם ידיעות אחרונות, בחוסר סמכות].
13. למיטב ידיעתי, עובדות אלו לא פורטו על ידי כונסי הנכסים בפני בית המשפט הנכבד במסגרת פנייתם הקודמת ב"סיבוב הקודם".
14. ביום 17.6.19 ניתן פסק דין [ע"י כב' השו' בדימוס איתן אורנשטיין] המאשר את התקשרותם של כונסי הנכסים בהסכם האמור. לאחר מכן, הוגשה על ידי כונסי הנכסים "הודעת עדכון" לבית המשפט הנכבד, בה הודיעו כי העסקה לא תצא אל הפועל.
15. במצב דברים זה, ומאחר שכונסי הנכסים כבר ניסו בעבר לאשר הסכם מכר בקשר למניות הכינוס במסגרת "בקשה חסויה"; לאור סד הזמנים הדוחק כאמור לעיל [ורצונם של כונסי הנכסים לקבל את אישורו של בית המשפט הנכבד להסכם הנוכחי, עד ליום 17.12.20]; ועל אף שהמבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים הגישו כבר את הבקשה לאישור מכר במסגרת ההליך שבנותרת, אם לאו; הרי שבקשה זו מוגשת כבר עתה, תוך שמבוקש כי בית המשפט הנכבד יורה על צירופם של המבקשים כצד דרוש וכמשיבים, לכל בקשה שהוגשה ו/או תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור ו/או בקשר להסכם האמור.

ג. המבקשים הם צד דרוש לבקשה לאישור מכר

1. בעניינה של העסקה הנדונה מתנהל הליך תלוי ועומד, שעלול להשפיע על הסכם ואישור המכר

16. כאמור, כונסי הנכסים מונו לתפקידם עוד בשנת 2016.
17. למיטב ידיעתי, מאז מועד מינויים כונסי הנכסים לא פרסמו ולא נקטו בכל הליך פומבי, בניסיון לגבש עסקה עם צד ג' כלשהו, למכירת מניות הכינוס.

18. למיטב ידיעתי, כבר מתחילת הדרך, בעקבות אינטרסים שונים שמחזיקים בנק הפועלים [הנושה] ומר ארנון מוזס [בעל השליטה בידיעות אחרונות, אשר על פי פרסומים חייב לבנק הפועלים סכומים אדירים], כונסי הנכסים ריכזו מאמצם אך ורק במכירת מניות הכינוס לחברת ידיעות אחרונות, באופן שיוביל להרדמת מניות הכינוס, כך ששליטתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, רק תגדל באופן אפקטיבי.
19. כאמור, המבקשים הם בעלי מניות בידיעות אחרונות.
20. למבקשים [בדומה לכל יתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] מוקנית בתקנון ידיעות אחרונות זכות סירוב ראשונה בכל העברה של מניות ידיעות אחרונות¹. על פי המנגנון הקבוע בתקנון האמור, זכות הסירוב האמורה מוקנית לבעלי המניות, ביחס למניות היסוד והמניות הרגילות של ידיעות אחרונות, והיא ניתנת למימוש גם ביחס לסוג אחד מהמניות.
21. במסגרת העסקה הנרקמת בימים אלו, חברו בעל השליטה בידיעות אחרונות, מר ארנון מוזס ושותפתו, גבי מרים נופך מוזס, על מנת לעשות שימוש בשליטתם בידיעות אחרונות [ארנון מוזס מחזיק לבדו את רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון ידיעות אחרונות] על מנת לכפות על ידיעות האחרונות לעשות שימוש בנכסיה על מנת לרכוש את מניות הכינוס [ואת מניות כונס דיסקונט], במסגרת רכישה עצמית.
22. כחלק מהעסקה, וכדי לאפשר הוצאתה אל הפועל, וכן על מנת למנוע מצב שבו המבקשים יממשו את זכות הסירוב הראשונה המוקנית כאמור להם בתקנון ידיעות אחרונות [כך שהמבקשים ירכשו את מניות הכינוס או את חלקן], ביום 27.8.20 העבירו כונסי הנכסים בתמיכתם של מר מוזס, גבי נופך מוזס החלטה באסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, בה תוקן תקנון ידיעות האחרונות, באופן הבא:
- 22.1 התקנון תוקן כך שנקבע בו שידיעות אחרונות יכולה לעשות שימוש בכספיה על מנת לרכוש את מניותיה [טרם התיקון, רכישה כאמור הייתה אסורה על פי התקנון];
- 22.2 התקנון תוקן כך שזכות הסירוב הראשונה הקבועה בו, בוטלה לתקופה של שנה בלבד, ורק ביחס לעסקה הספציפית שבה ידיעות אחרונות רוכשת ממניותיה ו/או בעסקה שבו בעל מניות פרטי מעביר מניות לחברה בשליטתו.
23. כונסי הנכסים הצביעו בעד התיקון האמור באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות מיום 27.8.20 [המבקשים כמובן התנגדו]. **בלא תמיכת כונסי הנכסים התיקון לא היה עובר.**
24. המבקשים אינם יודעים האם כונסי הנכסים קיבלו את אישורו של בית המשפט הנכבד ביחס להצבעה האמורה, ובכל מקרה הם משוכנעים שלא הוסבר לבית משפט של פירוק, שהצבעת כונסי הנכסים פוגעת בקניינם של המבקשים, ומעבירה עושר מכיסם לכיסי אחרים, לרבות לקופת כונסי הנכסים.
25. לדעת המבקשים, ההחלטה האמורה במסגרתה תוקן תקנון ידיעות אחרונות באופן המבטל 'אד הוק' ולשנה אחת בלבד את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון ידיעות אחרונות, רק בעבור העסקה הספציפית, הינה החלטה פסולה, חסרת תום לב, המקפחת את זכויות המבקשים, כבעלי מניות בידיעות האחרונות.
26. בנוסף, לדעת המבקשים, בהצבעתם בעד ההחלטה המקפחת האמורה, מר מוזס, גבי נופך מוזס וכונסי הנכסים הפרו תובנות שונות כלפי ידיעות אחרונות וכלפי המבקשים, כבעלי מניות בידיעות אחרונות.
27. אי לכך, ביום 11.11.20 הגישו המבקשים למחלקה הכלכלית של בית המשפט המחוזי בתל אביב המרצת פתיחה במסגרת תיק ה.פ. 28531-11-20 (להלן: "**המרצת הפתיחה**").
28. במסגרת המרצת הפתיחה, התבקש בית המשפט הנכבד [בפני כב' השוי' מגן אלטוביה] לבטל את ההחלטה

¹ וזאת למעט העברה או הסבה של מניות מבעל מניות יחיד לאשתו או ילדיו, או יורשיו.

המקפחת בדבר תיקון תקנון ידיעות אחרונות, באופן אשר מבטל את זכות הסירוב הראשונה לשנה אחת בלבד.
יודגש, כי גם כונסי הנכסים הם משיבים להמרצת הפתיחה.

העתק המרצת הפתיחה שהוגשה על ידי המבקשים במסגרת תיק ה.פ. 28531-11-20, מצ"ב כנספח 1 לתצהירי זה.

29. לצידה של המרצת הפתיחה הוגשה גם בקשה למתן צו מניעה זמני, שימנע כל העברה של מניות מכוח העסקה המתגבשת, עד להכרעה בהמרצת הפתיחה.

30. במקרה שבו תתקבל המרצת הפתיחה, כך שתינתן למבקשים [וליתר בעלי המניות בידיעות אחרונות] הזכות לממש את זכות הסירוב הראשונה, ולמעשה להיכנס בנעלי ידיעות אחרונות [כרוכשת] בכל הקשור ברכישת מניות הכינוס [או חלקן], הרי שיהיה בכך כדי להשפיע באופן מהותי ביותר, על ההסכם שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, שהובא ו/או שיובא בפני בית המשפט הנכבד, כך שהוא יחול אך ורק על המניות שזכות הסירוב לא תמומש ביחס אליהם. במצב זה, גם תושפע התמורה שתקבע בהסכם שבין ידיעות אחרונות לבין כונסי הנכסים.

31. אי לכך, ברור, כי לא ניתן לאשר את הסכם המכר שבין ידיעות אחרונות לכונסי הנכסים, עד להכרעה במסגרת המרצת הפתיחה. זאת מכוח הדוקטרינה הידועה והמוכרת של "הליך תלוי ועומד".

32. על בית המשפט הנכבד להיות מודע לעובדות, אלו בטרם כל דיון בבקשה לאישור מכר.

33. מעבר לאמור, כלפי כונסי הנכסים עומדת סדרת טענות ייחודית, מכוח מעמדם הייחודי. כך לדוגמה על כונסי היחסים חלה חובת תום לב מוגברת, באופן שאוסר עליהם לדרוס זכויות צדדי ג' בדרך למימוש הנכס המשועבד (הכונסים מודים בהליך אחר, שביטול זכות הסירוב שעמדה למבקשים, מאפשרת להם למכור את המניות שבכינוס במחיר גבוה יותר ממה שיכלו למכור אלמלא ביטלו את זכות הסירוב שעמדה למבקשים).

ג.2. למבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה

34. כפי שיפורט בהרחבה על ידי המבקשים ככל שהבקשה לצירוף כצד דרוש תתקבל, הרי שלמבקשים טענות שונות ביחס להתנהלות כונסי הנכסים בקשר לעסקה - התנהלות שעלולה להסב למבקשים נזקים קשים.

35. על פי עצת יועציי המשפטיים, על כונסי הנכסים [בדומה לכל בעל תפקיד שמונה על ידי בית המשפט ומשמש כ"זרוע הארוכה שלו"] מוטלת חובת אמון, נאמנות וחובת זהירות, הן כלפי נושי החברה החייבת והן כלפי צדדים שלישיים קשורים.

36. בענייננו, כפי שיפורט בתמצית, על פי עצת יועציי המשפטיים, פעולות כונסי הנכסים ביחס לעסקה, עלולות לעלות כדי הפרה של החובות האמורות, כלפי המבקשים, וזאת לאור טענות שונות העומדות למבקשים כלפי התנהלותם של כונסי הנכסים.

37. כך למשל, למיטב ידיעתי, כונסי הנכסים מעולם לא פעלו למכור את מניות הכינוס במכירה פומבית, כפי שנהוג לעשות, ומתחילת הדרך קשרו את גורל מכירת מניות הכינוס, בגחמותיו של מר מוזס, וברצונו לכפות על ידיעות אחרונות את רכישת מניות הכינוס, תוך שימוש במירב נכסיה. התל מביטול העסקה ב"סיבוב" הקודם, ולמרות ירידת המחיר של המניות הנמכרות, כונסי הנכסים נמנעו מכל ניסיון למכירת המניות לצדדים שלישיים, לבטח לא נקטו הליך תחרותי גלוי, והכל לאור חבירתם לבעל השליטה, מר ארנון מוזס, החושש מאוד לשליטתו במקרה של מכירה לצדדים שלישיים.

38. וכך למשל, כפיית ביצוע הרכישה העצמית האמורה, עלולה לגרום למבקשים נזקים כלכליים חמורים נוספים, כתוצאה מחיובי המס הגבוהים שיוטלו עליהם במקרה שמש הכנסה יראה ברכישה העצמית מעין חלוקת דיבידנד.

39. וכך למשל, על אף שבמנגנון זכות הסירוב הראשונה הקבוע בתקנון ידיעות אחרונות נקבע, כי ניתן לממש את זכות הסירוב ביחס לסוג מסוים של מניות, וכי בהתאם על בעל המניות המוכר [בענייננו - כונסי הנכסים] מוטלת החובה להציע את המניות ראשית לבעלי המניות הקיימים, תוך פירוט מחיר המניה ביחס לכל סוג, בענייננו, כונסי הנכסים מסרבים לנקוב במחירי המניות על פי סוגם. כך נעשה על ידי כונסי הנכסים, בשיתוף פעולה על מר מוזס ועל מנת לסכל מראש כל יכולת מצד המבקשים לממש את זכות הסירוב, גם אילו המרצת הפתיחה תתקבל.
40. וכך למשל, במסגרת הסכם המכר מתכוונים כונסי הנכסים להעניק לנושאי המשרה בידיעות [לרבות מר מוזס ולגבי נופך מוזס] פטור וויתור מטענות, ביחס לכל הזכויות הנובעות ממניות הכינוס (כ-34% ממניות ידיעות אחרונות), כאשר מפטור זה מוחרגים באופן מפורש, אך ורק המבקשים והדירקטור מטעמם.
41. ואדגיש. הפטור והוויתור האמורים ניתנים על ידי כונסי הנכסים למר מוזס, וזאת על אף שהם יודעים היטב, כי יתכן שלידיעות אחרונות עומדות טענות ועילות תביעה כבדות משקל נגד מר מוזס, עקב שורה של פעולות ומחדלים ביותר, בסכומים של מאות מיליוני שקלים (כאשר למניות הכינוס יש לכאורה זכות לכ-35% מפירות אותן תביעות, וכאשר למיטב ידיעת המבקשים איש לא העריז או ביצע שומה לשווי התביעות והטענות עליהן מוותרים כונסי הנכסים בעסקה).
42. חלק מטענות אלו מתבררות במסגרת תיק 22795-06-20 [בפני כב' השו' רות רונן] במסגרתו התבקש צו המורה למר מוזס וידיעות אחרונות לחשוף בפניי [הדירקטור מטעם המבקשים] מידע ומסמכים בנוגע לפעולות, למחדלים ולנזקים שגרם מר מוזס לידיעות אחרונות.
43. מידע ומסמכים אלו עשויים לשרת את ידיעות אחרונות בתביעות עתידיות בסכומים אדירים נגד מר מוזס [בין אם במסגרת תביעה "ישירה" ובין אם במסגרת תביעה נגזרת].
44. הווה אומר, מר מוזס וכונסי הנכסים עושים שימוש בשליטתם בכוח ההצבעה בדירקטוריון ואסיפה הכללית של ידיעות האחרונות, על מנת לכפות על ידיעות אחרונות לרכוש את מניות הכינוס, ויעל הדרך' תקנה בעבור מר מוזס פטור וויתור מטענות שעשויות להיות בשווי של מאות מיליוני שקלים. גם זאת, על גבם של המבקשים, ותוך שימוש בחלקם היחסי בדיבידנד, המחולק לטובת ביצוע הרכישה העצמית.
45. וזאת ועוד. מנוסח הסכמי המכר עלול להשתמע, שמא במסגרת המכירה האמורה, מבוקש כי גם ידיעות אחרונות [ולא רק כונסי הנכסים ו/או הזכויות מכוח מניות הכינוס] תעניק למר מוזס פטור מאותן טענות ועילות תביעה כבדות משקל כלפיו, כניסיון חסר תום לב 'לגנוב סוסים' תחת חסותו של בית משפט של חדלות פירעון, ומבלי להביא את מכלול העובדות הרלוונטיות לידיעתו.
46. המבקשים אינם יודעים, האם כונסי הנכסים ערכו הערכת שווי למניות הכינוס במסגרת העסקה הנוכחית [ידוע למבקשים כי הוכנה הערכת שווי על ידי כונסי הנכסים, בסיבוב הקודם, אולם מאז לטענת הנהלת ידיעות אחרונות, חלו תמורות גדולות ביותר ביחס למצבה של ידיעות אחרונות]. ממילא, הם אינם יודעים האם במסגרת הערכת השווי כאמור, נלקחו בחשבון הזכויות ו/או הטענות העומדות לידיעות אחרונות נגד מר מוזס.
47. אדגיש, כי הטענות לעיל תוארו בתמצית, ואין בהן כדי למצות את ייתר טענות המבקשים בקשר להתנהלות כונסי הנכסים ויליד האחת' שהם עשו עם מר מוזס, החל ממועד מינויים, בשורה ארוכה של החלטות שונות ביחס לניהולה של ידיעות אחרונות.
48. מכל האמור לעיל עולה, כי המבקשים הינם בעלי עניין מהותיים בכל בקשה לאישור הסדר למכר מניות הכינוס, שהוגשה ו/או שתוגש על ידי כונסי הנכסים, והם צד דרוש בבקשה כאמור.

3.ג. אין לידיעות אחרונות יתרון כלשהו מהעסקה, המסכנת את עצם קיומה

49. אלמלא היו כונסי הנכסים מנצלים את כוח ההצבעה שלהם באסיפה הכללית של ידיעות אחרונות, אין מחלוקת שהעסקה פשוט לא יכלה לקרות. לידיעות אחרונות אסור היה קטיגורית לרכוש את מניותיה.
50. לידיעות אחרונות אין ולא צומחת טובה כלשהי מעסקה. המדובר ברכישה עצמית של מניות (כולל מניות שליטה שהפרמיה עליהן מועמסת על החברה בעבור בעל השליטה במסגרת "המחיר הכולל של חבילת המניות בעסקה"). לחברה תזרים שלילי, והיא נאלצת לקחת אשראי לצורך ביצועה עובדה שתעמיד בסיכון את עצם קיומה. זאת, במקום ניצול עודפי המזומן לצורך תוכנית הבראה כוללת, וביצוע השקעות סינרגטיות שיעבירו אותה למסלול צמיחה סולבנטית.
51. המבקשים סבורים, כי כונס נכסים, החב חובות אמון כלפי צדדים שלישיים, אינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו, תוך שינוי ופגיעה (שלא לומר דריסה) בזכויות צדדים שלישיים, רק כדי להשיג לנכס שבכינוס זכויות שלא היו לו.

4.3. מערכת היחסים בין נוני מוזס, לבנק הפועלים ולכונס – רב הנסתר על הגלוי

52. כפי שיובהר לבית המשפט הנכבד, אם וכאשר תינתן למבקשים הזכות להצטרף, **מערכת היחסים בין בעל השליטה בידיעות אחרונות (מר ארנון מוזס), לבין בנק הפועלים (בעל החוב) לכונס הנכסים (עו"ד רובין), רב הנסתר על הגלוי.**
53. חרף כל ניסיונות ההסתרה, מצד כל הגורמים המעורבים, כבר ברור שלמר ארנון מוזס היה חוב עצום **אישי** כלפי בנק הפועלים, ואף היום קיים חוב (כך לפחות עד מרץ השנה). במרץ השנה, דנה וועדת הביקורת של בנק הפועלים בנוזיפה שקיבל בנק הפועלים מבנק ישראל בשל **ההלוואה למר מוזס לצד הלוואות שהעמיד לידיעות אחרונות** (למותר לציין שדירקטוריון ידיעות אחרונות לא היה מודע לחוב אישי זה. גם כיום מר מוזס מסרב לגלות האם יש חוב אישי כאמור, וכונסי הנכסים ונציגיהם מונעים כל בדיקה על עצם קיומה של מערכת יחסים כזו, חרף הקשרים העסקיים בין בנק הפועלים לידיעות אחרונות ולעיתון שלה).
54. לאורך כל התקופה, פעילות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, לרבות הצבעות כונסי הנכסים, הגנו על מר מוזס ואף העבירו כספים מידיעות אחרונות לכיסו (לכאורה בניגוד לאינטרס של כונסי הנכסים להגן על הנכס שבכינוס, באופן שעורר שאלות לרוב). חלק מצעדים אלו הצליחו המבקשים למנוע. המבקשים לא יודעים האם התקבל אישור בית משפט של פירוק להצבעות וליתר פעולות כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך ברור שככל הנראה לא הוצגה התמונה הכללית לבית המשפט שאישר הפעולות (אם אישר).
55. כך לדוגמא, מכוח הצבעת כונסי הנכסים באסיפת בעלי המניות אושר למר מוזס תשלום מידיעות אחרונות של מיליוני שקלים לכיסוי הוצאותיו .... בהליכים הפליליים בתיק 2000. הצבעת כונסי הנכסים באסיפה, שינתה את התקנון, ואישרה בדיעבד תשלום מיליוני שקלים מידיעות אחרונות לעורכי דינו הפליליים של מר מוזס בתיק 2000.
56. כך לדוגמא מכוח הצבעת כונסי הנכסים הוארכה כהונתו של מר מוזס בידיעות אחרונות, לאחר ההחלטה להעמידו לדין, לשנים נוספות (למרות שהמבקשים הציגו סקר שמוכיח את הנזק לעיתון ולידיעות אחרונות מהמשך כהונתו תחת כתב אישום).
57. כך לדוגמא נמנעה באמצעות הצבעת נציג כונסי הנכסים בדירקטוריון, מינוי בודק שיבדוק האם מר מוזס סחר במקביל מכספו הפרטי בעסקאות מט"ח ונגזרים, עת סחר בכספי ידיעות אחרונות באותו סוג של עסקאות, **תוך שהסב לידיעות אחרונות נזק בסך של כמעט כמיליארד שקל.**
58. וכך לדוגמא, באמצעות נציג כונסי הנכסים בדירקטוריון, הדירקטוריון מנע הצבת שאלה למר מוזס, האם נכון שיש לו הלוואות אישיות ממר פטריק דרהי (לו מכרה חברה קשורה לידיעות אחרונות אופציה במחיר נמוך

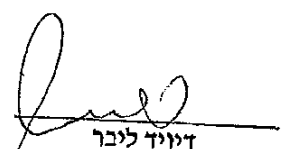
- ביותר) או ממד יצחק תשובה (אחת הדמויות הכי מסוקרות בעיתון), כאשר הוא שמקבל את ההחלטות בשם ידיעות אחרונות גם מול אותם גורמים להם חב מור מוזס כספים בהתאם לפרסומים.
59. המבקשים שאלו את כונסי הנכסים במכתב מיום 3.12.20 (נספח 2 להלן), האם התקבל אישור בית המשפט למהלכי כונסי הנכסים בידיעות אחרונות, אך טרם זכו לתשובה.
60. גם העסקה כאן, היא תולדה של אותה מערכת יחסים קלוקלת, שמן הראוי להביאה בפני בית המשפט הנכבד, בטרם כל דיון בעסקה שעל הפרק.

ג. טרם הגשת הבקשה המבקשים פנו לכונסי הנכסים בבקשה לקבל את הסכמתם

לצירוף המבקשים כצד להליך, אך פנייה זו לא נענתה

61. מיד עם היוודע היידיד ליי"י שהקצו כונסי הנכסים לאישור הסכם המכר, על ידי בית המשפט הנכבד נעד ליום 17.12.20 פנו המבקשים במכתב לכונסי הנכסים, בו ביקשו בין היתר, את הסכמתם לצירוף המבקשים כצד להליך.
- העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים בו התבקשה ההסכמה לצירופם של המבקשים כצד להליך, מצ"ב לנספח 2 לתצהירי זה.
62. לצערם של המבקשים, כונסי הנכסים בחרו שלא להשיב למכתב האמור, עד ליום זה.
63. אי לכך, ואור סד הזמנים הדוחק, ועל מנת למנוע מצב שבו חלילה בפני בית המשפט הנכבד לא תיפרס התמונה העובדתית המלאה הרלוונטית לבקשה לאישור מכר, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על צירופם של המבקשים - כצד דרוש וכמשיבים לכל בקשה שהוגשה ואו תוגש על ידי כונסי הנכסים לאישור הסכם מכר מניות הכינוס.

זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

דיויד ליבר

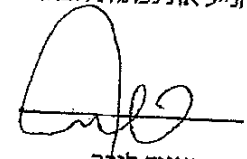
אישור

הריני מאשר, כי ביום 8.12.20 בשעה 14:45 הופיע לפניי, דיויד ליבר, נושא ת.ז. מס' 1644321, שזוהה על ידי והמוכר-לי אישית ואו כלקוח קבוע בהתאם לתגדרת כלל 14(ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986.

ההופעה לפניי בוצעה באמצעות היוועדות חזותית אשר מתועדת אצלי, כאשר המצהיר מופיע לפניי על גבי הצג, עת הצהרתו מושא האימות לפניי והוא מצהיר בפניי כי הוא מצוי במדינת ישראל בזמן החתימה והאימות וכי הוא מסכים לתיעוד החזותי ועשיית השימוש בו.

לאחר שהזהרתי את המצהיר, כי עליו לחצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר הנ"ל את נכונות הצהרתו אשר הוצגה לי במלואה במסגרת ההיוועדות החזותית וחתם עליה מול.

דיויד ליברמן, עו"ד
מ.ר. 58872
פירט, וילנסקי, מאזוז, כנעני
משרד עורכי דין

דיויד ליבר

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	העתק המרצת הפתיחה שהוגשה על ידי המבקשים במסגרת תיק ה.פ. - 28531-11-20	18
2	העתק מכתב המבקשים לכוונסי הנכסים בו התבקשה ההסכמה לצירופם של המבקשים כצד להליך	54

נספח 1

**העתק המרצת הפתיחה שהוגשה על
ידי המבקשים במסגרת תיק ה.פ.**

28531-11-20

עמ' 18

בעניין:

1. דויד ליבר ת.ז. 1644321
  2. אתי יודקובסקי ליבר, ת.ז. 055878433
  3. לאה יודקובסקי, ת.ז. 002777142
- ע"י ב"כ עוה"ד עפר פירט ו/או לירון ליברמן ו/או נדב שפר
ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני – עורכי דין,
מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101
טל: 03-6070800; פקס: 03-6097797

המבקש

- נגד -

1. ארנון מוזס, ת.ז. 051659159
מרח' הגדרות 47 סביון 5652644
2. מרים נופך מוזס, ת.ז. 69703874
מרח' הזורע 28 כפר שמריהו 4691000
3. פולן בע"מ ח.פ. 510694573
מרח' הגדרות 47 סביון 5652644
4. קלגרו בע"מ, ח.פ. 510736416
מרח' הזורע 28 כפר שמריהו 4691000
5. עוה"ד פנחס רובין וירון אלכאוי, בתפקידם ככונסי נכסים
על מניות המשועבדות לטובת בנק הפועלים בע"מ
מרח' שד' רוטשילד 45 תל אביב 6578403

המשיבים

החברה
(המשיבה הפורמאלית)

ובעניין:

ידיעות אחרונות בע"מ ח.פ. 510103922
מרח' נח מוזס 1, ראשון לציון 7565236

המרצת פתיחה

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת, כדלקמן:

- א. ליתן צו הצהרתי לפיו החלטת האסיפה הכללית של חברת ידיעות אחרונות בע"מ (להלן: "החברה") מיום 27.8.20 בדבר תיקון תקנון החברה או השעיית חלקים ממנו לתקופה מוגבלת של שנה (להלן: "החלטת האסיפה"), הינה בכללותה החלטה בלתי חוקית, שדינה בטלות או ביטול. לחלופין, לקבוע, כי חלקים מהחלטת האסיפה הינם בלתי חוקיים ודינם בטלות או ביטול, כמפורט להלן.
- יובהר, כי במסגרת החלטת האסיפה התיימרו המשיבים לתקן את תקנון החברה, כך שהתקנון יקבע, כי החברה רשאית לרכוש את מניותיה שלה עצמה מבעלי מניות קיימים (בניגוד לאיסור התקנוני הקיים); וכן, יקבע, כי למשך שנה אחת בלבד, תבוטל זכות הסירוב הראשונה המוקנית בתקנון לבעלי המניות הקיימים כך שלא תהיה זכות סירוב במקרה שבו (1) החברה היא רוכשת המניות ו/או (2) במקרה של העברת מניות מבעל מניות לחברה שבשליטתו.

- ב. ליתן צו הצהרתי לפיו החלטת בעלי המניות בדבר תיקון תקנון החברה, לרבות באופן המבטל את זכות הסירוב המוקנית בתקנון לבעלי המניות וכן בהסכמי היסוד שביניהם מקדמת דנא, בכלל, ולגבי מניות היסוד, בפרט, הינה החלטה המקפחת את זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה, המנוגדת להוראות סעי' 191 ו-192(ב) לחוק החברות - תשנ"ט, ודינה בטלות או ביטול.
- ג. ליתן צו הצהרתי הקובע, כי העברת המניות שהחל המשיב 1 לבצע (העברת מניות המשיב 1 בחברה לחברה בבעלותו) תוך התבססות על החלטת האסיפה, הינה בטלה ומבוטלת.
- ד. ליתן כל סעד אחר כפי שיימצא בית המשפט הנכבד לנכון בנסיבות העניין.
- ה. לחייב את המשיבים בתשלום הוצאות המבקשים מושא המרצת פתיחה זו, לרבות בגין שכר טרחת עורכי דין, בתוספת מע"מ כדין.
- יוער, כי לאור טענות המשיבים בדבר קיומם של סודות מסחריים, בין היתר, בתכתובות והמסמכים המצ"ב להמרצת פתיחה זו, ועל אף שהמבקשים חולקים על כך, הרי שלמען הזהירות והסדר הטוב, כרך הנספחים המצורפים להמרצת פתיחה זו מוגש לבית המשפט הנכבד באופן חסוי, ובית המשפט הנכבד מתבקש להורות למזכירות שלא לשרקו לתיק הממוחשב.

ואלה נימוקי המרצת הפתיחה :

א. פתח דבר ועיקרו

1. בין המבקשים (בעלי מניות מיעוט בחברה), לבין המשיבים ניטש בשנים האחרונות סכסוך עמוק.
2. למבקשים טענות קשות כנגד המשיב 1 (להלן: "מר מוזס"), הנוגעות לניצול נכסי החברה לטובתו האישית (חלקם בקשר לכתב האישום שהוגש נגדו ב"תיק 2000") לצד פגיעה קשה בחברה.
3. המבקשים עושים כל אשר לאל ידם כדי למנוע את פגיעתו של מר מוזס בחברה. אלא שלצערם, המשיבים 5 - כונסי הנכסים שמונו מטעם בנק הפועלים בע"מ (להלן: "בנק הפועלים"), המחזיקים בכ-20.6 אחוז מזכויות ההצבעה באסיפות הכלליות של החברה ובזכות למנות דירקטור, חברו למר מוזס, ומונעים כל אפשרות לפעול בשם החברה נגד מר מוזס (והם אף מונעים כל אפשרות אפילו לברר את הטענות הקשות הקיימות נגדו).
4. טענות אלו מתבררות בימים אלו במסגרת בקשה למתן הוראות שהוגשה על ידי הדירקטור מטעם המבקשים, נגד יתר הדירקטורים בחברה, במסגרת ת.א. 22795-06-20, המתנהלת בבית משפט נכבד זה (בפני כב' השופטת רונן).
5. בין בנק הפועלים לבין מר מוזס, נרקמה העסקה הבאה :
6. מר מוזס והגברת נופך מוזס יגרמו לחברה לקחת הלוואה של מאות מיליוני שקלים, תוך שיעבוד נכסיה ומשאביה, ויגרמו לחברה לרכוש ברכישה עצמית, את המניות שמחזיקים כונסי הנכסים (הן מטעם בנק הפועלים והן מטעם בנק דיסקונט). המדובר בכמות עצומה של מניות (מעל 40 אחוז מההון המונפק של החברה).
7. בכך כונסי הנכסים יממשו מטרותם ויממשו את המניות שבכינוס, ומר מוזס והגברת נופך מוזס ייבצרו שליטתם בחברה באופן סופי ומוחלט (שכן המניות הנרכשות ייפכו ל"רדומות").

8. אלא שהמשיבים נתקלו בבעיה. שכן, תקנון החברה לא מאפשר את הוצאת העסקה אל הפועל.
9. שתי הוראות תקנוניות מונעות או מקשות מאוד את הוצאת העסקה אל הפועל:
10. ה"בעיה" הראשונה – בהתאם לתקנון לחברה פשוט אסור לרכוש את מניותיה.
11. ה"בעיה" השנייה – לבעלי המניות קיימת זכות סירוב ראשונה בכל עסקה שבה נמכרות מניות החברה.
- מר מוזס (המשיב 1) והגב' נופך מוזס (המשיבה 2), חוששים שהמבקשים יעשו שימוש בזכות סירוב זו במהלך מכירת המניות על ידי כונסי הנכסים, באופן שיאפשר למבקשים לרכוש את המניות הנמכרות - כולן או חלקן - ובכך להגדיל את שיעור החזקותיהם בחברה (וה"חשש" מוצדק. שכן המבקשים אכן הצהירו שבדעתם לממש זכות הסירוב לפחות בכל הנוגע לחלק מסוגי המניות הנמכרות).
12. "בעיה" שלישית שהפריעה לבצע את העסקה שתכננו המשיבים היא בעיית מס.
13. שכן, ביצוע רכישה עצמית של מניות על ידי החברה, תוך שימוש במאות מיליונים של שקלים מהחברה, עלול לייצר חשיפת מס אדירה לבעלי המניות בחברה ובראשם המשיבים 1 ו-2. זאת, מאחר שבהתאם לדיני המס, רכישה עצמית נתפסת כחלוקת דיבידנד (כאילו בעלי המניות שלא מוכרים קיבלו דיבידנד ורכשו את מניות המוכר).
14. על מנת לפתור את שלוש הבעיות הנ"ל, החליטו המשיבים לעשות שימוש בכוח ההצבעה העודף המשותף להם באסיפת בעלי המניות שהתקיימה ביום 27.8.20, במטרה לשנות את תקנון החברה, אך הוק, רק לטובת קידום העסקה הנוכחית, כדלקמן:
- 14.1 השינוי האחד הוא ביטול ההוראה התקנונית האוסרת על החברה לרכוש ממניותיה;
- 14.2 השינוי השני הוא ביטול זכות הסירוב העומדת לטובת בעלי המניות בחברה, וזאת רק במתווה העסקה הספציפית. היינו אין זכות סירוב: (1) כאשר החברה רוכשת ממניותיה שלה (רכישה עצמית) ו- (2) במקרה שבו בעל מניות מעביר את המניות שבבעלותו לחברה בבעלותו המלאה (דבר הנדרש לתכנון המס הספציפי, כמפורט להלן).
15. ביטול זכות הסירוב דווקא במקרה שהחברה רוכשת, נועד לאפשר לחברה לרכוש את המניות שמתזיק הבנק, תוך ביצור שליטתם של מר מוזס והגברת נופך מוזס בחברה. מר מוזס והגברת נופך מוזס מעדיפים שבמקום "להביא כסף מהבית" (ולרכוש בעצמם את המניות מהכונסים), החברה היא שתרכוש. החברה תיקח הלוואה עצומה ותרכוש את המניות מהרוכשים..
16. ביטול זכות הסירוב במקרה של העברת מניות מבעל מניות לחברה בבעלותו נועד כדי לסייע למר מוזס והגב' נופך מוזס (כבעלי מניות שנותרים בחברה) להימנע מסיכון מס אדיר, שעלול להיות מושת עליהם כתוצאה מהעסקה (כמפורט בהרחבה להלן). מר מוזס כבר פועל בימים אלו להעברת מניותיו מהחזקה ישירה להחזקה באמצעות חברה בבעלותו.
17. באופן חסר תקדים בדין הישראלי, ביטול זכות הסירוב גם מוגבל בזמן. זכות הסירוב תשוב לחול לאחר שנה אחת בלבד (וזאת למרות שהצורך בביטולה הוסבר בכך שמדובר בזכות ארכאית).
18. היינו – לאחר שתבוצע העסקה הספציפית האמורה, ולאחר שבנק הפועלים (ובנק דיסקונט) ייפטר מהחזקותיו בחברה ולאחר שמר מוזס והגב' נופך מוזס יבצרו שליטתם, זכות הסירוב תושב על כנה!

19. המבקשים התנגדו לתיקון. הם הבהירו מיד שהוא מנוגד לדין לטעמם ומקפח את זכויותיהם, ועל כן המהלך אליו חברו כלל המשיבים (כל אחד מהאינטרס שלו), יאלץ את המבקשים לעתור לבית המשפט הנכבד.
20. כפי שיובהר בהרחבה להלן, התיקון המוצע פוגע בקניינם של המבקשים.
21. כל מטרת התיקון היא לשרת אינטרסים של בעלי מניות מסוימים, אינטרסים שאין להם כל קשר לחברה או לטובתה. לא פחות חמור הוא שהתיקון נועד לקדם עסקה שהיא לרעת החברה ובעלי מניותיה.
22. להשלמת התמונה יאמר, כי אין זו הפעם הראשונה שמר מוזס ושותפתו לשליטה בחברה, המשיבה 2 (לעיל ולהלן): "הגב' נופך מוזס", מקפחים זכויות מיעוט בחברה.
23. הדברים נקבעו על ידי בית משפט נכבד זה, במסגרת פרשת הקיפוח הקודמת שנידונה במסגרת ה"פ (ת"א) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ, [פורסם בנבו] (25.6.1997) (להלן: "פרשת הקיפוח הקודמת").
24. התקנון הנוכחי - זה שמנסים כעת לשנותו - הינו תולדה של אותו פסק דין בפרשת הקיפוח הקודמת. פסק הדין, אשר קבע את התקנון הנוכחי, עומד בתוקפו.
25. כאמור (ויפורט להלן) גם השינוי הנוכחי, יקפת בוודאות זכויות חוזיות וקנייניות של המבקשים, בעלי מניות מיעוט בחברה.
26. מתן האפשרות לחברה לרכוש את מניותיה (כאשר ברור ונאמר שברקע כבר נרקמת עסקה כזו) עלול לפגוע קשות בחברה ובעלי מניותיה (על הפרק לשעבר את מעט הנכסים שנתרו לחברה, לקחת הלוואה במאות מיליוני שקלים שאין לחברה מקורות החזר, והכל כדי שמר מוזס "ייחלץ" את בנק הפועלים מהחזקת מניות החברה).
27. ביטולה הזמני של זכות הסירוב, תמנע מהמבקשים את האפשרות לממש זכות זו, בדיוק כאשר מתבצעת עסקת מכירת מניות, ותאפשר למשיבים 1 ו-2 לשמר את שליטתם בחברה ואף להגדילה. דבר אין לה עם טובת החברה.
28. כפי שעוד יוצג להלן, מר מוזס והגברת נופך מוזס, כמו גם כונס הנכסים, המשיב 5, עו"ד פיני רובין, "קידשו" את זכות הסירוב בחברה כאן, כאשר הדבר שירת את מטרותיהם. כאשר המבקשים ביקשו להעביר ממניותיהם בחברה, סרבו לכך מר מוזס והגב' נופך מוזס, לרבות בתמיכתו של עו"ד רובין. אז (כאשר התאים להם לטעון ההיפך) הם הסבירו למבקשים עד כמה חשובה ומהותית היא זכות הסירוב, ועד כמה חשוב לממש את המנגנון שלה באופן דקדקני (כך היו פני הדברים הן כאשר המבקשים ביקשו להעביר את מניותיהם לחברה בשליטתם והן כאשר המבקשים ביקשו להעביר חלק ממניותיהם לבנק דיסקונט).
29. התיקון שביקשו המשיבים לבצע בתקנון החברה, עולה כדי פעולה המקפחת את זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה, והוא אף מפר את ההסכמות וההסכמים שבין בעלי המניות בחברה.
30. המבקשים הודיעו על רצונם לממש את זכות הסירוב (להבדיל משאר בעלי המניות שרוצים למכור או רוצים שהחברה תרכוש את המניות כדי לבצר שליטתם). לכן, המדובר בפגיעה מהותית וקשה בזכויותיהם היסודיות של המבקשים כבעלי מניות בחברה. זוהי פגיעה ספציפית, רק במבקשים, פגיעה שאינה רלוונטית ליתר בעלי המניות.

31. אם המבקשים יממשו את זכות הסירוב העומדת להם (ואשר אותה רוצים לבטל אד הוק), לגבי חלק מהמניות הנמכרות הם עשויים יגיעו להתחזקה של מעל 25% ממניות היסוד (המקנות זכות הצבעה ושליטה). בכך המבקשים יבטיחו שמר מוזס והגב נופך מוזס (בעלי השליטה) לא יחזיקו במעל ל-75% ולא יוכלו לשנות את התקנון כרצונם (כמו שהם מנסים לעשות כעת) ולנהוג בחברה כרצונם.
32. ויתרה מכך. במידה והמבקשים יממשו רק חלק ממניות היסוד, יתכן וחלקם במניות היסוד יהיה גבוה משל גבי נופך מוזס, כך שבמקרים שבהם מר מוזס המשיב 1 יהיה מנוע מלהצביע (מקרים שבהם יש לו עניין אישי) יהיה בכוחם של המבקשים כדי להכריע בהחלטה שתעמוד על הפרק.
33. אם התיקון יתאפשר ובעטיו העסקה תצא אל הפועל והמבקשים לא יוכלו לממש את זכות הסירוב, ייפגע קניינם של המבקשים. שכן, יכפה עליהם להיוותר בסיטואציה שבה למניותיהם בחברה בהכרח לא תהיה כל השפעה ואז זכות ממשית לחסום שינויי תקנון. כך עלולה להיפגע ציפיותם הלגיטימית - כפי שנקבעה בפרשת הקיפוח הקודמת, לקחת חלק בניהול החברה.
34. לא יכולה להיות מחלוקת, כי לחברה [להבדיל ממר מוזס, ולהבדיל מבעלי המניות שימכרו מניות בעסקה] אין כל תועלת בתיקון האמור, בכלל, ולגבי מניות היסוד, בפרט. התיקון לא צפוי לקדם את האינטרסים של החברה, והוא נועד רק לשם קידום מטרות אופורטוניסטיות של אלו שתמכו בו באסיפת בעלי המניות.
35. אילו אכן העסקה תרקום עור וגידים, המשיבים למעשה יכפו על המבקשים להישאר בעלי מניות מיעוט קיצוני בחברה (מבלי שתעמוד להם הזכות לבחון אפשרות להגדלת שיעור החזקתם במניות), כאשר החברה נושאת על גבה "חוב חדש" בסך של מאות מיליוני ש"ח, עקב הצורך ליטול מימון חיצוני לעסקה. בנוסף יכפה על המבקשים לשאת בחבויות מס אדירות כתוצאה מהעסקה.
36. ביטול האיסור המוטל על החברה לרכוש את מניותיה נועד לסלול את הדרך לעסקה אשר דבר אין לה עם טובת החברה.
37. במצב דברים זה, מוגשת המרצת פתיחה זו, במסגרתה בית המשפט הנכבד יתבקש לקבוע כי החלטת האסיפה הכללית החברה מיום 27.8.20 (כולה או חלקה) הינה החלטה המקפחת את זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה, המנוגדת להוראות סעי' 191 ו-192(ב) לחוק החברות - תשנ"ט, מנוגדת להסכמות הבסיסיות שבין הצדדים, ודינה בטלות.
38. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע שהמשיבים בעלי מניות בחברה - ניצלו לרעה את כוחם בחברה, הפרו את חובות תום הלב המוטלות עליהם ופעלו בדרך שאינה מקובלת, בין השאר בהצבעתם באסיפה הכללית של החברה, ובתמיכתם בתיקון המקפח והבלתי חוקי של תקנון החברה, והכל בניגוד להוראות סעי' 192(א)(1) לחוק החברות, וכן שמר ארנון מוזס והגב נופך מוזס [בהיותם בעלי השליטה בחברה] ויתר המשיבים [בהחזיקם זכות הכרעה בהצבעה שעמדה על הפרק] הפרו את החובה לפעול בהגינות, הן כלפי החברה והן כלפי המבקשים, וזאת בניגוד להוראות סעי' 193(א)(1) ו-192(2) לחוק החברות.
39. המבקשים שומרים על זכותם לבקש לתקן ולהרתיב המרצת פתיחה זו כשייודעו להם פרטי העסקה הנרקמת. עד למועד זה ניסיונותיהם של המבקשים לקבל מידע עלו בתוהו, וזאת למרות היותו של המבקש 1 דירקטור בחברה ולמרות פניותיו הרבות בעניין זה.
40. כמו כן המבקשים שומרים על זכותם להגיש בנפרד ובנוסף תביעות כספיות כנגד המשיבים, או מי מהם, על התנהלותם בכל הקשור לאירועים המתוארים בהמרצת פתיחה זו כמו גם על סירובם במשך השנים לאפשר למבקשים להעביר את מניותיהם לחברה בשליטתם ולבנק דיסקונט.

ב. העובדות הדרושות לעניין

ב.1. הצדדים

41. חברת ידיעות אחרונות בע"מ ("החברה") הינה חברה פרטית המאוגדת בישראל. העתק דוח רשם החברות של החברה, מצ"ב כנספח 1 לבקשה זו.
42. החברה עומדת בראש קבוצת "ידיעות אחרונות", העוסקת בעיקר בעיתונות, בתקשורת ובהפצה. בין היתר, החברה/הקבוצה מפיצה את העיתון היומי הנמכר ביותר בישראל ומפעילה מספר עסקי תקשורת נוספים, לרבות רשת המקומונים ידיעות תקשורת, העיתון הכלכלי "כלכליסט", הפורטל האינטרנטי Ynet, השבועונים לאשה, פנאי פלוס, ועוד.
43. בחברה שלושה סוגי מניות שונים:
- 43.1 **מניות יסוד** - המקנות לבעליהן את הזכות למנות דירקטור, כאשר לכל דירקטור מוקנה כוח הצבעה בדירקטוריון, בהתאם לשיעור ההחזקה במניות היסוד של החברה. בנוסף, מניות היסוד מקנות לבעליהן את הזכות להשתתף ולהצביע באסיפות בעלי המניות של החברה, כאשר כוח ההצבעה באסיפה הכללית נקבע לפי 14 קולות לכל מניית יסוד; כמו כן, מניות היסוד מקנות לבעליהן זכות לקבלת דיבידנד בחברה, כאשר זכויות מניות היסוד ביחד עם הזכויות המוקנות למניות הרגילות, הן לקבלת מחצית הדיבידנדים בחברה.
- 43.2 **מניות בכורה** - המקנות לבעליהן, בין היתר, את הזכות לקבלת מחצית הדיבידנדים מהחברה. למניות אלו אין זכויות הצבעה בחברה.
- 43.3 **מניות רגילות** - המקנות לבעליהן את הזכות להשתתף ולהצביע באספת בעלי המניות של החברה בקול אחד לכל מניה רגילה. בנוסף, המניות הרגילות מקנות לבעליהן, בין היתר, את זכות לקבלת דיבידנד בחברה, כאשר זכויות המניות הרגילות ביחד עם הזכויות המוקנות למניות היסוד, הן לקבלת מחצית הדיבידנדים בחברה.
44. היסטורית, הבעלות במניות החברה התחלקה בין מספר בתי אב, כאשר במהלך השנים ידעו ההחזקות בחברה גלגולים שונים.
45. נכון למועד הגשת המרצת פתיחה זו ההחזקות במניות החברה מתחלקות בין גורמים שונים, וביניהם שלושה בתי אב היסטוריים ושני בעלי תפקיד שמונו ככונסים על חלק ממניות החברה:
- 45.1 בית האב של נח מוזס ז"ל - מיוצג על ידי מר ארנון מוזס (המשיב 1, לעיל ולהלן: "**מר מוזס**"). מר מוזס מכהן כיו"ר דירקטוריון החברה, כמנהל העסקים הכללי של החברה וכעורך האחראי של העיתון.

¹ יוער, כי היסטורית - היה קיים סוג מניה נוסף - "מניית מ" - אולם כיום סוג זה אינו מקנה זכויות אופרטיביות בחברה.

מר ארנון מוזס שולט ומצביע מכוח מניות החברה המוחזקות בידי חב' פולן בע"מ (אשר בעלי המניות העיקריים בה הינם מר מוזס, אחותו - גב' גיודי ניר מוזס שלום, בראון פישמן תקשורת בע"מ, לשעבר בשליטת אליעזר פישמן ומזה מספר שנים בכינוס נכסים עבור בנק הפועלים), וכן מכוח מניות החברה המוחזקות בידי עזבון נח מוזס ז"ל (אשר נפטר בשנת 1985) הכוללות גם את החזקותיה של אחותו, גב' גיודי ניר מוזס שלום.

במהלך השנים, שליטתו של מר מוזס בחברה בוססה על ידי שימוש וניצול זכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות בתקנון החברה, תוך הקפדה יתרה על כל תג במקרה של כל העברת מניות שבוצעה בחברה.

בנוסף, ממידע שהתגלה למבקשים עולה, כי למר מוזס חובות כבדים אישיים לבנק הפועלים. בשלבים מסוימים, הרלוונטיים מאוד למחלוקת דנן, המדובר היה בחוב של עשרות רבות של מיליוני דולרים.

45.2 בית האב של ראובן מוזס ז"ל - מיוצג על ידי גב' מרים נופך מוזס (המשיבה 2), אשר הינה רעייתו של מר יצחק נופך מוזס, בנו של ראובן מוזס ז"ל. גב' נופך מוזס מכהנת גם כדירקטורית בחברה.

הגב' נופך מוזס שולטת ומצביעה מכוח מניות החברה המוחזקות בידי חברת קלגרו בע"מ (אשר בעלי המניות העיקריים בה הינם המשיבה 2 ובני משפחתה), וכן מכוח מניות החברה המוחזקות על ידה בהחזקה ישירה.

גב' נופך מוזס היא שותפתו של מר מוזס בשליטה בחברה (שלא לומר, עושת דברו באופן מוחלט). שנים על שנים (עוד הרבה לפני פסק הדין הקודם שבו נקבע כי מר מוזס והגב' נופך מוזס קיפחו את בעלי מניות המיעוט בחברה, כמפורט להלן), השניים מצביעים בתיאום מוחלט, הן באסיפות הכלליות והן בישיבות דירקטוריון החברה.

45.3 בית האב של דב יודקובסקי ז"ל - מיוצג על ידי המבקשים: (1) גב' לאה יודקובסקי - רעייתו של מר דב יודקובסקי ז"ל; (2) אתי ליבר (יודקובסקי) - בתם של גב' לאה יודקובסקי ומר דב יודקובסקי ז"ל; ו- (3) מר דויד ליבר - בעלה של גב' אתי ליבר, המכהן כדירקטור בחברה.

45.4 כונסי נכסים שמונו על מניות אליעזר פישמן - בהתאם להחלטות בית המשפט בתיק פר"ק 1165-09-16 בנק הפועלים בע"מ נ' נכסי משפחת פישמן בע"מ ואח', [פורסם בנבו] (29.9.16), מונו עוה"ד מנחם רובין ועוה"ד ירון אלכאוי, ככונסי נכסים מטעם בנק הפועלים בע"מ, על מניות החברה אשר הוחזקו על ידי מר אליעזר פישמן וחברות בשליטתו (להלן ביחד: "פישמן").

המדובר במניות החברה שהוחזקו על ידי חב' בראון פישמן תקשורת בע"מ וכן חב' פולן בע"מ, הנשלטת בידי מר ארנון מוזס, בה למר פישמן החזקות מיעוט (להלן: "מניות פישמן").

במשך כשנתיים מאז מינויים, כונסי הנכסים מטעם בנק הפועלים סירבו למנות דירקטור מטעמם לדירקטוריון. בחודש אפריל 2018 המצב השתנה, עת מונה עוה"ד אבי פילוסוף [שותף במשרדם של כונסי הנכסים] כדירקטור מטעם כונסי הנכסים בחברה. לאחרונה, עוה"ד פילוסוף סיים את כהונתו כדירקטור, ככל הנראה לאור רצון כונסי הנכסים להרחיק עצמם מההחלטות המתקבלות בחברה בקשר לעסקה.

- 45.5 כונס נכסים שמונה ביום 12.8.19 על חלק ממניות בית האב יודקובסקי - בהסכמת בית האב יודקובסקי, ביום 12.8.19 מונה עוה"ד אמנון לורד, ככונס נכסים מטעם בנק דיסקונט לישראל בע"מ, על כ- 7.5% ממניות החברה, וכ- 4.5% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון (פר"ק 47320-07-19 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' כונס הנכסים רשמי, [פורסם בנבו] (12.8.19)). יובהר, כי עוה"ד אמנון לורד לא השתתף באסיפת בעלי המניות ביום 27.8.20 בה התקבלו ההחלטות מושא המרצת פתיחה זו. באסיפה נוספת שהתקיימה ביום 5.11.20 הבהיר עו"ד לורד כי היעדרותו מאספת בעלי המניות מיום 27.8.20 נבעה מעניינים אישיים ואין לה קשר להתנגדותו לתיקון שבו הוא תומך (שהרי, לדבריו, גם בנק דיסקונט אמור למכור את מניותיו לחברה, במסגרת העסקה הנרקמת). יובהר שהמבקשים אינם טוענים ולא טענו לזכות סירוב שלהם כלפי הכונס מטעם בנק דיסקונט.
46. נכון למועד הגשת המרצת פתיחה זו, חלוקת זכויות ההצבעה באסיפה הכללית של החברה הינה², כדלקמן:
- 46.1 בית האב של נח מוזס ז"ל - באמצעות מר מוזס - מחזיק בכ- 49% מזכויות ההצבעה באסיפת הכללית של החברה. כוח הצבעה זה נובע בין השאר מאחזקות של כינוס מניות פישמן בפולן ושל גבי גיודי ניר מוזס במניות פולן ובזכויות עזבון נח מוזס.
- 46.2 בית האב של ראובן מוזס ז"ל - באמצעות גבי נופך מוזס - מחזיק בכ- 14.9% מזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של החברה.
- 46.3 בית האב של דב יודקובסקי ז"ל - מחזיק בכ- 9.7% מזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של החברה.
- 46.4 בנק הפועלים - מכוח כינוס מניות פישמן המשועבדות לו - באמצעות כונסי הנכסים - מחזיק בכ- 20.6% מזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של החברה.
- 46.5 בנק דיסקונט - מכוח כינוס מניות יודקובסקי המשועבדות לו - באמצעות כונסי הנכסים - מחזיק בכ- 5.8% מזכויות ההצבעה באסיפה הכללית של החברה. כאמור, בנק דיסקונט (עוה"ד לורד) לא השתתף באסיפת בעלי המניות או בהצבעה בה.
47. אחד מכונסי הנכסים שמונו לבקשת בנק הפועלים על מניות פישמן - עוה"ד פנחס רובין - מי שמצביע בשם מניות פישמן באסיפות בעלי המניות של החברה, כיהן בעצמו בעבר גם כבא כוח החברה, וגם כמייצגו האישי של מר מוזס. בנוסף, ולמיטב ידיעת המבקשים, בנוסף לכהונתו ככונס נכסים מטעם הבנק, עוה"ד רובין גם מכהן כבא כוח בנק הפועלים וגם כבא כוח דירקטוריון בנק הפועלים.

2. ב. פרשת הקיפוח הקודמת

48. כאמור, החברה הינה חברה פרטית העומדת בראש אחת מקבוצות התקשורת הגדולות במדינת ישראל.
49. המשיב 1, מר ארנון מוזס, מחזיק ברוב מוחלט מכוח ההצבעה בדירקטוריון החברה, מכהן כיו"ר הדירקטוריון וכן כמנהל עסקים ראשי ועורך אחראי. ניתן לומר שעל פיו של מר מוזס יישק דבר בחברה ובעיתון. ברצונו, יוביל קו עיתונאי, ברצונו יפטר או יגייס עובדים, ברצונו ידווח לדירקטוריון או לחלק מהדירקטורים וברצונו ימדר דירקטור. הוראתו למנהל בעיתון, ויהא זה בכיר ככל שיהא, תכובד לרוב כפקודה בגוף צבאי.

² כאמור, נכון למועד הגשת בקשה זו, כונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט טרם מינה דירקטור מכוח המניות המשועבדות לטובת בנק דיסקונט. הדירקטורים בחברה (המשיבים) סבורים שאין לכונס מטעם דיסקונט זכות למנות דירקטור מטעמו.

50. דוגמא מוחשית להתנהלות הכוחנית מצאה ביטוי משפטי, בהליך משפטי שהתנהל בין בעלי המניות בחברה, אשר החל בעקבות שורה של פעולות, עסקאות והסכמים נסתרים שביצרו את שליטתו של מר מוזס כשליט היחיד של החברה בצוותא עם מרים נופך מוזס (המשיבה 2), תוך רמיסת זכויותיהם של בעלי מניות המיעוט בה.

51. ביום 25.6.1997 ניתן פסק דין בפרשת הקיפוח הקודמת. בצעד חסר תקדים בדין הישראלי התערב בית המשפט ושינה תקנון התאגדות שריר ותקף, כדי להסיר ולמנוע קיפוח.

52. בפסק הדין נידונו באריכות אותן פעולות, עסקאות והסכמים נסתרים שכרת מר מוזס וקידם בשיתוף פעולה עם גבי נופך מוזס, לשם ביצור שליטתו בחברה, לשימוש בכספיה כבשלו, ותוך פגיעה בבעלי מניות המיעוט וקיפוח זכויותיהם.

העתק פסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת, מצ"ב כנספח 2 לבקשה זו.

53. בין היתר נקבע, "שתפיסת הניהול של החברה, כפי שהדבר עולה מהתנהגותו של ארנון [מר מוזס - ח.מ.] כדירקטור היא, של שליטה אישית עצמאית בלי לשתף את יתר בתי האב בפרטי הנתונים והשיקולים, וגם למעט בהצגת פרטי הנתונים בפני הדירקטור השני".

54. עוד נקבע, כי מר מוזס נהג בדרך השגרה למנוע מייתר נציגי בעלי המניות בחברה גישה למידע, וניתק אותם באופן מוחלט מכל המתרחש בחברה. ר' סע' 49 לפס"ד פרשת הקיפוח הקודמת:

"...ניטרולו של המיעוט מכל הנעשה בחברה הוא, לטעמי, בגדר יצירה של נסיבות בהן השותפים בחברה משפחתית, נמצאים במעין גישוש באפילה בכל הנוגע לעניינה הפנימיים של החברה, שהיא גם קניינם. הווה אומר, ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי מניות המיעוט לניהול משותף כלשהו של החברה, מסוכלות ונדחות, ולא רק שאין ניהול משותף, אלא אין גם מידע המועבר אליהם באופן לגיטימי, בדרך המלך, כדי שידעו אל נכון מה קורה עם קניינם, וכדי שיוכלו לפחות להשמיע ולהציע. בכך אני רואה את עיקרו של הקיפוח."

55. בנוסף נקבע, כי מר מוזס וגבי נופך מוזס נהגו להסתיר מיתר בעלי המניות מידע בדבר הוצאות פרטיות ומשיכות שלהם מקופת החברה, לרבות בנוגע להעמסת הוצאות משפטיות שלהם, על חשבון החברה [פס' 50, עמ' 54].

56. בסופו של פסק הדין, ולאור מעשי הקיפוח שבוצעו על ידי מר מוזס יחד עם גבי נופך מוזס מאתורי גם של בעלי מניות אשר לא היו מיוצגים עד אז בדירקטוריון, נתן בית המשפט צו המורה על תיקון תקנונה של החברה, באופן אשר יקנה למיעוט בחברה כוח השפעה על הנעשה בחברה וימנע - לעתיד - את חוסר השקיפות הנובע משלטון היחיד שהשליט מר מוזס על החברה (פס' 54-53, עמ' 55 לפסק הדין).

57. עוד נקבע בפסק הדין, כי ניתן יהיה לשנות את ההוראות התקנוניות האמורות - אשר נועדו למנוע את שלטון היחיד של מר מוזס בחברה ולשמור על ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי מניות בה - רק ברוב של 75% ממניות היסוד של החברה.

58. יושם אל לב, כי הוראות אלו, אשר שולבו בתקנון החברה, נקבעו בסיטואציה שבה מר מוזס כבר החזיק ברוב זכויות ההצבעה בחברה (אם בפועל ואם מכוח הסכמי הצבעה), אך לא ב-75 אחוז (ולכן בית המשפט קבע רף זה, שיכריח את מר מוזס והגבי נופך מוזס להתייחס לעמדת יתר בעלי המניות).

59. משכך, ההוראות נועדו להבטיח, כי רוב זה לא יאפשר למר מוזס לשלוט באופן בלעדי בנעשה בחברה, ולעשות שימוש במשאביה לשירות טובתו האישית. כל זאת, על מנת להבטיח כי רק טובת החברה תישקל בכל החלטה, להבדיל מטובת בעל השליטה בה.

ג. הבקשה למתן הוראות המתנהלת במסגרת ת.א. 22795-06-20

60. לצערם של המבקשים ההוראות שנקבעו בפרשת הקיפוח הקודמות הופרו כבר מספר רב של פעמים בעבר - והן מופרות גם כעת בבוטות, באופן אשר החזיר על כנו את אותו משטר מלוכני ופסול המנהל את ענייני החברה - אותו משטר שבית המשפט ביקש לבטלו בפסק הדין בפרשת הקיפוח הקודמת.

61. כתוצאה משורה ארוכה של פעולות פסולות ובלתי חוקיות שמר מוזס ביקש להעביר בדירקטוריון החברה, הגיש המבקש 1 - המכהן גם כדירקטור בחברה, בקשה למתן הוראות מכוח הוראות סעי' 267 לחוק החברות, וזאת נגד יתור הדירקטורים בחברה.

62. במסגרת הבקשה למתן הוראות האמורה, נפרשה תמונה מדאיגה ומטרידה ביחס לשורה ארוכה של פעולות פסולות ואסורות אשר בוצעו בחברה, על ידי מר מוזס - ובתמיכת גבי נופך מוזס ונציגי בנק הפועלים בחברה, כונסי הנכסים שמונו על מניות פישמן וכן הדירקטור מטעמם - עוה"ד אבי פילוסוף.

העתק הבקשה למתן הוראות שהוגשה מטעם המבקש 1 במסגרת ת.א. 22795-06-20, מצ"ב כנספח 3 להמרצת פתיחה זו.

63. כאמור לעיל, למבקשים התגלה, כי למר מוזס חובות אישיים כבדים לבנק הפועלים. על פי הפרסומים, בשנת 2013, חובות אלו הסתכמו בסך של כ- 56.7 מיליון דולר!!

העתק הפרסומים אודות חובותיו האישיים של מר מוזס לבנק הפועלים, מצ"ב כנספח 4 להמרצת פתיחה זו.

64. עוד חשוב בהקשר זה לומר שמר מוזס ביצע בהסתר מדירקטוריון החברה שורה של עסקאות ("הימורים") בנגזרים ובמטבעות, באמצעות כספי החברה, דרך חשבונות של החברה בבנק הפועלים והפסיד לקבוצת ידיעות אחרונות כמיליארד שקל. ככל הנראה, במקביל הימר מר מוזס גם בחשבון פרטי, בכספים שהלווה לו בנק הפועלים, והפסיד עוד מאות מיליוני שקלים. מר מוזס, הגברת נופך מוזס ונציגי בנק הפועלים עושים הכל כדי למנוע את בירור הטענות החמורות האלו (וזו אחת העילות בבקשה למתן הוראות).

65. כך שלבנק הפועלים ולנציגיו השונים בחברה, אינטרס עליון לשמור ולהגן על מר מוזס ולתמוך בפעולותיו האסורות והחמורות ובהמשך כהונתו בחברה (המהווה מקור פירעון למר מוזס), על מנת שזה יוכל לשרת את חובותיו. כעת נראה, שההגנה שמר מוזס מקבל מבנק הפועלים באה כדי להבטיח שמר מוזס ישתמש בנכסי החברה כדי לגרום לחברה לרכוש מבנק הפועלים את מניות פישמן במאות מיליוני שקלים.

66. על קצה המזלג ועל מנת להסביר את מערכת היחסים הסבוכה שבין מר מוזס לבין בנק הפועלים, להלן נביא מספר דוגמאות לפעולות/עסקאות שמר מוזס ביקש לקדם בחברה, אשר זכו לתמיכת נציגי בנק הפועלים בה, מבלי שטובת החברה (או טובת יתר בעלי המניות) כלל נבחנה - כולן דוגמאות שפורטו באריכות בבקשה למתן הוראות.

67. כך למשל, ועל קצה המזלג בלבד :

- 67.1 נציגי בנק הפועלים עשו יד אחת עם מר מוזס וגבי נופך מוזס כדי לנסות ולהאריך את הסכם העסקתו של מר מוזס בחברה, שלוש שנים טרם סיומו, ולתקופה נוספת בת שתיים עשרה שנים. הכל, תקופה קצרה טרם פרסומה של פרשת 'תיק 2000' בציבור, כאשר הפרסום הוביל לירידה מיידית של ההצעה.
מסדר היום.
- 67.2 נציגי בנק הפועלים וגבי נופך מוזס, תמכו בניסיונו של מר מוזס להעביר החלטה בהולה בחברה, המאשרת לו ליטול מהחברה הלוואה בסך של 20,000,000 ש"ח (ללא בטוחות). רק התנגדותו של מר ליבר - הדירקטור מטעם המבקשים בחברה, ושאלותיו בדבר יכולת הפירעון של מר מוזס והצורך הבהול בכספים הובילו לירידת בקשת ההלוואה מסדר היום [ובמקומה הוחלט על חלוקת דיבידנד לכלל בעלי המניות, לאחר שהובהר למר ליבר כי החלוקה עומדת בכללים הקבועים בדין];
- 67.3 לאחר שהוגש כתב אישום נגד מר מוזס, במסגרת פרשת 'תיק 2000', במסגרתו מר מוזס הואשם בעבירות החמורות של הצעת שוחד והבטחת שוחד, נציגי בנק הפועלים עשו יד אחת עם מר מוזס וגבי נופך מוזס והתיימרו לאשר בדירקטוריון החברה את הארכת כהונתו של מר מוזס למשך שמונה שנים;
- 67.4 נציגי בנק הפועלים וגבי נופך מוזס תמכו הן בדירקטוריון החברה והן באסיפה הכללית שלה בכך שהחברה תתחייב לשפות את מר מוזס ותשלם לו ו/או בעבורו בפועל סכומי עתק, בגין ההגנה המשפטית שהוא מקבל במסגרת החליטים הפילייים המתנהלים נגדו ב'תיק 2000', בניגוד לדין ובסכומים המסתכמים במיליוני שקלים;
- 67.5 נציגי בנק הפועלים וגבי נופך מוזס מונעים ומסכלים בדיקות של עסקאות שבוצעו על ידי מר מוזס בכספי החברה, ובחשבונו האישי תוך ניגוד אינטרסים אפשרי, במסגרת הימורים במט"ח ובנגזרים, שהובילו להפסדי אשראי אדירים לחברה, בכמעט מיליארד ש"ח;
- 67.6 נציגי בנק הפועלים וגבי נופך מוזס מונעים ומסכלים בדיקת עסקה שבה מר מוזס מכר נכס מהותי של החברה [אופציה לרכישה חוזרת של מניות חברת HOT] לחברה בבעלותו של נושא אישי משמעותי של מר מוזס - מר פטריק דרהי - בהנחת ענק של כמאה מיליוני שקלים - תוך הסתרת הנסיבות האמיתיות שבלב העסקה מפני דירקטוריון החברה ויתר בעלי המניות;
- 67.7 נציגי בנק הפועלים וגבי נופך מוזס מתנגדים לברר חובותיו של מר מוזס לאנשי עסקים נוספים המוסקרים על ידי העיתון, ומתנגדים לברר נסיבות של עסקאות בעלי עניין נוספות שמר מוזס מקדם בחברה כדרך השגרה, מאחורי גבם של הדירקטורים ובעלי המניות בה;
- 67.8 נציגי בנק הפועלים וגבי נופך מוזס מתנגדים - לאורך זמן - להשעייתו של מר מוזס מתפקידו האופרטיביים בחברה ובעיתון, לאור הנסיבות החמורות שבלב פרשת 'תיק 2000' (גם לאחר שבכירי השופטים בישראל, מועצת העיתונות, אגודת העיתונאים ועיתונאים בעיתון של החברה עצמה דרשו זאת);
- 67.9 ועוד ועוד - הכל כמפורט בהרחבה בבקשה למתן הוראות שהוגשה מטעמו של המבקש 1 - במעמדו כדירקטור בחברה.
68. ניתן היה לחשוב, כי כל אלו בוצעו ו/או מבוצעים, רק על מנת לשמור על יכולת הפירעון של מר מוזס - וליתר דיוק - לשמור על יכולתו של מר מוזס לפרוע את חובותיו כלפי בנק הפועלים.
69. ברם, כפי שיפורט להלן - אין בכך די.

70. היום המבקשים מבינים, כי תמורת השקט והתמיכה שמעניק בנק הפועלים למר מוזס בחברה, הבנק למעשה גם 'קנה' התחייבות של מר מוזס, כי הוא ידאג לחלץ את הבנק מהחזקותיו בידיעות, ויהי מה! - לרבות על דרך של שימוש בנכסי ובכספי החברה לטובת העניין.

71. ועל כן, בהרחבה להלן.

ד. תקנון החברה וזכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות

72. מסמכי היסוד של החברה מורכבים מתזכיר חברה, תקנון חברה וכן מהתקנון המצוי, כפי המופיע בלוח א' לתוספת השלישית לפקודת החברות, על פי נוסח בשנת 1929.

העתק תקנון החברה, מצ"ב כנספח 5 להמרצת פתיחה זו.

העתק לוח א' לתוספת השלישית לפקודת החברות, על פי נוסחה בשנת 1929, מצ"ב כנספח 6 להמרצת פתיחה זו.

73. תקנה 7 לתוספת השלישית לפקודת החברות על פי נוסחה בשנת 1929, אוסרת על החברה לעשות שימוש בכספיה, לשם רכישת מניותיה:

"אין להוציא שום חלק מכספי החברה לקניית מניות החברה."

74. בסעי' 17 לתקנון החברה קבועה זכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות בה. על פי לשון הסעיף, זכות סירוב זו חלה ביחס למניות היסוד ולמניות הרגילות של החברה, אך לא נזכרות בה מניות הבכורה.

75. להלן, לשון סעיף 17 לתקנון החברה:

מלבד, אם ההעברה, או ההסבה של המניות לכל סוגיהן נעשית מבעל מניות יחיד לטובת אשתו, או ילדיו, בתנאי שיוסכם עליהם בינם לבין עצמם, או הנהנים לפי צוואתו, שזכותם של בעלי מניות היסוד, המניות הרגילות ומניית "מ", למכור, להעביר ולשעבד את מניותיהם מוגבלות כדלהלן:

(1) מניית "מ" הוקצתה לגבי מרים שרה מוזס, ומניה זו איננה ניתנת להעברה לאנשים אחרים, מלבד לאחד מבניה של הגב' מוזס, כפי שייקבע על ידה, ע"י הודעה בכתב לחברה, או בדרך של הוראה בצוואתה.

(2) בעל מניות יסוד הרוצה להעביר מניות אלה, כולן או מקצתן, עליו להציע את מניותיו אלה לבעלי מניות היסוד האחרים מאותו סוג, אשר יחיו רשאים לרכוש את מניות היסוד המוצעות למכירה באופן יחסי למספר מניות היסוד שבידיהם מלבד אם הסכימו ביניהם אחרת.

אם אחד או יותר מבעלי מניות היסוד מאותו הסוג יסרב, תוך שני חודשים מיום קבלת ההצעה לרכוש את מניות היסוד, אשר בזכותם לרכוש באופן יחסי למספר מניות היסוד שבידם, הרי בעלי מניות היסוד הנשארים מאותו סוג יהיו רשאים לרכוש את מניות היסוד המוצעות באופן יחסי למספר מניות היסוד שבידיהם, מלבד אם הוסכם ביניהם בכתב אחרת.

(3) אם אף אחד מבעלי מניות היסוד מאותו הסוג לא ירצה לרכוש את המניות המוצעות למכירה באופן האמור לעיל, הרי אז בעל מניות היסוד המציע את מניותיו למכירה,

יהיה רשאי להציע אותם לבעלי מניות היסוד מסוג השני ואלה האחרונים יהיו רשאים לרכוש אותם, לפי הסדר שנקבע בפסקה (2) לעיל.

(4) אם אף אחד מבעלי מניות היסוד על שני סוגיהם לא ירצה לרכוש את מניות היסוד המוצעות למכירה, כאמור לעיל, הרי אז מניות אלה תוצענה למכירה לבעלי המניות הרגילות ואלה האחרונים יהיו רשאים לרכוש אותם, לפי הסדר הקבוע בפסקה (2) לעיל.

(5) אם אף אחד מבעלי המניות הרגילות לא ירצה לרכוש את המניות הנ"ל, הרי הן תוצענה לבעלי המניות האחרות בחברה, לפי הסדר הקבוע בפסקה (2) לעיל.

(6) בעל מניות רגילות הרוצה להעביר את מניותיו אלה, כולן או מקצתן, עליו להציע אותן קודם כל לבעלי מניות היסוד, ואלה יהיו רשאים לרכוש אותן באופן יחסי למספר המניות שבידם, מלבד אם הסכימו ביניהם בכתב אחרת. אם אחד מבעלי מניות היסוד יסרב תוך חודשיים מיום קבלת ההצעה לרכוש את המניות המוצעות, הרי בעלי מניות היסוד האחרים יהיו רשאים לרכוש אותן.

אם אף אחד מבעלי מניות היסוד לא ירצה לרכוש את המניות הרגילות המוצעות למכירה, הרי אז אפשר יהיה להציען למכירה לבעלי המניות האחרים שבחברה, באופן יחסי למספר המניות שבידם.

אם אחד או יותר מבעלי המניות האחרים יסרב תוך חודשיים מיום קבלת ההצעה לרכוש את המניות הרגילות המוצעות למכירה, באופן יחסי למניות שבידו, הרי בעלי המניות הנשארים יהיו רשאים לרכוש את המניות המוצעות למכירה, באופן יחסי למספר המניות שבידם, מלבד אם הוסכם ביניהם בכתב אחרת.

(7) אם אף אחד מבעלי המניות לא ירצה לרכוש את המניות המוצעות למכירה, כאמור לעיל, הרי בעל המניות שהציע את מניותיו למכירה, יהיה רשאי למכרן למי שימצא לנכון ובתנאים שימצא לנכון, אולם אם לא מכר את מניותיו תוך שנה מיום שהציען למכירה, עליו יהיה לחזור ולהציען שוב לבעלי המניות של החברה, לפי הסדר הקבוע לעיל.

(8) בכל מקרה מהמקרים הנ"ל, שבעל מניות מציע למכירה את מניותיו, עליו לעשות זאת בכתב ולציין בהודעה את מספר המניות שברצונו למכור ואת המחיר שהוא דורש עבורן.

הודעה כזאת תישלח לאותם בעלי המניות הזכאים לקבל הודעה כזאת בדואר רשום.

אם לא תבוא הסכמה מצד מקבלי ההצעה למחיר המוצע, הרי יקבע את המחיר רואה החשבונות של החברה.

* בעל מניות יחידי שנפטר או שפשט את הרגל, או בעל מניות חברה שפורקה, הרי האפוטרופוס או מנהלי העזבון או היורשים או הנהנים מצוואתו או מקבלי הנכסים או המפרקים כפי המקרה, יבואו במקום בעלי המניות הנדון והוא יהיה רשאי להעביר את המניות באותם התנאים שיהיו חלים לגבי בעל המניות הנדון.

76. עינינו הרואות, הוראות זכות הסירוב הראשונה האמורה מקנות זכות ראשונים לבעלי מניות היסוד לרכוש מניות יסוד ו/או מניות רגילות המוצעות על ידי בעלי מניות אחרים למכירה, על פי שיעור החזקתם היחסי במניות היסוד של החברה.
77. במקרה שבו אחד מבעלי מניות היסוד בוחר שלא לממש את זכותו לרכוש את המניות המוצעות, ליתר בעלי המניות היסוד עומדת הזכות להמשיך ולרכוש מהמניות המוצעות, עד לרכישה כוללת של המניות המוצעות למכירה, או עד אשר בעלי מניות היסוד (ולאחר מכן - בעלי המניות הרגילות) מחליטים שלא לממש את זכות הסירוב כאמור.
78. לא בכדי נקבעה בתקנון החברה זכות הסירוב האמורה.
79. המדובר היה בזכות מהותית, עליה הקפידו בחברה, קלה כחמורה, ואשר הוסכמה בין מייסדי החברה לפני עשרות בשנים, ואשר באה להבטיח לכל אחד מבתי האב את האפשרות להגן על האינטרסים של כל משפחה כבעלת מניות, ולתת זכות קדימה אינהרנטית למשפחות הללו לרכוש מניות ובראש וראשונה את מניות השליטה על פני כל רוכש אחר.
80. בהתאם ברור, כי ביטול או "הקפאת" זכות הסירוב האמורה עלול לשנות דרסטית את קניינם של בעלי המניות, הוא מפר איזונים בסיסיים והיסטוריים אשר באים לידי ביטוי בזכויות שצורפו למניותיהם, והוא עלול לפגוע מהותית בשווי קניינם של המבקשים ושל יתר בעלי המניות בחברה.
81. כפי שידוע למשיבים היטב, זכות הסירוב האמורה הינה תולדה של הסכמות והסכמים אשר סוכמו בין בעלי המניות של החברה, ועמדו במישור היחסים של בעלי המניות, לפני עידן ועידנים.
82. בהתאם, ברי כי שינוי זכות הסירוב האמורה אינו מתמצה בביטול הוראה תקנונית כזו או אחרת, אלא כרוך בשינוי של זכויות יסודיות ומהותיות המוקנות לבתי האב המחזיקים במניות החברה - זכויות המוקנות לכלל בתי האב במישור היחסים שבינם לבין עצמם.
83. במשך השנים בעלי המניות בחברה כיבדו ושמרו על זכות הסירוב האמורה, והקפידו עליה קלה וחמורה.
84. **כך למשל**, בשנת 2010 הגיע בית האב יודקובסקי להסכמה עם בנק דיסקונט להעברת מניות ממנו לבנק (המדובר במניות אשר שימשו כבטוחה יחידה להלוואה לצורך רכישת מניות החברה). אף שההעברה הוכפפה במסגרת ההסכם לזכות הסירוב הקבועה בתקנון החברה, המשיבים 1 ו-2 (אף שלא התכוונו לרכוש את המניות המועברות), סיכלו את ההעברה - בייעוצו של עו"ד פנחס רובין (אשר כיהן באותם הימים כב"כ החברה).
85. כונס הנכסים מטעם בנק הפועלים, עו"ד פנחס רובין - שכאמור כיהן אז כב"כ החברה, סירב בשם החברה לאשר העברת מניות בחברה מבית האב יודקובסקי לבנק דיסקונט, וזאת בטענה כי העברת המניות לא בוצעה תוך יישום מדוקדק של מנגנון זכות הסירוב הקבועה בתקנון החברה, אף כי ידע, כמוהו כמו כל בעלי המניות, שאיש מבעלי המניות אינו מעוניין לרכוש מהמניות הללו.
86. המדובר היה במקרה דומה לעניינו, שבו בנק דיסקונט ביקש לממש בהסכמה שעבוד על מניות החברה ששועבדו לטובתו, על ידי בית האב יודקובסקי.
87. כאמור - עו"ד פנחס רובין (המשיב 5) התנגד בשם החברה להעברת המניות מכוח מימוש השעבוד, רק מהטעם שזו כביכול לא בוצעה תוך יישום מדוקדק של מנגנון זכות הסירוב.

ר' לעניין זה מכתב פרי עטו של כונס הנכסים, עוה"ד פנחס רובין - בכובעו כב"כ החברה ד'אז, מיום 30.3.2011, המצ"ב כנספח 7 להמרצת פתיחה זו.

88. המדובר בדוגמא אחת בלבד מבין רבות המעידה, כי המשיבים קיימו ושמרו על זכות הסירוב הראשונה אשר קבועה בתקנון החברה, והקפידו עליה קלה כחמורה, כאשר הדבר שירת את מטרתיהם.

89. עתה, כאשר המטרה השתנתה, מבקשים הם לבטלה כדי לקדם עסקה, תוך פגיעה בציפיותיהם הלגיטימיות של המבקשים וקיפוח זכויותיהם היסודיות כבעלי מניות בחברה.

ד.1. ניסיונם הקודם של המשיבים לבטל את זכות הסירוב הראשונה

90. כפי שיפורט להלן, אין זו הפעם הראשונה בעת האחרונה שבה מבקשים מר מוזס ובנק הפועלים לגבש עסקה שבה החברה תרכוש את מניות החברה, ולצורך כך מבקשים לבטל (זמנית!) את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון החברה.

91. ה"סיבוב" הקודם בעניין זה, היה בשנת 2017, בסמוך לאחר פרסומה של פרשת "תיק 2000" בציבור. כבר אז ביקש בנק הפועלים להיפטר מהתזקותיו בדיעות, וזאת מבלי לפגוע ב"חייב" שלו - מר מוזס - ומבלי לפגוע בהמשך יכולתו להשתמש במשאבי החברה לצרכיו ולפירעון חובותיו.

92. אמנם, התכסיס (ביטול זכות הסירוב על מנת לאפשר מכירה לחברה, מבלי שהמבקשים יוכלו לאיים על שליטתו האבסולוטית של מר מוזס בחברה) היה של מר מוזס - אשר ברצונו לרצות הן את כונסי הנכסים והן את בנק הפועלים לו על פי הפרסומים הוא חב חובות כבדים, אולם מי שנשלח לבצע את המשימה - היה כונס הנכסים מטעם הבנק.

93. ביום 18.12.17 נשלח לחברי דירקטוריון החברה מכתב מאת כונסי הנכסים של הבנק, במסגרתו ביקשו הם לכנס אסיפת בעלי מניות בחברה, אשר על סדר יומה ביטול זכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות בתקנון החברה.

94. הטענה הייתה, כי מנגנון זכות הסירוב הקבוע בתקנון הינו מנגנון ארכאי ומיושן, ואשר מימושו עלול להביא לעיכוב של חודשים בביצוע עסקת מכירה של מניות הכינוס ואולי אף לסיכולה:

"נכון להיום, מסדיר תקנון החברה זכות סירוב ראשונה בקשר עם מכירת מניות החברה, במנגנון ארכאי, מורכב ומסורבל שיכול להביא לעיכוב של חודשים ארוכים מאוד בביצוע עסקת מכירה וסיכולה, ובכך להכביד וכנראה גם למנוע את מכירת מניות הכינוס.

המנגנון הקיים יכול, כאמור, לפגוע ביכולת הח"מ לממש את מניות הכינוס."

העתק מכתב כונסי הנכסים של הבנק מיום 18.12.17, מצ"ב כנספח 8 להמרצת פתיחה זו.

95. אולם, כונס הנכסים שיתף פעולה עם מר מוזס, מחד - בניסיון להפטר ממניות הכינוס, ומנגד באופן פסול - בניסיון להגן על המשך שליטתו האבסולוטית של מר מוזס בחברה ומפני האפשרות שמא המבקשים יממשו את זכות הסירוב וירכשו ממניות הכינוס.

96. משכך, ביום 27.12.17 נשלח מכתב תגובה מטעם המבקשים לכונסי הנכסים, במסגרתו הביעו המבקשים את התנגדותם הנחרצת למתווה העסקה האמורה, וכן לביטולה של זכות הסירוב.

97. במסגרת מכתב זה נפרסה מסכת האירועים שקדמה לו, תוך שהובהר כי הניסיון לבטל את זכות הסירוב היסודית והמהותית, מקורו בהצטרבות אינטרסים נקודתית, אשר מהווה בסיס לניסיון לשנות את כללי המשחק היסודיים, רק כדי לאפשר מהלך עסקי, על חשבון קניינם של המבקשים.

98. עוד הובהר במכתב האמור, כי המבקשים לא מקבלים את הטענה כי מקור הצורך בשינוי זכות הסירוב, הינו במנגנון המסורבל שלה, וכי אם אכן היה אמת בדברים, הרי שהמבקשים אינם מתנגדים לשקול את שינוי באופן שלא יפגע בזכויותיהם היסודיות, והם אפילו מוכנים להציע מנגנון חלופי ומחדש בעצמם - שיפשט את המנגנון הקיים - והכל בתנאי שזכותם המהותית תשמר ולא תפגע.

העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים מיום 27.12.17, מצ"ב כנספח 9 להמרצת פתיחה זו.

99. ביום 15.1.18 נשלח אל המבקשים מכתב תשובה מאת כונסי הנכסים. במכתב, כונסי הנכסים בחרו שלא להתייחס או להתמודד עם טענות המבקשים ביחס לקשר ולשיתוף הפועלה שבינם ובין מר מוזס.

100. לצד זאת כונסי הנכסים אף ציינו, כי הם ישמחו לקבל הצעה לרכישת מניות הכינוס מהמבקשים - באופן אשר הבהיר סופית כי הבקשה לביטול זכות הסירוב **אינה** קשורה לעסקה כלשהי מול רוכש "חיצוני", שכונסי הנכסים מעוניינים לקדם וכביכול אינם מצליחים, לאור זכות הסירוב (כפי שהשתמע ממכתבם מיום 18.12.17).

101. ביחס לזכות הסירוב, הבהירו כונסי הנכסים, כי הם עומדים על בקשתם לכנס אסיפת בעלי מניות בחברה, אשר על סדר יומה ביטול זכות הסירוב הראשונה, אולם לצד זאת אין הם מתנגדים כי המבקשים יציגו בפניהם הצעה למנגנון חלופי, וכי זו תועלה לאישור האסיפה הכללית - לצד ההצעה לבטל את זכות הסירוב בכללותה.

העתק מכתב כונסי הנכסים למבקשים מיום 15.1.18, מצ"ב כנספח 10 להמרצת פתיחה זו.

102. במקביל, באותו היום (15.1.18) התקבל מכתב נוסף אצל המבקשים - הפעם מאת גבי' נופך מוזס.

103. במסגרת מכתב זה הודתה גבי' נופך מוזס כי הרצון לבטל את זכות הסירוב, נובע מרצונם של גבי' נופך מוזס ושל בעלי מניות נוספים בחברה, למכור מניות - כאשר הובהר כי המכירה לא תתקיים אלא אם יתקן התקנון (שכן אז - מר מוזס יתנגד לה). זאת, בניגוד לאופן שבו הוצגו הדברים במכתב כונסי הנכסים.

העתק מכתב גבי' נופך מוזס למבקשים מיום 15.1.18, מצ"ב כנספח 11 להמרצת פתיחה זו.

104. ביום 16.1.18 נשלח מכתב תשובה מאת המבקשים לגבי' נופך מוזס, אשר העלה את הדברים על הכתב ולצד זאת, הבהיר כי בכוונת המבקשים 'להרים את הכפפה' ולהציע מנגנון זכות סירוב ראשונה חלופי.

העתק מכתב המבקשים לגבי' נופך מוזס מיום 16.1.18, מצ"ב כנספח 12 להמרצת פתיחה זו.

105. בנוסף, ביום 16.1.18 נשלח מאת המבקשים מכתב תשובה למכתבם של כונסי הנכסים מיום 15.1.18 במסגרתו הובהרו הדברים הבאים:

"...מתוך ניסיון כן לקדם הסכמה בין כל בעלי המניות בחברה, בכוונת מרשינו 'להרים את הכפפה' שנזרקה לעברם במכתבך מיום 15.1.2018, ולהעביר בימים הקרובים הצעה למנגנון זכות סירוב אשר יחליף בהסכמה את המנגנון הקיים נכון להיום בתקנון החברה.

מרשינו יעשו זאת מבלי לפגוע בטענתם, כי לא ניתן לכפות שינוי בתקנון (תוך פגיעה בקניינם), ומתוך תקווה שהסכמה כאמור תייתר את הצורך בהכרעה שיפוטית בנקודה זו.

בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם אציין, כי פנייתך למרשנו לחפש 'רוכש', מוכיחה (שוב) שבקשתך לביטול מוחלט של זכות הסרוב בחברה לא קשורה לרוכש אמיתי פוטנציאלי למניות עליהן אתה מופקד.

נראה שפנייתך הינה חלק מ"מהלך", אשר מטרתו הינה לאפשר למר מוזס לנצל שליטתו בחברה כדי שהחברה היא שתרכוש מניות (שאו ברור שאין כל בעיה עם זכות הסירוב, וכל ה"בעיה" היא ברצונו של מר מוזס להימנע מהסיכון לשליטתו).

באמרת אגב אוסיף, שבמכתב אחר שהגיע למרשינו (באורח פלא ממש במקביל למכתבך אלי), אישרה הגברת מימי מוזס, שגם לה יש אינטרס כלכלי בשינוי התקנון בשל רצונה למכור מניותיה (כך שגם היא תוכל להשתתף ב"מהלך", או להוריד את התנגדותו של מר ארנון מוזס).

כאמור, אין בכוונת מרשינו להתייחס בשלב זה למשמעויות החמורות העולות מדברים אלו והם תקווה, כי כלל בעלי המניות בחברה ישלבו ידיים כדי לפתור את הסאגה הנוכחית בדרך של הסכמה.

העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים מיום 16.1.18, מצ"ב כנספח 13 להמרצת פתיחה זו.

106. ואכן, בהתאם להתחייבותם, ביום 24.1.18 העבירו המבקשים לכונסי הנכסים [ובמקביל - לכל יתר בעלי המניות בחברה] נוסח הצעה לתיקון מנגנון זכות הסירוב הקבועה בתקנון החברה, אשר מפשטת ומייעלת את המנגנון הקיים, מקצרת את התהליך משמעותית, ולצד זאת מגנה על הזכות המהותית והיסודית שהוקנתה לבעלי המניות בחברה מקדמת דנא.

העתק מכתב המבקשים לכונסי הנכסים מיום 24.1.18 אליו צורף נוסח הצעה לתיקון מנגנון זכות הסירוב, מצ"ב כנספח 14 להמרצת פתיחה זו.

107. ברם, לצערם של המבקשים, ביום 30.1.18 התקבל אצלם מכתב - דווקא מאת גב' נופך מוזס - אשר דוחה את המנגנון שהוצע, תוך אמירה לאקונית, כי אינו מפשט או מקצר מספיק את המנגנון הקיים. ללמדך שלא פישוט או קיצור היו המניע לתיקון המבוקש, אלא הבטחת המשך שליטתו של מר מוזס.

העתק מכתב גב' נופך מוזס למבקשים מיום 30.1.18, מצ"ב כנספח 15 להמרצת פתיחה זו.

108. תגובת כונסי הנכסים למנגנון שהוצע - לא התקבלה.

109. לאחר מכן, לאור התנגדותם של המבקשים - החליטו המשיבים פשוט שלא לקדם את העניין, לא כינסו אסיפת בעלי מניות לדיון בהצעה לביטול הכולל של זכות הסירוב הראשונה והעניין פשוט הוסר מסדר היום.

2.ד. ניסיונותיו של מר מוזס לקדם עסקה כוללת במניות החברה, בהסכמת כלל בעלי

המניות

110. לאחר אירועים דלעיל, החל מר מוזס לנסות ולקדם עסקה כוללת במניות החברה, שבה כלל או רוב בעלי המניות ימכרו את מניותיהם, והוא וגב' נופך מוזס יישארו בעלי המניות היחידים בחברה [או למצער, יחד עם המשיבה 2 ועם בעלת המניות הנוספת, הגב' ג'ודי מוזס].
111. לאורך כל הדרך, המבקשים לא האמינו בכנות המגעים מצדו של מר מוזס, ולא האמינו כי יהיה באפשרות החברה לממשה, באופן אשר יטיב עימה. הם סברו וסבורים, כי מר מוזס מאחז עיניים בפני כונסי הנכסים (ובפני שולחם בנק הפועלים) ההולכים שולל אחר הבטחותיו ואינם מנסים למכור את מניות הכינוס לצד שלישי - בדרכים המקובלות (מכרז, באמצעות בנקאי השקעות וכד').
112. למרות כן, לבקשתו של מר מוזס - ברמת בעלי המניות - המבקשים ניאותו לקדם מו"מ תיאורטי, ובמקביל הדירקטור מטעמם - מר ליבר דרש בכל עת לקבל פרטים ביחס לאופן שבו תבוצע העסקה מצידה של החברה (כמה מימון היא תדרש ליטול, מי יהיה הגוף המממן, מה יהיו התנאים, איך הדבר ישפיע על פעילותה, וכו').
113. ברם, מר מוזס סירב למסור את הפרטים למר ליבר - דירקטור בחברה.
114. מר מוזס אף הסתיר ממר ליבר מהלכים ומסמכים לטובת קידום העסקה ולטובת איתור גוף מממן לה ואף סרב לבקשותיו לקבלת חומרים. דברים אלו מתבררים כיום גם במסגרת הבקשה למתן הוראות שהוגשה מטעמו של מר ליבר.
115. במקביל התנהל המו"מ בין המבקשים לבין מר מוזס - ברמת בעלי המניות. ברם, כפי שצפו המבקשים אשר נאותו להסכים לתנאים אשר עמדו בלב בעסקה, בפועל בסופם של המגעים מר מוזס נסוג מהם, ככל הנראה לאור חוסר היכולת או הכוונה להפוך את המגעים התיאורטיים לעסקה בת קיימא.
116. כאמור לעיל, במקביל למגעים אלו, בכל אותם מועדים הדירקטור מטעם המבקשים פנה למר מוזס ולחברה וביקש לקבל פרטים מלאים היכולים להעיד על קיומה של יכולת מצד החברה לקדם ולממש את העסקה האמורה. זאת על מנת לבחון האם מדובר בעסקת ברת מימוש ברמת החברה. ברם פרטים אלו לא נמסרו עד ליום זה, וטענות אלו מתבררות כאמור במסגרת הבקשה למתן הוראות המתנהלת במסגרת ת.א. 22795-06-20.
117. למען הסדר הטוב יודגש, כי העסקה האמורה קודמה מבלי שזכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון החברה בוטלה, או "הוקפאה", אלא מתוך הבנה שביצוע העסקה מותנה בויתור כל בעלי המניות על מימושה.
118. וכפי שיובהר להלן, לאחר שמגעים כוללים אלו לא התגבשו לכדי עסקה מחייבת בהסכמת כלל בעלי המניות בחברה, או ליתר דיוק - לאחר שהמשיב 1 נעלם ונסוג מההסכמות שהושגו, הרי שהמשיבים גמרו אומר לנסות לקדם עסקה אחרת - במהלך חד צדדי - תוך קיפות מהותי וקשה של זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה.

3.ד. ההחלטה שהתקבלה באסיפה הכללית מיום 27.8.20 - הניסיון לכפות את "הקפאת" זכות הסירוב לשנה, לטובת קידום עסקה שבה החברה תרכוש את

מניותיה

119. לאחרונה שב הרעיון לעשות שימוש בנכסי החברה בדרך לחילוץ בנק הפועלים מהחזקתו במניות החברה.
120. ושוב היו המשיבים צריכים לאזן בין רצון הבנק למכור, לבין רצונו של מר מוזס להמשיך ולבצר את שליטתו האבסולוטית בחברה. מכאן הצורך למנוע מהמבקשים את היכולת לעשות שימוש בזכות הסירוב הראשונה המוקנית להם.
121. כן גם עלה הצורך למנוע חשיפתם של מר מוזס והגב' נופך מוזס מאירוע מס בעשרות מיליוני שקלים על ידי העברת המניות שבידיהם לחברות בבעלותם (כפי שיובהר בפרק ה.3. להלן).
122. בניגוד לעבר, הפעם, ההצעה לתיקון תקנון החברה הועלתה ישירות על ידי מר מוזס וגב' נופך מוזס, במכתב שנשלח לדיירקטוריון החברה ביום 29.7.20 - מאת החברות קלגרו ופולן בע"מ (ושני כונסי הנכסים) - במסגרתו התבקש הדיירקטוריון לכנס אסיפת בעלי מניות לתיקון תקנון החברה בשני היבטים מהותיים:
- 122.1 ביטול איסור המוטל על החברה לעשות שימוש במשאביה לשם ביצוע רכישה עצמית של מניותיה;
- 122.2 ביטול לתקופה של שנה אחת בלבד של זכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות בחברה, וזאת אך רק ביחס לשני סוגי עסקאות: עסקה שבה החברה תרכוש את מניותיה מבעלי המניות הקיימים ועסקה שבה בעל מניות יעביר את מניותיו לחברה שבשליטתו.
- העתק מכתבן של החב' קלגרו ופולן והכונסים לדיירקטוריון החברה, מיום 29.7.20, מצ"ב כנספח 16 להמרת פתיחה זו.**
123. וכאילו כדי להגדיל את האבסורד, הנימוק לביטול המתבקש הוא בהיות המנגנון שבתקנון "ארכאי, מורכב ומסורבל". השאלה מדוע זה מנגנון כה "מסורבל, מורכב וארכאי" מבוטל רק למשך שנה ורק כדי לאפשר את העסקה לחילוץ הבנקים, נותרה באוויר, לרבות בישיבת בעלי המניות. פשוט איש מהמשיבים לא ענה.
124. עובדה זו מלמדת, כי ארכאיות או מורכבות המנגנון הקבוע במסגרת זכות סירוב הראשונה, **אינם** הסיבות שבגינה התבקשה הקפאתה של זכות הסירוב.
125. ממכתב זה הניחו המבקשים, כי בין מר מוזס לבין כונסי הנכסים של בנק הפועלים, התגבשה הבנה, כי בתמורה לכל התמיכה והסיוע שמר מוזס קיבל מהם עד היום, הרי שעתה מר מוזס יעשה כל שביכולתו על מנת לחלצם מהחזקות בחברה, תוך שימוש בנכסי החברה. ודוק, נוסח השעיית מנגנון זכות הסירוב בו תמכו כונסי הנכסים, חל אך ורק על מכירה לחברה עצמה ולא לרוכש אחר, באופן המנוגד לחלוטין לאינטרס של כונסי הנכסים, למכור לכל המרבה במחיר...
126. ניתן לומר - כי מר מוזס 'קנה' את המשך תמיכתם ואת הגנתם של כונסי הנכסים על מעלליו הפסולים בחברה, בהתחייבות כי הוא ינסה להפעיל את מלוא כוחו, כדי לגרום לחברה לרכוש את מניות הכינוס, וזאת בתנאי אחד - כי זכות הסירוב הראשונה תוקפא לשנה ורק ביחס לעסקה האמורה - באופן שיבטיח הן כי כונסי הנכסים לא ירעו בשדות זריסי (היינו - לא יביאו רוכש חיצוני), והן כי המבקשים לא יצליחו להגדיל החזקותיהם בחברה.

127. עוד באותו היום [29.7.20] התקבל אצל הדירקטור מטעם המבקשים זימון לשיבת דירקטוריון, אשר על סדר יומה, בין היתר, הנושאים הבאים:

127.1 דיון ראשוני בקידום מהלך לפנייה לבעלי מניות בחברה, לרכישת מניות החברה שבידיהם, על ידי החברה.

127.2 בקשה לכינוס אסיפה כללית לשינוי תקנון החברה.

העתק הזימון לשיבת הדירקטוריון שנשלח למר ליבר ביום 29.7.20, מצ"ב כנספח 17 להמרצת פתיחה זו.

128. ישיבת הדירקטוריון נקבעה ליום 2.8.20, ובמהלכה - על אף בקשותיו של מר ליבר למידע ולקבלת שחות להתיעצות בעניין כינוס האסיפה, התקבלה על ידי מר מוזס וגבי נופך מוזס [ובתמיכת עוה"ד פילוסוף] החלטה בדבר זימון אסיפה כללית לדיון לתיקון תקנון החברה, כפי שהתבקש על ידי קלגרו ופולן. **האסיפה הכללית זומנה ליום 27.8.20.**

129. בנוסף, בישיבה מיום 2.8.20 נקבע כי לאור בקשותיו של מר ליבר לקבלת מידע, הרי שהדיון הראשוני בעסקה, ידחה לשיבת דירקטוריון נוספת, שתואמה ליום 6.8.20.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 2.8.20, מצ"ב כנספח 18 להמרצת פתיחה זו.

130. אי לכך, ביום 4.8.20 פנה מר ליבר לחברי דירקטוריון החברה, וביקש בין היתר, לקבל מידע הנדרש לו כדירקטור לטובת בחינת העסקה שמבוקש לקדם מול החברה:

לקראת ישיבת הדירקטוריון הקבועה למחרתיים, שני עניינים:

1. מהדברים שנאמרו בישיבה הקודמת הבנתי כי למרות שהדיון אודות עסקת רכישת המניות על ידי החברה, הוגדר על ידכם כ"ראשוני" בלבד, הרי שכבר קיימים נתונים קונקרטיים ביחס לעסקה שאתם רוצים לקדם.

בהתאם, אבקש לקבל מראש, בהקדם אפשרי ולפני הישיבה - את כל הנתונים הרלוונטיים המצויים בידיכם ו/או בידי החברה, ובכלל זה - מה התמורה שבה רוצים שהחברה תרכוש את מניותיה (ככל הניתן - בחלוקה לפי כל סוג מניה), מי יהיו המוכרים הפוטנציאליים בעסקה, נתונים ביחס לעמידת החברה במבחני החלוקה (מבחן הרווח ומבחן יכולת הפירעון), בראי העסקה האמורה; וכן כל מידע רלוונטי אחר הקיים ביחס לעסקה שאתם רוצים לקדם בחברה. זאת, על מנת שאוכל להתכונן לישיבה.

העתק פנייתו של מר ליבר לדירקטוריון החברה מיום 4.8.20, מצ"ב כנספח 19 להמרצת פתיחה זו.

131. דרישה זו לא קוימה, וביום 6.8.20 התקיימה ישיבת דירקטוריון במהלכה נטען, כי אין מידע קונקרטי למסור ביחס לעסקה הפוטנציאלית שעל הפרק.

132. על אף אי מסירת המידע, במהלך הישיבה מיום 6.8.20, לפתע ביקש מר מוזס לקיים בדירקטוריון הצבעה על החלטה [שלא צוינה בסדר היום שפורסם לקראת הישיבה]: **"לאשר קידום מהלך של רכישת מניות החברה מבעלי מניות בחברת על ידי החברה. הרכישה ותנאיה יהיו כפופים לקבלת כל ההחלטות הדרושות על ידי הדירקטוריון החברה ומוסדות החברה, וכל האישורים שידרשו על פי דין"**.

133. למרות התנגדותו של מר ליבר, ההצבעה התקיימה והחלטת התקבלה - כאשר מר מוזס, גב' נופך מוזס ועוה"ד פילוסוף - מצביעים בעדה.

העתק פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 6.8.20, מצ"ב כנספח 20 להמרצת פתיחה זו.

134. ביום 10.8.20 נשלח מאת המבקשים מכתב ליו"ר דירקטוריון ולמנכ"ל בנק הפועלים במסגרתו התריעו המבקשים בדבר המהלכים הפסולים המבוצעים בחברה, בתמיכת כונסי הנכסים שמונו לבקשת הבנק.

135. במסגרת מכתב זה, המדבר בעד עצמו, שבו והבהירו המבקשים, כי זכות הסירוב הראשונה הקיימת בתקנון החברה מקדמת דנא, הינה זכות יסודית ומהותית אשר בעלי המניות פעלו לפיה בעבר, והיא אף נקבעה במערכת היחסים הישירה - שבין בעלי המניות בחברה; וכי ביטולה בעיתוי זה (ובמיוחד לזמן מוגבל) עלול לפגוע קשות בזכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בידיעות ולקפח אותם.

136. בנוסף התייחסו המבקשים לעובדה, כי עד ליום זה לא הובהר בפניהם כיצד ניתן בכלל לקדם את העסקה ברמת החברה, כלל לא ברור מה האינטרס של החברה בקידום עסקה כאמור ומה יהיו ההשלכות הפוטנציאליות של עסקה כאמור על קופת החברה ועל מצבת חובותיה והתחייבויותיה, באופן אשר עלול להוביל לקיפוח נוסף בזכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות החברה.

137. כזכור, הדירקטור מטעם המבקשים ביקש מספר רב של פעמים לקבל מידע ופרטים שיסייעו להבין את הדברים, אך סורב.

138. עוד הובהר על ידי המבקשים, כי אין בכוונתם להשקיף מנגד, וכי בכוונתם להגן ככל יכולתם על זכויותיהם כבעלי מניות בחברה. הובהר, כי ככל שמבוקש לקדם עסקה כאמור, הרי שדרך המלך להגשמת המטרה, היא רק במהלך כולל המבוצע בהסכמת כלל בעלי המניות של החברה, ולא במהלך חד צדדי, אשר נועד להבטיח את המשך שליטתו של מר מוזס בידיעות ו- 'על הדרך' יקפח ויפגע באופן אנוש, בזכויותיהם של המבקשים - כבעלי מניות בחברה.

העתק מכתב המבקשים מיום 10.8.20 למנכ"ל בנק הפועלים וליו"ר דירקטוריון בנק הפועלים, מצ"ב כנספח 21 להמרצת פתיחה זו.

139. בעקבות מכתב זה הוחלפו בין הצדדים מכתבים שונים, המדברים בעד עצמם.

העתק מכתב בנק הפועלים למבקשים מיום 13.8.20, מצ"ב כנספח 22 להמרצת פתיחה זו.

העתק מכתב המבקשים לבנק הפועלים מיום 24.8.20, מצ"ב כנספח 23 להמרצת פתיחה זו.

העתק מכתב בנק הפועלים למבקשים מיום 26.8.20, מצ"ב כנספח 24 להמרצת פתיחה זו.

העתק מכתב כונסי הנכסים למבקשים מיום 26.8.20, מצ"ב כנספח 25 להמרצת פתיחה זו.

העתק מכתב ב"ב המבקשים, עוה"ד ראובן בכר, לכונסי הנכסים מיום 27.8.20, מצ"ב כנספח 26 להמרצת פתיחה זו.

140. ביום 27.8.20 התקיימה האסיפה הכללית, אשר על סדר יומה - תיקון תקנון החברה.

141. באסיפה נכחו מר מוזס, גב' נופך מוזס, כונס הנכסים עוה"ד רובין, ועוה"ד עפר פירט - בשם המבקשים. כונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט בחר שלא להשתתף באסיפה.

העתק פרוטוקול אסיפת בעלי המניות מיום 27.8.20, מצ"ב כנספח 27 להמרצת פתיחה זו.

העתק מכתב המבקשים מיום 8.10.20 ביחס לפרוטוקול אסיפת בעלי המניות, מצ"ב כנספח 28 להמרוצת פתיחה זו.

142. במהלך האסיפה הכללית, נשאלו המשיבים על ידי ב"כ המבקשים מדוע ביטול זכות הסירוב נדרש לשנה אחת בלבד.

143. בתגובה השיב ב"כ החברה עוה"ד חגי דורון, ללא כחל וסרק, כי: "פרק הזמן נועד לעזור לעסקה למכירת מניות הכינוס, זו המטרה".

144. החווה אומר - גם לגישת המשיבים - התיקון וביטולה של זכות הסירוב נועד על מנת לסייע למשיבים לקדם עסקה ספציפית ופרטנית - לרכישת מניות הכינוס על ידי החברה.

145. במהלך הישיבה ניסו המבקשים להתנגד לתיקון ולעסקה שהוא נועד לשרת.

146. בין היתר הבהירו המבקשים, כי המהלך כולו נועד לכפות על המבקשים למכור מניותיהם בחברה.

147. שכן, אם יבחרו שלא לעשות כן - הם צפויים להישאר בעלי מניות מיעוט בחברה שנטלה על עצמה הלוואות ענק שאין ביכולתה לפרוע - וזאת לטובת ביצוע רכישה עצמית של מניות. כל זאת, תוך שלילת זכותם של המבקשים להיכנס בנעלי החברה כ"רוכשת" ולהגדיל את שיעור החזקותם בחברה - זכות שהוקנתה להם במנגנון זכות הסירוב הראשונה.

148. בסיומה של האסיפה נערכה הצבעה על הצעת התיקון: מר מוזס, גבי נופך מוזס והמשיב 5 (כונס הנכסים מטעם בנק הפועלים) תמכו בהצעה [מעל ל- 75% מזכויות ההצבעה שנכחו באסיפה], ואילו המבקשים התנגדו לה.

149. בכך התיימרו המשיבים לשלול מהמבקשים את זכות הסירוב הראשונה לתקופה ולאפשר לחברה לקחת את נכסיה ולשעבדם לטובת חילוץ בנק הפועלים מהחזקותיו. הכל תוך קיפוח זכויות המבקשים כבעלי מניות בחברה.

ד.4. בימים אלו המשיבים מקדמים ומאשרים בחברה בשלבים את עסקת רכישה

מניות הכינוס

150. כאמור לעיל, כבר בישיבת הדירקטוריון מיום 6.8.20 אישרו המשיבים 1-2 במחטף החלטה "קידום מהלך של רכישת מניות החברה מבעלי מניות בחברה על ידי החברה...".

151. לאחר מכן, ובייתר שאת - לאחר העברת ההחלטה באסיפה הכללית על תיקון התקנון, אשר מאפשר לחברה ולמשיבים לקדם את העסקה בפועל, החלו הם לנסות ולאשר את עסקה, בשלבים, בדירקטוריון החברה. כל זאת, בשעה שהם מסתירים מפני הדירקטור מטעם המבקשים בחברה - מר דויד ליבר - כל מידע ביחס לעסקה ואו לשלביה השונים [ותוך שהם מבקשים ארכות להגשת לתשובתם לבקשה למתן ההוראות, כדי שהעסקה תבצע קודם לכן].

152. כך למשל, ביום 24.9.20 התקבל אצל מר ליבר זימון לישיבת דירקטוריון, שנקבעה ליום 29.9.20. בין היתר, על סדר יומה של הישיבה: "העברת מניות רגילות מארנון מוזס לחב' ה.ח.ק.ג.ח. בע"מ" [חברה אשר בשליטתו המלאה של מר מוזס] - אחד מהשלבים בעסקה.

153. מר ליבר (שבאותה תקופה היה בחו"ל) שב ודרש מידע ומסמכים ביחס לעסקה, ושוב סורב. אי לכך, הוא הבהיר למר מוזס ולגבי נופך מוזס כי הוא אינו יוכל להתייצב ולדון בעניין זה, עד אשר יקבל את כלל המידע והמסמכים הרלוונטיים שביקש, ובכל מקרה ביקש שהות נוספת כדי לבחון את העניין.
154. ביום 1.10.20 קיבל מר ליבר זימון לשיבה שנקבעה ליום 5.10.20 (יום חזרתו מחו"ל). בתגובה, ביום 4.10.20 שלח מר ליבר דוא"ל נוסף למשיבים ולעוה"ד קלינמן, בו ניסה להבין מי עומד מאחורי הסירוב למסור לו את המידע ביחס לעסקה, ובאיזה פרום התקבלה ההחלטה ביחס לכך.
155. ביום 4.10.20 שוב קיבל מר ליבר מענה מעוה"ד קלינמן, במסגרתו עוה"ד קלינמן הבהירה למר ליבר כי הוא לא יקבל את המידע שביקש ואף "איימה" עליו כי במידה ולא יתייצב לשיבת הדירקטוריון בה אמור להתקיים דיון בעסקה ואמור להיות מאושר חלק ממנה [השלב של העברת המניות המוחזקות 'בפרטי' על ידי מר מוזס לחברה בשליטתו], יהיו לכך "השלכות".
156. בתגובה, ביום 6.10.20 השיב מר ליבר, כי הוא עומד על זכותו לקבלת כלל המידע הרלוונטי לעניינים שעל סדר היום, טרם הישיבה.
157. לאחר שמר ליבר לא קיבל את המידע והמסמכים שביקש טרם כינוסה של ישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 8.10.20, באותו היום שלח מר ליבר דוא"ל נוסף למשיבים 1-2 וכן לעוה"ד שרון קלינמן בו הבהיר כי עד שיקבל המידע והמסמכים שנדרשו על ידו, אין בכוונתו לדון בענייני העסקה.
- העתק שרשור הדוא"ל שהוחלף בין מר ליבר לבין המשיבים 1-2 ועוה"ד קלינמן בין הימים 29.9.20 - 8.10.20, מצ"ב כנספח 29 להמרצת פתיחה זו.**
158. בעקבות התכתבות זו, ביום 11.10.20 התקבל אצל המבקש זימון לשיבת דירקטוריון, אשר על סדר יומה - "בקשה לכינוס אסיפת בעלי מניות לשינוי תקנון החברה".
159. לזימון צורף נוסח מוצע לתיקון הסעיף התקנוני שנקבע בפסק הדין של פרשת הקיפוח הקודמת - כך שלאחר התיקון התקנון יקבע כי בהעדר קוורום חוקי של שלושה דירקטורים, בתום מחצית השעה ממועד תחילת כל ישיבה, הרי ששיבת הדירקטוריון תידחה ב-48 ואם כאמור מחצית השעה לאחר מועד שנקבע לתחילתה לא יהיה קוורום חוקי, אזי הישיבה תתקיים, אם נכחו שני דירקטורים לפחות המייצגים בתי אב להם, במצטבר, רוב מניות היסוד של החברה.
160. בשים לב לנסיבות שבו התבקש לבצע את התיקון האמור - נסיבות של הסתרת מידע מדירקטור תוך שלילת זכויותיו לקבלת מידע ומסמכים כפי שנפסק בפסק הדין שניתן בפרשת הקיפוח הקודמת; וכן בשים לב למטרה הפסולה שבגינה מבוקש לבצע את התיקון - מתוך ניסיון לחמוק מהצורך למסור למר ליבר - הדירקטור מטעם בית האב יודקובסקי - את המידע והמסמכים, ברור כי מדובר בתיקון פסול, חסר תום לב, שרק מלמד, עד כמה מוכנים להרחיק המשיבים 1-2, על מנת להסתיר מידע ממר ליבר ומבית האב יודקובסקי, לפעול מאחורי גבם, לרמוס את זכויותיהם, ולהמשיך את אותו משטר מלוכני בחברה - שפסק הדין בפרשת הקיפוח הקודמת נועד להפסיק.
161. מר ליבר הבהיר זאת למשיבים 1-2 בדוא"ל מיום 13.10.20, אשר השיבו לפנייה זו עוד באותו היום.
- העתק שרשור הדוא"ל שהוחלף בין מר ליבר למשיבים בין הימים 11.10.20 - 13.10.20, ביחס לבקשה לזימון אסיפה כללית לצורך קבלת החלטה על תיקון תקנון החברה, מצ"ב כנספח 30 להמרצת פתיחה זו.**

162. למען שלמות התמונה נוסף ונציין כי ביום 15.10.20 הגיש מר ליבר בקשה למתן סעדים זמניים נגד המשיבים 1-2, וזאת במסגרת ההליך בו מתנהלת הבקשה למתן הוראות. במסגרת הבקשה התבקש בין היתר, צו המורה למשיבים 1-2 למסור למר ליבר - במעמדו כדירקטור - את המידע והמסמכים הרלוונטיים ביחס לעסקה לו לשם מילוי תפקידו כדירקטור.

163. ביום 22.10.20 הוגשה תשובה מטעמם של מר מוזס וגב' נופך מוזס לבקשה לסעדים זמניים, וביום 27.10.20 הוגשה תגובה לתשובה מטעמו של מר ליבר.

העתק הבקשה לסעדים זמניים שהוגשה מטעמו של מר ליבר בהליך בו מתנהלת הבקשה למתן הוראות; תשובת מר מוזס, גב' נופך מוזס והחברה לבקשה לסעדים זמניים; והתגובה לתשובה לבקשה לסעדים זמניים [ללא נספחיה], מצ"ב כנספחים 31, 32, 33 להמרצת פתיחה זו.

164. ביום 4.11.20 התקיים דיון בבקשה האמורה בפני כב' השו' רות רונן. במהלך הדיון הבהירה כב' השו' רונן כי היא רואה בכל המהלכים המבוצעים על ידי המשיבים בחברה [אישור העקרוני של קידום העסקה מיום 6.8.20; החלטת האסיפה הכללית מיום 27.8.20 בדבר ביטול זכות הסירוב; והניסיון לאשר בדירקטוריון את העברת המניות ממר מוזס לחברה בשליטתו] כפעולות הכנה לאותה עסקה אחת גדולה שהמשיבים מבקשים לקדם ולאשר.

165. במהלך הדיון האמור, טענה ב"כ החברה שרון קלינמן, כי בכוננת המשיבים להוציא את העסקה אל הפועל עד לסוף חודש דצמבר הקרוב. כך נאמר, מבלי שהובהר מה הדחיפות ומה עומד מאחורי הצורך לקיים את העסקה דווקא בחודש דצמבר.

166. בסופו של הדיון, ניתן צו המורה למר מוזס, לגב' נופך מוזס ולחברה למסור למר ליבר את כל המסמכים הרלוונטיים לעסקה, וזאת לפחות 10 ימים לפני כל דיון בה במוסדות החברה.

העתק פרוטוקול הדיון מיום 4.11.20 בתיק ת.א. 22795-06-20 בו נידונה הבקשה לסעדים זמניים, מצ"ב כנספח 34 להמרצת פתיחה זו.

167. ביום 5.11.20 התקיימה האסיפה הכללית בחברה, בה אושר תיקון תקנון החברה, תוך שינוי הקוורום הנדרש לקיום ישיבת דירקטוריון בחברה. זאת, כאמור, אך ורק כתולדה מבקשותיו של מר ליבר - דירקטור - למידע.

168. בנוסף, ביום 8.11.20 קיבל מר ליבר זימון לישיבת דירקטוריון שעתידה להיערך ביום 11.11.20 - אשר על סדר יומה בין היתר, אישור אחד השלבים בעסקה - העברת המניות ממר מוזס לחברה בשליטתו. לאתר מכן, נדחתה הישיבה ליום 12.11.20.

העתק הזימון שקיבל מר ליבר לישיבת הדירקטוריון שעתידה להיערך ביום 12.11.20, מצ"ב כנספח 35 להמרצת פתיחה זו.

ד.5. הודעת המבקשים על כוונתם לממש את זכות הסירוב

169. בניגוד לכל יתר בעלי המניות, המבקשים הודיעו על כוונתם לממש את זכות הסירוב. זה נאמר בעל פה, זה נאמר בבקשה למתן סעדים זמניים, וזה נאמר במכתב פורמאלי אשר נשלח על ידם ביום 6.11.20, לכלל בעלי המניות בחברה, בו נכתב כדלקמן:

"בכוונת מרשינו לממש את זכות הסירוב הראשונה המוקנית להם בתקנון החברה, במסגרת כל העברה ו/או מכירה של מניות בחברה, וזאת ביחס למניות היסוד של החברה ובכפוף למחיר שיקבע לגביהם.

בדעת מרשינו גם לשקול בחיוב מימוש זכות סירוב גם לגבי סוגי מניות נוספים, כתלות בתנאי העסקה.

- העתק הודעת המבקשים על כוונתם לממש את זכות הסירוב מיום 6.10.20, מצ"ב כנספח 36 להמרצת פתיחה זו.
170. למרות כן, בימים אלו המשיבים מבקשים לקדם עסקה שבה החברה תרכוש את מניות הכינוס וכן מניות בעלי מניות נוספים, תוך שלמעשה נשללת זכותם של המבקשים לממש את זכות הסירוב.
171. באופן זה, אילו אכן העסקה תרקום עור וגידים, המשיבים למעשה יכפו על המבקשים להישאר בעלי מניות מיעוט קיצוני בחברה (מבלי שתעמוד להם הזכות לבחון אפשרות להגדלת המניות), כאשר החברה נושאת על גבה "חוב חדש" בסך של מאות מיליוני ש"ת, עקב הצורך ליטול מימון חיצוני לעסקה.
172. בנוסף, החזקותיו היחסיות והאופרטיביות של מר מוזס בחברה יגדלו, עד כדי כך שהוא יוכל לעשות כל שינוי בתקנון החברה העולה על רוחו, לרבות ביטול ההגנות שהוקנו למיעוט בחברה בפרשת הקיפוח הקודמת, ולא יהיה ניתן לעצור אותו מפני ריקון נוסף של קופת החברה לצרכיו האישיים.
173. בכך, גם עלולה להיפגע שווי קניינם של המבקשים - אשר המשיבים יכפו עליהם להוותר בסיטואציה שבה למניותיהם בחברה בהכרח לא יהיה כל השפעה ו/או זכות ממשית, ותוך שיפגעו ציפיותיהם הלגיטימיות - כפי שנקבעו בפרשת הקיפוח הקודמת, גם לקחת חלק בניהול החברה וגם ללא כל יכולת אמיתית להגדיל את שיעור החזקתם בחברה.
174. במצב דברים זה, לא נותרה למבקשים חבירה אלא לפנות בהמרצת פתיחה זו לבית המשפט הנכבד, ולבקש את הסעדים המבוקשים ברישא לה.
175. יובהר, כי המבקשים שומרים לעצמם את הזכות לבקש לתקן ולהרחיב המרצת פתיחה זו, לכשיתברר מה בדיוק העסקה העומדת על הפרק.

ה. עילות ההמרצה והסעדים המבוקשים

- 1.ה. ההחלטה בדבר "הקפאת" זכות הסירוב הראשונה לשנה בלבד, ואך ורק לטובת קידום עסקה ספציפית שכל מטרתה היא לחלץ את בנק הפועלים מהחזקותיו תוך הבטחת ביצור שליטתו של מר מוזס בחברה, מקפחת את זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה**

ה.1.א. על מעמדה של זכות הסירוב הראשונה במניות החברה

176. כאמור לעיל, זכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות בחברה, הינה זכות הסכמית, יסודית, מהותית ומעין קניינית.
177. זכות סירוב זו נקבעה בתקנון החברה מקדמת דנא, ובמהלך השנים בעלי המניות בחברה הקפידו עליה, קלה כחמורה, תוך שהמשיבים עצמם (או חלקם) עשו שימוש בזכות זו כדי לחסום העברות מניות בחברה, תוך עמידה על המנגנון הקבוע בתקנון - ככתבו וכלשונו.
178. פסיקות בית המשפט השונות נתנו הגנה רחבה לתניות זכות סירוב ראשונה שנקבעו במערכת הסכמית, בקשר למניות של חברה, תוך שנקבע כי מדובר בזכות מהותית, בעלת אופן קנייני או מעין קנייני, ואשר יש בה כדי

לגרוע מזכותם של בעלי המניות, במניות החברה במובן זה שהיא מונעת את העברת המניות, בכפוף למימוש המנגנון הקבוע בה.

179. כך למשל, בפ"ד 2118/02 רובננקו שמואל אחזקות בע"מ נ' בוני הבירה בניה והשקעות בע"מ, [פורסם בנבו 23.06.2003], עמ' 19 נקבע:

"זכות הסירוב הינה זכות קניינית, אשר עצם מהותה הינה זכות למנוע את מכר המניות, אליהן היא צמודה, לצד ג', וזאת על-ידי הנחת הצעה שווה להצעתו. בעניין זה, קיימת פסיקה מפורשת של בית המשפט העליון הקובעת כי זכות הסירוב אינה פוקעת מאליה בהליכי חדלות פרעון או במכירה כפויה (לעניין זה ראה בנוסף גם פ"ד 2043/01 בש"א 5414/02, בן-חור נ' פלג).

אין חולק, כי קיומה של זכות סירוב תקפה עשוי להכביד על הנאמן; אלא, שדבר זה אינו מיוחד לזכות סירוב, ונכון במידה זו או אחרת אף למשכון או לכל זכות קניינית אחרת לטובת צד ג' הרובצת על נכסי החברה או מניותיה."

180. וכך למשל נקבע בע"א 8728/07 אגריפרס אינטרנשיונל בע"מ נ' שמואל מאירסון, [פורסם בנבו], פ"ס 34 (15.7.10):

"משהסכימו הצדדים כי למעוררת זכות סירוב ראשונה בנוגע למכירת המניות הרי שקמה לה זכות במניות עצמן, היא התניית העברתן בהצעתן תחילה לה, וסירובה להצעה. בין אם מדובר בזכות חוזית ובין אם מדובר בזכות קניינית - מדובר בזכות הגורעת מזכות המשיבים במניות עצמן במובן זה שהיא, לכל הפחות, מגבילה את זכותם להעבירן [ראו: ע"א 6529/96 טקסטיל ריינס בע"מ נ' רייך, פ"ד נג 218(2), 233-237 (1999); בע"מ 445/05 איזמן נ' מחלב (פורסם בנבו), 2.8.2006], פסקה כ"ב לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין; ע"א 1662/99 חיים נ' חיים, פ"ד נז(6) 295, 322-329 (2002); מיגל דויטש קניין כרך ד' בעמ' 439-459 (2007) (להלן: דויטש, כרך ד'); וכן ראו: יהושע ויסמן דיני קניין-בעלות ושיתוף 103-110 (1997); שלום לרנר "המחאת חיובים" דיני חיובים-חלק כללי 97-100 (בעריכת דניאל פרידמן, התשנ"ד); מיגל דויטש קניין כרך ג' 23-25 ו-28-29 (2006) (להלן: דויטש, כרך ג')."

181. עוד ר' לעניין זה: ע"א 4857/02 מגה טי.וי. ישראל בע"מ נ' אפריקה ישראל להשקעות בע"מ, נז(6) 951 (2002), שם נקבע, כי לאור חשיבותה של זכות הסירוב הראשונה, יש לפרש זכות שכזו שנקבעה בהסכם מייסדים של חברה, ככזו אשר לא רק חלה על המחזיקים במישרין במניות החברה, אלא גם על אלו המחזיקים באופן עקיף - באמצעות חברות אחזקה בשליטתן המלאה.

182. ביחס לטענה כי יש בזכות הסירוב כדי לפגוע בעבירות המניות נקבע בפס"ד האמור, בסעי' 16:

"טענה אחרת בפי המערערים היא כי הפירוש הדווקני מתחייב בשל רעיון העבירות של מניות. גם בטענה זו אין שכנוע רב. הפגיעה בעבירות כתוצאה מזכות הסירוב הראשונה היא שולית למדי, משום שמשמעותה היא עיכוב זמני במימוש המניות במטרה לתת זכות קדימה לבעל מניות אחר בלי שהדבר יפגע בגובה התמורה. לעומת פגיעה זו בעבירות התכלית להגן על בעלי המניות מפני כניסת שותף בלתי רצוי להם, כפי שהתכוונו הצדדים בקביעת זכות סירוב ראשונה, נראית מכרעת."

183. עוד ר' לעניין זה: ה"פ (ת"א) 196/06 כהן ירון נ' בלמורל השקעות בע"מ, [פורסם בנבו], עמ' 8 (22.4.07):

"זכות הסירוב הראשונה חשיבות עסקית שאינה של מה בכך. היא מקלה על כניסה לשותפות בנכסים ולהשקעות משותפות בנכסים ובכלל זה בחברות ובמקרקעין. הזכות מגלמת רצון למנוע כניסת שותפים כפי שטענו בצדק שני הצדדים אולם אין היא רק חסם כניסת שותפים ככלי מניעה, אלא גם מנגנון שבבסיסו גלומה ההזדמנות העסקית לרכישת הנכס אשר לגביו ניתנה זכות הסירוב. אין להתעלם מהכוח העסקי הטמון בה, קרי ניצול ההזדמנות אשר בה המוכר מבקש למכור את זכותו בנכס, לשם רכישת זכות זו בידי בעל זכות הסירוב."

184. עיינו הרואות, הפסיקה העניקה הגנה על תניות המקנות זכות סירוב ראשונה במכירת מניות של חברה, קבעה כי יש בזכות זו כדי לגרוע מזכותם של בעל המניות במניות החברה, וכן קבעה כי מימושה של זכות הסירוב מסב פגיעה מינימלית בבעל המניות המוכר, לעומת הפגיעה הגבוהה שעלולה להיגרם עקב הפרת החובה להקנות לבעלי המניות, את זכותם לרכוש את המניות הנמכרות, מכוח זכות הסירוב.

ה.1.ב. התיקון של תקנון החברה לצרכים אופורטוניסטיים ובניגוד לטובת החברה, מהווה קיפוח

זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה

185. הן לאור מהותה של זכות הסירוב הראשונה כאמור לעיל והן לאור המטרות הפסולות והאופורטוניסטיות שביסוד תיקון התקנון שהמשיבים התיימרו לאשר, אין ולא יכול חולק, כי בענייננו התיקון האמור פוגע באופן קשה בזכויותיהם של המבקשים בחברה, ומקפח את זכויותיהם כבעלי מניות בחברה. ויובהר:

186. אמנם, סעי' 24(3) לחוק החברות קובע, כי חברה שהתאגדה לפני תחילתו של חוק החברות רשאית "לשנות את ההוראות הקבועות בתקנונה בהחלטה שנתקבלה באסיפה הכללית ברוב של שבעים וחמישה אחוזים מן המשתתפים בהצבעה, למעט הנמנעים, או ברוב אחר אם נקבע בתזכיר החברה או בתקנונה";

אולם, לצד זאת נקבע בפסיקה, כי כל שינוי בתקנון חברה חייב להיעשות בכפוף להוראות סעי' 192 ו-193 לחוק החברות. ר' לעניין זה ע"א 3432/17 שי טופז (יוכט) נ' חיים יוכט (פורסם בנבו, 16.04.2020):

"...עם זאת, על שינוי תקנון להיעשות בכפוף להוראות סעיפים 192-193 לחוק החברות. הוראות אלה הן תוצאה של איזון בין שני אלני: מתד גיסא, לחברה יש צרכים דינאמיים המחייבים שינויים מעת לעת, לרבות שינויים במסמכי ההתאגדות. מאידך גיסא, יש חשש להתנהגות אופורטוניסטית מצד הרוב שינצל את כוחו לשינוי מערד ההסכמות הקיימים לקידום טובתו האישית (פרופ' חביב-סגל, כרך א' בעמ' 192)"

187. סעי' 192 לחוק החברות קובע, כדלקמן:

"(א) בעל מניה ינהג בהפעלת זכויותיו ובמילוי חובותיו כלפי החברה וכלפי בעלי המניות האחרים בתום לב ובדרך מקובלת, ויימנע מניצול לרעה של כוחו בחברה, בין השאר, בהצבעתו באסיפה הכללית ובאסיפות סוג, בעניינים האלה:

(1) שינוי התקנון;

(ב) בעל מניה יימנע מלקפח בעלי מניות אחרים."

188. ביחס לסעיף 192(ב) לחוק החברות, בראי תיקונים בתקנון החברה, קובעת המלומדת אירית תביב-סגל בספרה דיני החברות - לאחר חוק החברות החדש [כרך א', 2007] בעמ' 198, כדלקמן:

"סעיף 192(ב) מוסיף ואוסר על בעל מניות "לקפח בעלי מניות אחרים." במילים אחרות, על בעל המניות לפעול לשינויו של התקנון רק כאשר הוא סבור בתום לב שהשינוי צפוי לקדם את האינטרסים של החברה בכללותה."

189. בסעי' 192(ג) לחוק החברות נקבע:

"(ג) על הפרת הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יחולו הדינים החלים על הפרת תווה, בשינויים המחויבים, ועל הפרת הוראת סעיף קטן (ב), יחולו גם הוראות סעיף 191, בשינויים המחויבים."

190. הוזה אומר, במקרה שבו בעל מניות יבקש לקדם תיקון בתקנון החברה וכאשר התיקון אינו נחוץ לקידום האינטרסים של החברה, אלא לקידום אינטרסים צרים וחסרי תום לב של חלק מבעלי המניות, יהא בכך כדי להוות הפרה של הוראות סעי' 192(א) ו-192(ב) לחוק החברות.

191. במקרה כזה, יחולו גם הוראות סעי' 191 לחוק החברות הקובע, כך:

(א) התנהל ענין מענייניה של חברה בדרך שיש בה משום קיפוח של בעלי המניות שלה, כולם או חלקם, או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו, ורשאי בית המשפט, לפי בקשת בעל מניה, לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו של הקיפוח או מניעתו, ובהן הוראות שלפיהן יתנהלו עניני החברה בעתיד, או הוראות לבעלי המניות בחברה, לפיהן ירכשו הם או החברה כפוף להוראות סעיף 301, מניות ממניותיה.

(ב) הורה בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), יובאו בתקנון החברה ובהחלטותיה השינויים המתחייבים מכך, כפי שיקבע בית המשפט, ויראו שינויים אלה כאילו נתקבלו כדין בידי החברה; עותק מן ההחלטה יישלח לרשם החברות, ואם החברה היא חברה ציבורית - לרשות ניירות ערך.

192. סיכום של ההלכה הרלוונטית לעניין זה ניתן למצוא בת.א. 21416-08-14 שי טופז (יוכט) נ' עזבון המנוח פישר יששכר ז"ל, [פורסם בנבו], עמ' 15 (02.03.2017) [אשר אושר על ידי בית המשפט העליון במסגרת ע"א 3432/17 שי טופז (יוכט) נ' חיים יוכט, [פורסם בנבו], פסי' 32 (16.04.2020)]:

"אם כן, לאסיפה הכללית נתונה הסמכות לשנות את הוראות התקנון (ראו: סעיף 157(1) לחוק החברות) בהתאם להסדר הקבוע בחוק החברות (ראו: סעיפים 20 עד 22 לחוק החברות) ובכפוף לעמידה בסטנדרט התנהגות מצופה מבעל מניות על פי נסיבות העניין (ראו: סעיפים 192 ו-193 לחוק החברות). ניתן לשריין הוראה מהוראות התקנון באופן שיקשה על שינויה, אך לא ניתן להתנות או לבטל את עצם קיומה של היכולת לשנות הוראה מהוראות התקנון.

במילים אחרות, שינוי ההסכמות המקוריות במסמכי ההתאגדות של החברה אינו אסור לחלוטין. עם זאת, הוא כפוף לחובתו של הרוב לנהוג בתום לב ובדרך מקובלת לטובתה הכללית של החברה ובעלי מניותיה. הפרת חובות אלו יכולה להקים לנפגע זכות לקבלת סעד מכוח דיני החוזים או סעד למקרה של קיפוח."

[כך ר': ע"א 3432/17 שי טופז (יוכט) נ' חיים יוכט, [פורסם בנבו], פסי' 25 (16.04.2020)]

193. ביחס לעילת הקיפוח הקבועה בסעי' 191 לחוק החברות, נקבע בפסיקה:

"סעיף 191 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק החברות) מקנה לבית המשפט סמכות "לתת הוראות הנראות לו לשם הסרתו של הקיפוח או מניעתו, ובהן הוראות שלפיהן יתנהלו עניני החברה בעתיד, או הוראות לבעלי המניות בחברה, לפיהן ירכשו הם או החברה כפוף להוראות סעיף 301, מניות ממניותיה", במצב שבו "התנהל ענין מענייניה של חברה בדרך שיש בה משום קיפוח של בעלי המניות שלה, כולם או חלקם, או שיש חשש מהותי שיתנהל בדרך זו". הסעיף נותן מענה למצבים שבהם נעשתה חלוקת משאבים בלתי הוגנת בין בעלי המניות בחברה, כאשר הוא מתמקד בשאלה האם נעשה קיפוח, ולא בשאלת מניעי המקפח (ציפורה כהן בעלי מניות בחברה: זכויות תביעה ותורפות כרך ב 131-132 (מהדורה שנייה, 2008) (להלן: כהן); ע"א 8712/13 אדלר נ' לבנת, [פורסם בנבו] פסקה 65 (1.9.2015) (להלן: עניין אדלר); ערן שפינדל ויעל זכות מאבק בעלי מניות: עילת הקיפוח בחברה פרטית וציבורית, 310-313 (2017) (להלן: שפינדל וזכות)). תוכנה של עילה זו הוא גמיש ומשתנה בהתאם לאופי החברה ונסיבות המקרה (ע"א 2773/04 נצבא חברה להתנחלות בע"מ נ' עטר, [פורסם בנבו] פסקה 21 (14.12.2006)). כאשר במסגרת זו, יש לבחון האם נפגעו ציפיותיהם הלגיטימיות של בעלי המניות הטוענים לקיפוח (ע"א 5025/13 פרט תעשיות מתכת בע"מ נ' חביב, [פורסם בנבו] פסקה 8 (28.2.2016) (להלן: עניין פרט תעשיות מתכת)). נקודת המוצא לדיון היא כי על בעל המניות הטוען לקיפוח רובץ הנטל להוכיח באופן לכאורי את קיפוחו, אז עובר נטל ההוכחה אל כתפיהם של בעלי המניות הנתבעים להוכיח אחרת (ע"א 10406/06 עצמון נ' בנק הפועלים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 74 (28.12.2009) (להלן: עניין עצמון); ע"א 3303/13 סימן טוב נ' סימן טוב תקשורת בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 16 (29.12.2015) (להלן: עניין סימן טוב); ע"א 6041/15 האמה בע"מ נ' מולר, [פורסם בנבו] פסקה 44 (25.9.2016)). "ר' ע"א 4179/17 יותר סוכנות לביטוח (1989) בע"מ נ' ערן רובין (פורסם בנבו, 06.12.2018)).

194. ומן הכלל אל הפרט:

195. כאמור לעיל, בענייננו, זכות הסירוב שאותה מבקשים לבטל לשנה אחת בלבד ורק במקרה של מכירת מניות לחברה, הינה זכות מהותית ויסודית שהוקנתה לבעלי המניות בחברה, גם בתקנון החברה וגם בהסכמי בעלי המניות שנקבעו ביניהם, מימים ימימה.
196. לא יכולה להיות מחלוקת אמיתית, כי התיקון שביקשו המשיבים לבצע בתקנון החברה, תוך מתן היתר לחברה לעשות שימוש בכספיה ו/או בנכסיה על מנת לרכוש מניות של עצמת, ותוך "הקפאה" לשנה של זכות הסירוב הראשונה המוקנית לבעלי המניות בחברה, רק לשם הכשרת עסקת ספציפית תוך הבטחת המשך שליטתו של מר מוזס בחברה, עולה כדי פעולה המקפחת את זכויותיהם הקנייניות או מעין קנייניות של המבקשים כבעלי מניות בחברה, והוא אף מפר את ההסכמות וההסכמים שבין בעלי המניות בחברה.
197. המדובר בפגיעה מהותית וקשה בזכויותיהם המהותיות והיסודיות של המבקשים כבעלי מניות בחברה.
198. לא יכולה להיות מחלוקת, כי לחברה [להבדיל ממר מוזס, ולהבדיל מבעלי המניות שימכרו מניות בעסקה] אין כל תועלת בתיקון האמור, הוא לא צפוי לקדם את האינטרסים של החברה, והוא נועד רק לשם קידום מטרת אופורטוניסטיות של אלו שתמכו בו באסיפת בעלי המניות.

199. ברור, כי ה"תירוץ" שניתן על ידי המשיבים ביחס לסיבות שבגינן נדרש לבצע את התיקון ("מנגנון ארכאי, מורכב ומסורבלי"), אינו מתיישב עם העובדה שביטולה (או ליתר דיוק - הקפאתה) של זכות הסירוב מתבקש לשנה אחת בלבד, ואך ורק ביחס לעסקה שבה החברה תרכוש את מניותיה.
200. נודה ולא נבוש, ניסינו לאתר מקרה בפסיקה שבו התבקש לבטל או להקפיא הוראה תקנונית לשנה אחת או לפרק זמן מוגבל בלבד שבסופו תחזור החוראה לתוקפה המלאה; וכן ניסינו לאתר מקרה בפסיקה שבו התבקש ביטול זכות סירוב, אך ורק לטובת עסקה ספציפית. אך לא עלה בידנו לאתרם.
201. ברור, כי שינוי שכל מטרתו לסכל זכות קניינית או מעין קניינית המוקנית לבעל מניות, רק על מנת שקבוצת בעלי מניות אחרת תוכל לקדם עסקה ספציפית שהיא הפצה בה, כך שמיד לאחר ביצוע העסקה הספציפית יוחזר המצב לקדמותו, כדי לשמר את הזכויות ליוזם העסקה, חייב להיות לוקה בחוסר תום לב ובקיפוח קשה.
202. מעבר לכך. אין זה ברור כלל איזו תועלת תצמח לחברה מביצוע עסקה (שטרם הובהרה) בה היא תרכוש ממניותיה בסכומי עתק, וודאי כאשר אין לחברה את המקורות הכספיים לביצוע העסקה, וודאי כאשר לשם ביצוע העסקה היא תידרש ליטול מימון אדיר בסך כולל של מאות מיליוני שקלים, מבלי שברור האם בכלל היא תוכל לעמוד בפירעונו.
203. זאת ועוד. אילו אכן העסקה תרקום עור וגידים, המשיבים למעשה יכפו על המבקשים להישאר בעלי מניות מיעוט קטן בחברה (מבלי שתעמוד להם הזכות לבחון אפשרות להגדלת המניות), כאשר החברה נושאת על גבה "חוב חדש" בסך של מאות מיליוני ₪.
204. מנגד, החזקותיהם היחסיות והאופרטיביות של מר מוזס והגב נופך מוזס בחברה יגדלו, כך שהם יוכלו לעשות כל שינוי בתקנון החברה העולה על רוחם, לרבות ביטול ההגנות שהוקנו למיעוט בחברה בפרשת הקיפוח הקודמת.
205. בכך, גם עלול להיפגע שווי קניינם של המבקשים - אשר המשיבים יכפו עליהם להיוותר בסיטואציה שבה למניותיהם בחברה לא תהיה כל השפעה, ותוך שיפגעו ציפיותיהם הלגיטימיות - כפי שנקבעו בפרשת הקיפוח הקודמת.
206. במצב דברים זה, ברור, כי מעצם התיקון - קופחו זכויותיהם של המבקשים כבעלי מניות בחברה, באופן המצדיק את התערבותו של בית המשפט הנכבד, וקביעתו כי דינו של התיקון - בטלות.
207. לכל הפחות, יש לקבוע כי המבקשים הרימו את הנטל הראשוני והלכאורי המוטל עליהם לשם הוכחת קיומו של קיפוח. בהתאם לפסיקה שצוטטה לעיל, ענה הנטל להוכיח כי לא התקיימו נסיבות המקימות עילת קיפוח מכוח סעי' 191 ו-192(ב) לחוק החברות עובר אל כתפי המשיבים.

ה. רק המבקשים מעוניינים להפעיל את זכות הסירוב המוקנית להם בתקנות

החברה

208. מהאמור לעיל ברור, כי רצונם של המשיבים [המובלים על ידי מר מוזס] לבטל את זכות הסירוב הקבועה בתקנון החברה, נובע אך ורק כדי למנוע מהמבקשים לממש את זכות הסירוב [ולרכוש את חלק או כל מניות היסוד שיעמדו למכירה].

209. כאמור, ביום 6.10.20 הודיעו המבקשים לכל יתר בעלי המניות בחברה, על כוונתם לממש את זכות הסירוב, **"במסגרת כל העברה ו/או מכירה של מניות בחברה, וזאת ביחס למניות היסוד של החברה ובכפוף למחיר שיקבע לגביהם"**. עוד הובהר, כי בדעת המבקשים **"גם לשקול בחיוב מימוש זכות סירוב גם לגבי סוגי מניות נוספים, כתלות בתנאי העסקה"**. [נספח 36 לעיל].
210. מנגד, כפי שידוע לכל הצדדים (בעלי המניות כאן), יתר בעלי המניות בחברה אינם מעוניינים לרכוש מהמניות שבדעת הבנקים למכור:
211. **כונסי הנכסים - כונסי הנכסים מטעם בנק הפועלים (המשיבים 5) וכונס הנכסים מטעם בנק דיסקונט, הינם בגדר "מוכרים בלבד"**. ברור שמטרתם היחידה היא למקסם את התמורה בעבור מניות הכינוס (כל אחד מהמניות המשועבדות לבנק שמינה אותו) וברור, כי רכישת מניות נוספת כלל לא בסמכותם או בכוונתם. **כל שינוי התקנון, וכל העסקה שבבסיסו מטרתה להקל על הכונסים למכור מניותיהם לחברה, כך שברור כי הם "מוכרים בלבד" ולא מתכוונים להפעיל זכות סירוב.**
212. **מר מוזס והגברת נופך מוזס - מר מוזס והגברת נופך מוזס מעוניינים שהחברה היא שתרכוש את המניות.** רכישה כזו על ידי החברה, תהפוך את המניות ל"רדומות", ותבטיח להם את ביצור שליטתם בחברה. מאידך, אם המבקשים יממשו את זכות הסירוב לכל הפחות בכל הנוגע למניות היסוד (או אם כלל המניות שבידי הכונסים תמכרנה לגורם מחוץ לחברה), הרי שהגמוניה של מר מוזס והגברת נופך מוזס תפגע בצורה קשה.
213. מר מוזס אינו מסוגל לרכוש את המניות בעצמו. ככל הנראה **מר מוזס מצוי במצב של חדלות פירעון**. במסגרת הבקשה למתן הוראות הובאו ראיות לכך שמר מוזס חב לבנק הפועלים סך של 57 מיליון דולר בקירוב (נכון לשנת 2013). ככל הנראה בשנת 2016 קיבל מר מוזס הלוואה ממר פטריק דרהי ומר תשובה, בהיקף עצום, הלוואה ששרתה פירעון חלק מחובו לבנק הפועלים.
214. בהקשר זה יאמר שמצבו הכלכלי של מר מוזס הינו בגדר **"סוד"**.
215. כאשר שאל אותו על כך מר ליבר, בישיבות הדירקטוריון, סרב מר מוזס לענות. תמור מכך, הגברת נופך מוזס ועו"ד אבי פילוסוף (נציגו של הכונס בדירקטוריון) הצטרפו והצביעו כנגד מתן תשובה מצד מר מוזס לגבי היקף חובותיו גם כאשר השאלה שהייתה על שולחן הדירקטוריון עסקה באנשים והמוסדות כלפיהם מר מוזס חב את הכספים ככל הנראה).
216. כך או כך, למר מוזס והגברת נופך מוזס אין עניין במימוש זכות הסירוב.
217. אם המהלך אכן יקרום עור וגידים, הרי שבכך שני בעלי השליטה, יגדילו את חלקם היחסי בהון המונפק של החברה (שכן, מניות רדומות לא נספרות), אולי אף להחזיקה משותפת העולה על - 75% ממניות החברה. בכך, יוכלו הם לעשות כל שינוי עתידי בחברה ובתקנונה, כראות עיניהם.
218. הוזה אומר - מר מוזס וגב' נופך מוזס למעשה מתכוונים להשתמש בכספי החברה לטובתם האישית ולשם דילול זכויות בעלי מניות המיעוט, וזאת מבלי שהם עצמם נדרשו להזרים שקל אחד לטובת המהלך. המדובר בדוגמא מובהקת לשימוש לרעה במשאבי החברה, תוך קיפוח המיעוט בה.
219. כאמור, מר מוזס, ככל הנראה **מצוי בחדלות פירעון**. במסגרת הבקשה למתן הוראות הובאו ראיות לכך שמר מוזס חב לבנק הפועלים סך של 57 מיליון דולר בקירוב (נכון לשנת 2013). ככל הנראה בשנת 2016 קיבל מר מוזס הלוואה ממר פטריק דרהי ומר תשובה, בהיקף עצום, הלוואה ששרתה פירעון חלק מחובו לבנק הפועלים.

220. במילים פשוטות, להבדיל מכל יתר בעלי המניות, שינוי התקנון לטובת קידומה של עסקה לרכישת מניות מבנק הפועלים ו/או בנק דיסקונט על ידי החברה, פוגעת אך ורק בקניינם והכוונותיהם של המבקשים - אשר רק הם מצויים בפוזיציה שבה הם מעוניינים להפעיל את זכות הסירוב הראשונה שהמשיבים התיימרו לבטל.

ה. ביטול זכות הסירוב בהעברה מבעל מניות לחברה בשליטתו נעשה כדי לפתור בעיית מס של המשיבים 1-2, והיא פוגעת קשות בקניינם של המבקשים

221. כאמור לעיל, במסגרת התיקון שתוקן בתקנון החברה, המשיבים התיימרו לבטל לשנה את זכות הסירוב, לא רק בעסקה שבו החברה תרכוש את מניותיה ברכישה עצמית, אלא גם בעסקה שבה בעל מניות פרטי מעביר מניות לחברה שבשליטתו.

222. הגם שהתיקון מוסבר בכך שהנוסח הקיים של התקנון הינו "ארכאי" הרי שהחלק השני של התיקון (ביטול זכות הסירוב לשנה בלבד גם בהעברת מניות מבעל מניות פרטי לחברה שבשליטתו) נועד לפתור חשיפת מס כבדה ביותר שעלולה להיות מוטלת על מר מוזס.

223. בהתאם להוראות סעי' 308(א) לחוק החברות, במקרה שבו החברה תרכוש מניות מבעלי מניותיה ברכישה עצמית, יהפכו המניות הנרכשות לרדומות. כתוצאה לכך, שיעור החזקתם האפקטיבי של בעלי המניות הנותרים בחברה, יגדל באופן יחסי.

224. בהתאם לעמדות רשות המיסים, במצב דברים זה יש לראות ברכישה האמורה, כמעין דיבידנד שחולק על ידי החברה לבעלי המניות הנותרים, בגובה הגידול בשיעור החזקתם האפקטיבית בחברה.

ראו עמדת מס הכנסה מס' 42/2017 - "רכישה עצמית של מניות - סיווג העסקה", מצ"ב כנספח 37 להמרצות פתיחה זה, וכן חוזר מס הכנסה 2/2018 - בנושא: "רכישה עצמית של מניות בהתאם לחוק החברות", מצ"ב כנספח 38 להמרצות פתיחה זו.

225. חוזר מס הכנסה 2/2018 ממשיך וקובע כי במקרה שבו בעל מניות מוכר את מלוא החזקותיו לחברה, רשות המיסים תיטה לסווג את העסקה ככזו אשר במסגרתה בעלי המניות הנותרים רכשו באמצעות כספי החברה את מניות המוכר - ברכישה פרו רטה - ולפיכך יראו את בעלי המניות הנותרים ככאלו שחולק להם דיבידנד מהחברה [ר' סעי' 3.23 לחוזר מס הכנסה 2/2018].

226. גם המשיבים יודעים זאת. המשיבים 1 ו-2 חשופים למס בגובה של עשרות רבות של מיליוני שקלים במקרה שהחברה תרכוש מניות במאות מיליונים בהתאם לתוכנית.

227. על כן, וכדי להימנע ממס באמצעות העברת המניות לחברה בבעלותם, הם הוסיפו לתיקון בתקנון החברה את ביטול זכות הסירוב לשנה אחת, גם ביחס להעברת מניות בין בעל מניות בחברה לתאגיד שבעלותו המלאה, לבדו או ביחד עם קרוב משפחה מדרגה ראשונה.

228. כלומר, מטרתו של התיקון הזה איננה לבטל את הוראה ארכאית, אלא ליצור מסגרת משפטית שתאפשר למר ארנון מוזס (ואולי גם לגבי נופך מוזס) להימנע מתשלום המס הנובע מהגדלת חלקם בחברה.

229. המבקשים נפגעים מכך מהותית:

230. אם לא יעבירו את מניותיהם לחברה בבעלותם הם עלולים לשאת במיליוני שקלים של מס בעת ביצוע הרכישה העצמית. ואם יעבירו את מניותיהם, הרי שבהתאם לדין תוגבל יכולתם למכור מניות למשך שלוש שנים, וגם סך המס שישלמו במקרה של מכירה יהיו גבוה יותר (החברה אליה תועברנה המניות תשלם מס על המכירה, והמבקשים ישלמו מס פעם נוספת, עת יבקשו למשוך את התמורה לכיסיהם).

231. במילים פשוטות, התיקון המתבקש כדי לבצע עסקה של רכישה עצמית על ידי החברה, יפגע בקניינם של המבקשים, שכן הוא יאפשר עסקה אסורה היום על החברה, וגם יטיל עליהם מס בהיקפים של מיליוני שקלים.

232. בהקשר זה יצוין, כי במשך שנים, כשהחברה הייתה רווחית וחילקה דיבידנדים, ביקשו המבקשים לאפשר להם להעביר את מניותיהם לחברות שבשליטתם. פעם אחר פעם סורבו המבקשים בטענה שזכות הסירוב הראשונה היא חשובה ולא ניתן לבטלה.

233. כתוצאה מסירוב זה, נשאו המבקשים במשך השנים במיסוי כבד של עשרות מיליוני ש"ח בגין דיבידנדים ששולמו להם. הם רואים במר מוזס ובגבי נופך מוזס אחראים לכך, והם שומרים על זכותם לתבוע אותם על נזקים אלו.

234. עתה, משהדבר חשוב למר מוזס (ודוק. לא לחברה - כי אם למר מוזס בלבד), מבוקש תיקון התקנון, וזאת באופן מלאכותי ולשנה אחת בלבד.

ה. המשיבים הפרו את חובת תום הלב, ניצלו לרעה את כוחם בחברה; ואף הפרו את

חובת ההגיונות המוטלת עליהם בנסיבות העניין

235. בנוסף לאמור לעיל, בענייננו יש לקבוע כי, בתמיכתם בהחלטת תיקון התקנון הבלתי חוקית והמקפחת, המשיבים הפרו את חובת תום הלב וניצלו לרעה את כוחם בחברה; ומר מוזס הפר אף את חובת ההגיונות המוטלת עליו כבעל שליטה.

236. כאמור, סעי' 192(א)(1) לחוק החברות קובע:

(א) בעל מניה ינהג בהפעלת זכויותיו ובמילוי חובותיו כלפי החברה וכלפי בעלי המניות האחרים בתום לב ובדרך מקובלת, ויימנע מניצול לרעה של כוחו בחברה, בין השאר, בהצבעתו באסיפה הכללית ובאסיפות סוג, בעניינים האלה:

(1) שינוי התקנון;

237. סעי' 193 לחוק החברות קובע:

(א) על המפורטים להלן מוטלת החובה לפעול בהגיונות כלפי החברה:

(1) בעל השליטה בחברה;

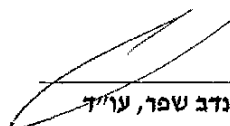
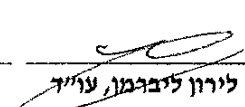
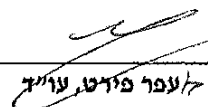
(2) בעל מניה היודע שאופן הצבעתו יכריע בענין החלטת אסיפה כללית או אסיפת סוג של החברה;

...
(ב) על הפרת חובת הגיונות יחולו הדינים החלים על הפרת חוזה, בשינויים המחוייבים, בשים לב למעמדם בחברה של המנויים בסעיף קטן (א).

238. לקשר ולהבדל בין חובת תום הלב המוטלת על כל בעל מניות בהתאם לסעי' 192 לחוק החברות, לבין חובת ההגינות המוטלת על בעל שליטה וכן על בעל מניות שיודע כי הצבעתו תכריע בהתאם לסעי' 193 לחוק החברות, ר': ע"א 7735/14 אילן ורדניקוב נ' שאול אלוביץ, [פורסם בנבו], פס" 64 לפס"ד השוי' עמית (28.12.16).
239. בנסיבות העניין, לאור כל המפורט לעיל, לא יכול להיות חולק כי המשיבים הפרו את חובתם לפעול בתום לב, הן כלפי המבקשים - בעלי מניות בחברה - והן כלפי החברה עצמה, תוך שהם מנצלים את כוח ההצבעה שלהם באסיפה הכללית של החברה, לשם גזילת זכויותיהם של המבקשים, לטובת קידום העסקה שעל הפרק - עסקה שכלל לא ברור כיצד יש בה כדי לשרת את טובתה של החברה.
240. בנוסף, לאור העובדה שהתיקון האמור בתקנון החברה, יכול היה לעבור אך ורק ברוב של 75% מהמצביעים באסיפה הכללית, אזי מעבר להיותו של מר מוזס בעל שליטה בחברה, יש לראות בכל המשיבים שהשתתפו בהצבעה ככאלו אשר יודעים כי אופן הצבעתם יכריע בעניין באסיפה הכללית של החברה [כקבוע בסעי' 193(א)(2) לחוק החברות].
241. בהתאם, יש לקבוע כי כלל המשיבים חבים בחובת ההגינות הקבועה בסעי' 193 לחוק החברות - חובה אשר חופרה על ידם באופן בוטה בנסיבות העניין [לפסיקה הקובעת, כי יש להטיל חובת הגינות של בעלי מניות גם כלפי בעלי מניות מיעוט (ולא רק כלפי החברה) ר': ת"צ 11-01-26809 דב כהנא נ' מכתשים-אגן תעשיות בע"מ, [פורסם בנבו] (15.5.11)].

ו. סוף דבר

242. לאור כל המפורט לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את המשיבים לדין וליתן את הסעדים המבוקשים ברישא להמרצת פתיחה זו.
243. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בהמרצת פתיחה זו, לאור נושאה ומהותה, והסמכות המקומית לדון בהמרצת פתיחה זו.
244. המרצת הפתיחה נתמכת בתצהירו של המבקש 1, מר דויד ליבר.
245. יהיה זה מן הדין ומן הצדק להיעתר להמרצת פתיחה זו.

 נדב שפר, עו"ד   לירון ליברמן, עו"ד   ג'עפר פירט, עו"ד
 פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי-דין
 ב"כ המבקש

היום, 11 בנובמבר, 2020, תל אביב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 נובמבר 2020

ה"פ 28531-11-20 ליבר ואח' נ' מוזס ואח'

אישור פתיחת תיק

مصادقة على تسجيل قضية

ניתן אישור כי ביום (נִסְאָדֻק בְּהַזָּא בְּאֵנֶה פִּי יוֹמ) 11 נובמבר 2020 בשעה (בִּלְסָעָה) 10:32 נפתח בבית משפט זה (סִגְלַת פִּי הַמַּחְכֵּמָה قִضִיָּה תַחֲמַל הַרְקֵם) ה"פ 28531-11-20 ליבר ואח' נ' מוזס ואח'.

שימת לבך כי לפי הדין, מסמך שהוגש לאחר השעה 17:00 נחשב כאילו הוגש ביום החול שלאחריו.
בהתאם לכך, לגבי מסמכים שהוגשו לאחר השעה 17:00 מופיעה באישור זה השעה 7:00 ביום החול שלאחר יום ההגשה ולא מועד ההגשה המקורית.

אנשים עם מוגבלויות יכולים לפנות לכית המשפט בכתב, בבקשה לקבלת התאמות נגישות, לפי הצורך.

לקבלת פרטים נוספים הנוגעים לקבלת התאמות נגישות, ניתן לפנות למרכז המידע הטלפוני

שמספרו www.court.gov.il *3852 077-2703333

ذوي اعاقة يمكنهم التوجه خطيا الى المحكمة، بطاب للحصول على ملائمة للتسهيل بحسب الحاجة. للحصول على تفاصيل اضافية يمكن التوجه الى مركز المعلومات الهاتفي 077-2703333

www.court.gov.il *3852

דע לך כי באם תינתן החלטה בתיק על הוצאת צו (מכל סוג שהוא לרבות צו עיכוב יציאה מן הארץ), ויימצא כי מספר הזהות של נשוא הצו לא צוין, או שצוין אך נמצא שהוא שגוי, או שאינו קיים במרשם האוכלוסין – לא ניתן יהיה לבצע את הצו. הנך נדרש להמציא למזכירות בית המשפט בהקדם את פרטי נשוא הצו הנכונים על מנת שתוכל לפעול ליישום ההחלטה השיפוטית. היה ומדובר בזיהוי מסוג "מספר דרכון" יש לציין את שם הגורם בתיק באותיות לועזיות.

פסקי דין והחלטות מתפרסמים באתר הרשות השופטת, למעט אם הם אסורים בפרסום לפי הדין. בעל דין יכול לעיין מרחוק בתיק גם ללא צורך בפרטיס חכם, בכפוף לכך שביצע רישום במערכת ההזדהות הממשלתית, ובתנאי שמספר תעודת הזהות שלו מעודכן בתיק.

נספח 2

**העתק מכתב המבקשים לכוניסי
הנכסים בו התבקשה ההסכמה
לצירופם של המבקשים כצד להליך**

עמ' 54

אודי כנעני
ארז מזרחי
בועז וילנסקי
עפר פירט
אור נוי
ליאור דגן
שלומי הלר
ערן מאיר
אורלי סמואלוב
דורון הדס
דוד סולמא
ענבל סוסטיאל
אלי שמעון
דני בלנקין
תומר טור
אילת אוסקר
איתי פרקש
יעל בן נעים
עידן אדלר-רייס
לירון ליברמן
סיון לב
ניר שדה
אוראלי לוי
יאנה פלוטקי-קורן
מורן וורטמן
אריאל זיו
אלעד אסטרו
עמית הירש
הדר גליקסמן
עדי רוזן
אלעד אשכנזי
נדב שפר
יערה לבאי
עדי גרופר
דבורי ביטון זיני
שמוליק צבי
רומן פלצמן
דינה מצ'
נטאלי גריידי
רודי רמאל
תמר כנפי
דור גרינברג
אוהד שור

3 בדצמבר, 2020

בדוא"ל
מבלי לפגוע בזכויות

הנדון: ידיעות אחרונות בע"מ

בשם מרשיי, בני משפחת יודקובסקי, בעלי מניות בחברת ידיעות אחרונות בע"מ (להלן: "החברה"),
הריני לפנות אליכם, כדלקמן:

1. כפי שידוע לכם היטב, מניות החברה, המשועבדות לטובת בנק הפועלים, אמורות להימכר בקרוב במסגרת עסקה שרקמתם מול מר נוני מוזס, בשם החברה.

2. עוד כידוע לכם, מרשיי לא תמיד ראו ורואים איתכם, עין בעין, את התנהלותכם בחברה. להבנתם, גם בהקשר לעסקה הנוכחית (המסכנת את החברה) וגם בהקשר לתיקון התקנון (כדי להעלות את התמורה שתוכלו אתם לקבל בעבור המניות הנמכרות), הם רואים את התמונה מעט אחרת.

3. העובדה שניטלה מהם זכות הסירוב בה רצו לעשות שימוש ואף הודיעו על כך (דבר שלא יכול היה לקרות אלמלא הצבעתכם), רק כדי שתוכלו אתם למכור את המניות במחיר גבוה יותר, נראה להם פחות סביר מצד שפועל מטעם בית המשפט.

4. בהתאם, מבקשים מרשיי כדלקמן:

4.1 מרשיי מבקשים לדעת מתי בדעתכם לבקש את אישור העסקה מבית המשפט של פירוק. כן הם מבקשים עמדתכם (מקווים להסכמתכם) לבקשה שבכוונתם להגיש כדי להצטרף כצד מעוניין לבקשה האמורה (יהיה זה ראוי, אם גם הם, יוכלו להביע עמדתם בפני בית משפט של פירוק).

4.2 פעילותכם בחברה: מרשיי מניחים שכך הוא המצב, אך מבקשים שתאשרו בחוזר, כי בית משפט של פירוק נתן לכם הנחיה (או לפחות הסכמה), לפעול לקידום ואף לתמוך בכל אחת מההחלטות הבאות:

4.2.1 ההתנגדות להשעייתו של מר מוזס.

4.2.2 הארכת תקופת כהונתו של מר מוזס לחמש שנים נוספות.

4.2.3 תיקון התקנון לטובת אישור מימון הגנתו המשפטית של מר מוזס בהליך הפלילי.

רן יגנס, יועץ

חיים אפרימה, יועץ

- 4.2.4 מניעת מינויו של בודק שייבחן את כלל פעולות המסחר שעשה מר מוזס בכספי החברה (גרם להפסד של כמיליארד ₪), ככל הנראה במקביל למסחר בכספו הפרטי בכספים שהלווה למר מוזס בנק הפועלים.
- 4.2.5 התנגדות לברר עם מר מוזס האם יש לו חוב אישי לבנק הפועלים.
- 4.2.6 התנגדות לברר עם מר מוזס האם קיבל הלוואה אישית ממר פטריק דרהי, ממש במקביל למכירת אופציה להוט, מכירה שבוצעה במחיר למניה השווה למחצית המחיר שקיבלה חברת מוניטין על כל מניה.
- 4.3 בשים לב למנדט המוגבל של כתב המינוי שלכם, למרשיי אין ספק שקיבלתם אישור לכל אחת מהפעולות, אך למען הסדר הטוב הם מבקשים אישורכם בחוזר.
- 4.4 ואחרון, מרשיי סבורים שמבנה העסקה אליו הגעתם מול מר מוזס (על מניעיו לסייע לבנק לא נרחיב כאן), מסכן אותם בחבות מס נכבדה בת מיליוני שקלים. גם אם יחליטו להעביר מניותיהם לחברה בבעלותם (כפי שהחברה הציעה), הרי שיועציהם מיעצים שיכול ומס הכנסה לא יכיר בהעברה כזו ואף יגדירה כ"עסקה למראית עין" (בשל סמיכות הזמנים). סיטואציה כזו של העברת מניות לחברה בבעלות, אשר תוגדר כ"עסקה למראית עין", תעמיד את מרשיי בפני נזק כפול ומכופל (גם חיוב במס וגם המגבלות הנובעות מהעברת המניות לחברה).
- 4.5 מרשיי אמנם פנו לדירקטוריון החברה במטרה לבקשו לעכב את אישור העסקה עד קבלת אישור מקדמי "פרה רולינג", אך הם מבקשים גם מכס, כצד הפועל מטעם בית המשפט, לעכב את העסקה וליתן להם זמן לבחון מהלך כזה מול רשויות המס. בכך ימנע נזק אפשרי ונראה לעין.
- 4.6 ואחרון למכתבי זה, נבקש מכם לדאוג שהעסקה הנרקמת תייחס מחיר לכל סוג של מניה. רק מהלך כזה יאפשר לכל בעל מניות לבחון האם רצונו להצטרף למכירה (לכל אחד הרכב מניות אחר), ואף יאפשר למרשיי לממש את זכות הסירוב, אם עתירתם לביטול תיקון התקנון שבוצע באסיפת הכללית של בעלי המניות בחברה מיום 27.8.20, תתקבל.
5. אך מובן שאין באמור ו/או בחסר במכתבי משום ויתור על טענה או זכות מאלו העומדות למרשיי.

בכבוד רב ובב"ח,

עפר פירט, עו"ד
פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין

העתק:

עו"ד רובי בכר.